

प्रवेश सं० ३५०३

विषय: चमत्कार

क्रम सं० —

नाम सदाचार प्रशिक्षण

ग्रन्थकार —

पत्र सं० १-४८, १८-१०९-५३, १८-०९, ६३-६३

श्लोक सं० —

अक्षर सं० (पंक्तौ) ३८ पंक्ति सं० (पृष्ठे) ९

आकार: ८३ x ३६

लिपि: दे. ना.

आधार: ना.

वि० विवरणम् अ५०

14126

पी० एस० यू० पा० — ७७ एम० सी० ई० — १६५१ — ५० ०००

प्रा. ८९

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

॥ श्रीगणेशगुरुग्रीर्णिरिजागिरीत्रोभ्योनमोनमः ॥ अथ सप्तवारप्रशंसाप्रारंभः ॥ आचारात्प्राप्यते स्वर्गो
 आचारात्प्राप्यते सुखं ॥ आचारात्प्राप्यते मोक्षः आचारात्किञ्चन साध्यते ॥ मनुः ॥ ऋणानि व्रीण्य पाकृत्य
 मनीमोक्षे निवेशयेत् ॥ अनपाकृत्य तु ऋणमोक्षमिच्छन्त्रजस्यधः ॥ आश्वलायनः ॥ अथोच्यते गृह
 स्त्रस्य नित्यकर्मयथाविधि ॥ यत्कृतवानप्यमाप्नोति देवांस्यत्राञ्चमानुषात् ॥ ब्रह्मचर्येण ऋषिः ऋणा
 न्मुच्यते ॥ दक्षः ॥ प्रदोषपश्चिमोयामोविद्याभसेन तौ नयेत् ॥ यामद्वयं रायानस्तु ब्रह्मभूषायेकस्यते
 ॥ अथप्रबोधकालः ॥ शौनकः ॥ ब्राह्मेमुहूर्ते उत्थाय चिंतयेत्तत्तमनोहितं ॥ गुरुं विष्णुं नमस्कृत्य मातापि
 त्रोस्तथैव च ॥ मनुः ॥ ब्राह्मेमुहूर्ते बुध्येत धर्मार्थविबुधितयेत् ॥ कायकेशाश्च तन्मूलान्वेरत सार्थमे
 व च ॥ वेदतत्त्वार्थः परमात्मा सच्चिदानंदरूपः उपनिषद्गीतादि वेदांतशास्त्रे प्रसिद्धः ॥ कूर्मपुराणम् ॥
 ब्राह्मेमुहूर्ते उत्थाय धर्ममर्थचिंतयेत् ॥ कायकेशांतदुद्धृतं ध्यायीत परैर्देवैः स्वरं ॥ सूर्योदयात्प्राकृत्यतः
 मनसे

मुहूर्तद्वयंतन्मध्ये पूर्वो ब्रह्मणो मुहूर्तो ब्राह्मः ॥ द्वितीयो मुहूर्तः सूर्यस्य ॥ अप्रब्राह्ममुहूर्ते जागरस्य कारणं ॥
 स्यति रत्नावल्या ॥ ब्राह्मेमुहूर्ते देशानां पितृणां च समागमः ॥ जागरस्तत्र कर्त्तव्यो देवसेमान न न्हित
 तदित्यादि ॥ तद्गृहं देवतैः साद्वं पितृभिः सेव्यते सदा ॥ जागराः करणिप्रसवाय उक्तस्तत्रैव ॥ ब्राह्मे
 मुहूर्ते सेव्येतां शयनं यत्र देवती ॥ श्मशानतुल्यंतद्गृहं पितृभिः परिवर्जितं ॥ प्रत्यूषकाले निशचे
 कुर्वते सर्वदा तु यः ॥ अशुचिंतं विजानीयादऽनर्हः सर्वकर्मसु ॥ तस्य प्रायश्चित्तमुक्तं तत्रैव ॥ ब्राह्मे
 मुहूर्ते यानि शसापुण्यक्षयकारिणी ॥ तां करोति द्विजो मोहात्सादृक्छ्रेणमुध्यति ॥ सूर्योदयसम
 ये सूर्यास्तिसमये च निशानिषेधविस्तरः ॥ प्रयोगपारिजाते दृष्टव्यः ॥ अथ प्रातः स्मरणीयं ॥ वक्तुं
 उमाहो कायकोटिस्पर्शमप्रभ ॥ निर्विघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु सर्वदा ॥ शिवे शंभाधवं धुंष्टिदंड
 पाणिं च भैरवं ॥ वंदे काशीगुहांगंगां भवानीमणिकर्णिकां ॥ २॥ प्रातः स्मरामि दधिघोषविभूतनिद्रं

निशवसानरमणीयमुखारविदं॥ हृद्यानवद्यवपुषा नयनाभि शममु निद्रपप्रनयनं नवनीतचारं
 ॥३॥ प्रातः स्मरामि भवभीतिमहातिशयेनारायणं गरुडोह नमजनाभं॥ ग्राहामि भूतवरयारणमुक्ति
 हेतुंचक्रायुधं तरुणवारिजपत्रनेत्रं॥४॥ प्रातर्नमामि मनसा वचसा च मूर्धापादारविंद्युगुलं परम
 स्पृष्टुं सः॥ नारायणस्य नरकार्णवतारणस्य नारायणप्रवर्णविप्रपरायणस्य॥५॥ प्रातर्नमामि भज
 तामेभयंकरं तं प्राक् सर्वजन्मकृतपापभयापहृते॥ योगाहवल्कपतितां प्रिगर्जेन्द्रघोरशोकप्रणा
 शमकरोद्भूतशंखचक्रः॥६॥ श्लोकत्रयमिदं पुण्यं प्रातः प्रातः पठेन्नरः॥ श्लोकत्रयगुरुस्तस्मै दद्या
 दासपदं हरिः॥७॥ कर्कटिकस्य नागस्य दम्बस्यानलस्य च॥ ऋतुपर्णस्य राजर्षेः कीर्तनं कलिना
 शनं॥८॥ ब्रह्मागुरारिस्त्रिपुरांतकारिभानुशशीभूमिसुतो बुधश्च॥ हेतुंश्च सुक्रोशानि राहुकेतवः
 कुर्वंतु सर्वममस्तु प्रभातं॥९॥ नैलोक्यचेतन्यमयादिदेवश्रीनाथविस्तोभवदास्तयैव॥ प्रातः मुखाय रु
 तवप्रियार्थं संसारयात्रामनुवर्त्तयिष्ये॥१०॥ जानामि धर्मं न च मे प्रवृत्तिर्जानाम्यधर्मं न च मे निवृत्तिः॥ ॥२॥

केनापि देवेन हृदि स्थिते नयनानि मुक्तोस्मि तथा करोमि॥११॥ इत्यादियथाशक्तियथावकाशं सञ्चिन्त
 नं दब्रह्मैवाहमस्मीत्येवं आत्मचित्तं नं रूपा॥ भूमिप्रार्थनां कुर्यात्॥ समुद्रवसनं देवि पर्वतस्तनमंडले
 विष्णुपत्निनमस्ते स्तुपादस्पर्शं स मस्य मे॥१२॥ अथ दर्शनीयानि॥ श्रोत्रियं सुभगं गात्रं अग्निमग्नि
 चित्तं तथा॥ प्रातरुत्थाय यः पश्येत्पञ्चः स प्रमुच्यते॥ शोचनं चंदनं गंधं मृदं गंदर्पणं मणिं॥ गुरु
 मग्निं रविं यश्चेन्नस्मै तत्प्रातरेव हि॥ अर्थादर्शनीयानि॥ पापिष्टं दुर्भगं रांधं नग्ने मुकुत्तनापि
 कं प्रातरुत्थाय यः पश्येत्तत्काले रूपलक्षणं॥ नग्नपदं बालम्यतिरिक्तविषयं॥ अथवानग्नाः खंटांसि
 नविद्यंते यस्य स नग्न इत्युच्यते॥ अथ मोनविधिः॥ प्रभाते मैथुने चैव प्रस्त्रावेदं तथा वने॥ स्नाने
 भोजनकाले च षट्सु मौनं विधीयते॥ इति प्रबोधविधिः॥ अथ मूत्रपुरीषोत्सर्गविधिः॥ मूत्रपुरीषो
 त्सर्गस्य पूर्वमृदाहरणविधिः॥ दक्षः॥ उभे मूत्रपुरीषे तु पूर्वमादाय मृत्तिकां॥ आदातस्तु वै पश्चात्स

॥ सप्तमः ॥ चेलो जलमाविशेत् ॥ तन्महाहरणे नियममाह ॥ १६॥ न च प्रकोनचेतिष्ठन्नाश्रुचिर्नलपंढ्रिजः ॥
 ॥ ३॥ क्रमादग्यादिवायं ॥ तदिच्छुखोनाहरेन्मरं ॥ शौचयोग्यामृत्तिकामाह ॥ यमः ॥ आहरेन्मृत्तिकोविप्रः
 कुलात्सप्तिकां तथा ॥ कूलात् शुद्धेशात् ॥ निषिद्धमृत्तिकामाह ॥ विष्णुः ॥ बन्दीकमृषेकोत्वातां मरं
 नांतर्जलात्तथा ॥ शौचावशिष्टां गेहाच्च नादद्यात् ॥ पसंभवां ॥ अंतः प्राण्यवपन्नांच हलोत्वातांच
 पार्थिव ॥ परित्यजेन्मरस्येताः सकलाः शौचसाधने ॥ अंतः प्राण्यवपन्नां सकीटां वर्णभेदेन मृत्ति
 कामाह ॥ मरीचिः ॥ विप्रेषु शुक्लमृच्छेच्चैरक्ताक्षत्रे विधीयते ॥ हरिश्च वणवैश्ये तु भूद्रे रुक्मां तु निर्दि
 शेत् ॥ उक्तमृत्तिकाः भवे ॥ मनुः ॥ यस्मिन् देशे च यत्तोयं याच्यत्रैव मृत्तिका ॥ सेवतत्र प्रशस्तास्या ॥ ॥ १२ प्रश्नः ॥
 तया शौचं विधीयते ॥ एवं यथासंभवं मरमादाय मूत्रपुरीषोत्सर्गं कुर्यात् ॥ ॥ १३ ॥
 निवीती वाग्यतोदिवा ॥ विष्णुमूत्रोत्सर्जनं कुर्यात् ॥ ॥ १४ ॥
 तश्चिश्न उरुस्त्रुखः ॥ राक्षसीति र्मृती ॥ आशादि

शायास्तवक्ष्यः ॥ वायुवर्षाकिंगोसोमतुलसीस्त्रीद्विजन्मनः ॥ पश्यन्मभिमुखो मूत्रपुरीषादिनकार
 यत् ॥ पाराशरः ॥ अंगिरः ॥ उद्धाय पश्चिमे यामे रात्रे रात्रं च मृच्छेत् ॥ आचम्य हिराचम्य ॥ अंतर्धाय
 तणे भूमिं शिरः प्रावृत्तुवा ससा ॥ वाचं नि यमपत्नेन स्त्री वनोस्था सवर्जितः ॥ कुर्यान्मूत्रपुरीषे तु शौचो
 देशे समाहितः ॥ स्मृतिचंद्रिकायां ॥ यमः ॥ शिरप्रावृत्तु कुर्वीत शकृन्मूत्रविसर्जनं ॥ अयं शिष्यैरनादौ
 श्वतणेः संख्यायमेदिनी ॥ तणगृहणं काष्ठादेरपि उपलक्षणायां ॥ तच्च यमः ॥ तिरस्कृत्योच्चैरेका
 णं पत्रं लेष्टं तणानि च ॥ नियम्य प्रयतो वाचं संवीतांगोऽवगुंठितः ॥ तिरस्करणं तद्वर्जितं ॥ संवीतां
 गोवेष्टितदेहः ॥ अवगुंठितः प्रावृत्तु शिरः ॥ आपस्तंबोपि ॥ नोर्ध्वना धो नतिर्यक् च किंचिरीक्षेत
 बुद्धिमान् ॥ न भीभूयं तरं पश्यन्कृत्वा मूर्ध्नि पवीतकं ॥ अंगिरास्तु ॥ कृत्वा यशो पवीतं तुष्टतः
 कठलंबितं ॥ विष्णुमूत्रं तु गृहीकुर्याद्यद्वाकर्णे समाहितः ॥ कर्णे निधानं मेकवस्त्रविषयं ॥ तथा च शां

॥सदा॥ खायनगच्छ॥यद्ये कवस्त्रोयतोपवीतं कर्णे कृत्वा मूत्रपुरीषोत्सर्गं कुर्यात् इति॥पवित्रमपि दक्षिणे कर्णे नि
 ॥४॥ दध्यात्॥तथा च हारीतः॥ पवित्रं दक्षिणे कर्णे कृत्वा विष्मूत्रमुत्सर्जयेदिति॥दर्भनिपितत्रैव निदध्या
 त॥तथा श्रावणार्के॥नीवीनध्ये तु पेदर्भा ब्रह्मसूत्रे च ये कृताः॥पवित्रांस्तान्विजानीयाद्ये च कर्णे च दक्षि
 णे इति॥तर्ज्यं तर्गतं शौर्ष्यं शिखा ब्रह्ममयी यदि॥भोजने मेथुने मूत्रे कुर्वन् रुद्धेण शुभ्यति इति के
 चित्॥अत्र कात्वे देनसिद्धिः यममाह॥पाराशरे यज्ञवल्क्यः॥दिवा संध्यासु कर्णस्थं ब्रह्मसूत्रं
 उदञ्जुखः॥कुर्यान्मूत्रपुरीषितुरात्रौ चेद्दक्षिणामुखः॥इदं तु सामान्यशास्त्रं कर्णश्च दक्षिणः॥तथा च
 मनुः॥मूत्रोच्चारसमुत्सर्गे दिवा कुर्याद्दिदञ्जुखः॥दक्षिणाभिमुखो रात्रौ संध्यायाश्च यथादिशः॥इति
 मनुवचनमेव प्रमाणं॥यदपि मनुना॥छायायामंधकारे वा रात्रौ वह्निवाह्निजः॥यथासुखमुखः ॥चारु॥
 कुर्यात्प्राणवाधाभये पुनः॥तदपि रात्रौ वह्निवानीहासंधकारजनि तदिशो हविषयं॥मनु॥दूरा ॥४॥

रावसथान्मूत्रं दूरासाद्यने जना॥उच्छिष्टान्ननिषेकं च दूरादेव समाचरेत्॥मूत्रमिति पुरीषोप
 लक्षणं॥तद्देशप्रमाणमुच्यते॥ब्रह्मांडपुराणे॥प्रतिश्रया दक्षिणे पश्चिमे नक्षिप्रंगत्वा सेपमा
 त्रंशरस्य॥कुर्यात्पुरीषं हि शिरोऽवगुं क्यन्तु स्थिते जातु शिरः करेण॥प्रतिश्रयो यस्य ति स्थानं॥एतच्च
 दिनविषयं॥रात्रौ तु गृहस्थे कदेशेऽपि कुर्यात्॥तदा हाऽपस्तंबः॥अस्तमिते बहिर्यामा रा रादा
 वसथा ह्यमूत्रपुरीषयोः कर्मवर्जयेदिति॥वर्जनीयदेशानाह॥मनुः॥नमूत्रं पथि कुर्वीत न भस्मनि
 नग्ने व्रजे॥न फालं रुद्धेन जलेन चित्स्थानं च पर्वते॥न जीर्णदेवाय तनेन वल्मीके कदाचन॥न
 ससत्त्वेषु गतैः पुनर्गच्छन्नापि च स्थितः॥न नरीतीरमासाद्य न च पर्वतमस्तके॥न कदाचन कुर्वी
 त विष्मूत्रं स्वविसर्जनं॥ससत्त्वेषु सप्राणिष्वित्यर्थः॥यमोपि॥तुषांगारकपालानि देयतायतना

॥सप्तत्वा॥ निच॥ राजमागश्मि शानानि क्षेत्राणि च खलानि च॥ उपरुद्धो न स वेतुः कृपा वृक्षं च तुष्यथ॥ उदकं चो
 ॥५॥ दकां तत्र पंधानं च विवर्जयेत्॥ वज्रं चेद्दृक्षुमूलानि चेत्स्य श्वभ्रवि लानि च॥ उपरुद्धो वेगवान्॥ श्वभ्रं
 विदीर्णभूभागः विलं प्रसिद्धं॥ हारितोपि॥ न च त्वरोपहारयोः मूत्रपुरीषे कुर्यान्निगोमयेन तीर्थेन
 सस्य पूर्णेन यज्ञभूमौ न यज्ञिधानां वक्षाणामधस्तादिति च त्वरमंगण॥ उपहारं दारसमीपं॥ वि
 ध्मुरपि॥ नापृच्छादितो मां भूमौ नो खरे न शादूले नो घाने एकसमीपयो न काश इति॥ शादूले हरित
 तण प्रदेशः॥ यमस्तु॥ प्रसादितं न मे हेतु न पश्येत्तमनः शक्तम्॥ दृष्ट्वा सूर्यं निरीक्षेत्तगाम
 नि ब्राह्मणं तथा॥ तत्र वि शेषमाह॥ आपस्तंबः॥ न सोपानमूत्रपुरीषे कुर्यादिति॥ उपानहो ॥ प्रशंसा॥
 चर्ममयो॥ तथा समावर्तन प्रकर्णे उपानद्युगमिति गृहस्थस्य चर्ममयमिति वृत्तिकृतानारा ॥५॥

यणेन व्याख्यातत्वात्॥ स्मृतिसंग्रहे॥ न सोपानस्यादुको वा छत्रवानां तरिक्षके॥ न वै वाग्निसुरवस्त्री
 णांगुरुभ्रस्मणयोगी॥ पातवल्क्यः॥ न क्षेताग्निं न नम्रांस्त्री न च सृष्टं मैथुनं॥ न च मूत्रपुरीषे तु ना
 पुचीराहुतीकैरे॥ हारीतः॥ आहारं तुरहः कुर्याद्विहारं चैव सर्वा॥ गुप्ताभ्यां लस्युपेतस्यात्त्रका
 शहीयते श्रियेति॥ अशुचिर्मलादि न कुर्यात्॥ तदुक्तं॥ तैर्लाभ्यक्तस्तथा वातः शमश्रुकर्मणि मे
 थुने॥ मूत्रोच्चारं यदा कुर्यात्तदा रात्रेण मुर्ध्यति॥ इत्यादिना अशुचेर्मलमूत्रोत्सर्गो निषिद्धः॥ अतए
 व अशुचिर्भूत्वा मलादि कुर्यात्॥ अथ तस्मिन्काले हस्तस्थितस्योदकस्याशुद्धिरुक्ता सायणीये॥ कर
 स्थोदकपात्रं अशुचि मूत्रपुरीषके॥ तज्जलं मूत्रसदृशं सुरापानेन तत्सममिति॥ अन्यच्चा॥ श
 हीता जलपात्रं तु विष्मूत्रं कुरुते यदि॥ तज्जलं मूत्रसदृशं पीत्वा वा प्रायणं चरेत्॥ आपस्तंबस्तु॥

॥सदाचा॥ शिरःपरिवेष्टनादौक्रममाह॥शिरुदेष्टितं प्रथमं१ निवीतं२दिशावलोकनं३ अंतर्द्वनिं४मोनं५
 ॥६॥ पुरीषं६मत्तिकाग्रहणं७उदक्रमष्टममिति॥अत्रविशेषमाहभारद्वाजः॥मलमूत्रेत्यजेद्विप्रो
 विस्मृत्स्त्रेयोपवीतधृक्॥उपवीतंतदुत्सृज्यदध्यादन्यन्नवंतदेति॥ततोऽलोष्टादिनापरिमृष्टगु
 र्मेहनो गृहीतशिश्रुश्चोत्तिष्ठेत्॥तथाचभारद्वाजः॥अथाऽप कृष्यविष्मूत्रंलोष्टकाष्ठतृणादिना
 ॥उदक्तवासाउत्तिष्ठेदृढंविधत्तमेहनः॥उदस्तवासाउत्तिष्ठत्तवासाः॥मेहनंलिगं॥स्कांदे॥वा
 मेनपाणिनाशिश्नं धत्वातिष्ठेत्प्रयत्नवान्॥अत्रविशेषमाह॥हारीतः॥लोष्टेनपरियुंजीतशु
 ककाष्ठेनवागुदं॥यत्तुगोतमोक्ते॥नपण्णोष्ठाशमाभिर्मूत्रपुरीषाःकर्षणंकुर्यादितितदःश्वस्था
 दियक्षियकाष्ठादिविषयं॥इतिमूत्रपुरीषोत्सर्गविधिः॥अथशौचविधिः॥याज्ञवल्क्याः॥गृही

तशिश्रुश्चोत्थायमृद्धिरभ्युक्ष्यतैर्जलैः॥गंधलेपश्चयुकरंशौचंकुपीदऽतद्वितः॥लिंशौचं
 पुराकार्यंगुदेशौचंततःस्मृतं॥अतद्वितोअनलसः॥देवलः॥अशौचांनोत्सृजेद्विष्मूत्रंप्रश्नाबोद्धा
 रयोरपि॥गुदंहस्तंचनिर्मज्ज्यमदंभोभिर्मुहुर्मुहुः॥मत्तिकापरिमाणमाह॥शातातपः॥आर्द्रा
 मलकमात्राःतुयासादुद्व्रजेस्मृताः॥तथैवाहुतयःसर्वाःशौचार्थयाश्चमत्तिकाः॥मलमूत्रशौ
 चेइदमेवपरिमाणं॥न्यूनपरिमाणेनगंधाद्यस्तयेसत्यर्धप्रस्तसादिअधिकपरिमाणंष्टय
 मिति॥पराशरमाध्वमतं॥अथमत्तिकासंख्यामाहयाज्ञवल्क्यः॥केवलमूत्रशौचे॥एका
 लिंगेकरेतिस्त्रउभयोर्द्वेचमत्तिके॥तथा॥एकालिंगेकरेतिस्त्रउभयोर्मद्वयंस्मृतं॥मूत्रशौचं
 समाख्यातंमुकेतुद्विगुणंस्मृतं॥एतद्यौचंस्वप्नादिसंजातशुकोत्सर्गविषयं॥स्त्रीसंगेतुपराश
 रः॥आचामेदेवभुक्तानंस्नानंमैयुनिनःस्मृतं॥अनंतोतुयरागच्छेद्यौचंमूत्रपुरीषवत्॥

॥सदा॥ ऋतौतुमेषुनेस्नायात्तुगर्भधारणशंकया॥रगुकारिकायां॥ऋतौतुगर्भशंकायास्नानंमेषुमिनः
 ॥७॥ स्मृतं॥नृतोमूत्रयच्छेच्चंद्रिगुणं तदृतौस्त्रियः॥अत्रद्रिगुणंशोचंरजस्वलास्त्रीविषयं प्रथमदिन
 मारभ्यचतुर्थदिनपर्यंतं॥आचारादर्शयौधायनः॥मूत्रवदेतसः समुत्सर्ग इति बोधायनवाक्या
 तस्य प्रादिसंजातसु क्रेपिमूत्रवदेव शोचम वगम्यते॥मूत्रशोचे पादप्रक्षालनं मल्लापनं पूर्वकं
 पादयोः मूत्रसंसर्गशंकया कुर्वति अत्र शिष्टाचार एव मूलं न तु स्मृतिः॥ इतिकेवलमूत्रशौचं॥
 अथ विशिष्टशौचं॥मनुः॥एकालिगे गुदेति स्त्रस्तथायामकरेदश॥उभयोः सप्त रातयो मरुः शु
 द्वि मनीषता॥पाक्षवल्क्यः॥पंचापाने गुदे कस्मिन्नुभयोः सप्तमृतिका॥विश्वामित्रकल्पे॥वा
 मपादं पुरस्कृत्य पश्चादक्षिणमेव च॥प्रक्षालयेदितिशेषः॥अन्यत्र दक्षिणं प्रथमं प्रक्षालये ॥चार॥
 त॥शौचं तु याम पूर्वस्या अन्यत्र दक्षिणः सदा॥आचारादर्शयमः॥तिस्त्रस्तु पादयोर्देयाः बुद्धि ॥७॥

कामस्य नित्यशः॥तिस्त्र इति प्रयति पादं रूदे चासंतरो कायां अन्यथा तु प्रतिपादमे कैकापादयो
 र्दयोरिति॥ब्रह्मपुराणात्॥अत्रमनुः॥एतच्छेच्चंद्रिगुणं ब्रह्मचारिणो॥त्रिगुणं तु वन
 स्थानां यतीनां चतुर्गुणं॥दिवायद्रिहितं शौचं तदर्थं निश्चिकीर्त्तिता॥तदधमातुरस्योक्तं आतुर
 स्यार्धमध्वनि॥स्त्रीमुशारे रशक्तानां बालानां चोपनीतिनां॥गंधलेपक्षयकरशौचं कुर्यान्न स
 र्व्वया॥गंगातोयेन रुक्तेन मृद्गारे श्वनगोपमे॥आमृत्याराचरनशौचं नावदुष्टेन मुध्य
 ति॥आदित्यपुराणे॥स्त्रीमृदयोरर्धमानं प्राक्तं शौचं मनीषिभिः॥बालस्यानुपनीतस्य गंधलेप
 क्षयावह॥बोधायनोपि॥देशकालंतथात्मानं रयं रयप्रयोजनं॥उपपत्तिमवस्थां च शास्त्रो
 चं प्रकल्पयेत्॥शौचं करण प्रकारमाह पुनर्देवलः॥विप्रश्च यथानस्युपधाचोरूनसंस्पृशे
 त्॥बुद्धिपूर्वक्यत्वेन यथानैताः स्पृशेत्स्मिजौ॥स्मिजौ गुल्फौ॥सायणीये॥उद्धृतो रकमा

॥सहा॥ दायमृत्तिकाचैव वाग्यतः॥उदमुखोदिवाकुर्यात्तत्रोच्चैर्दक्षिणमुखः॥शोच मिति शेषः॥पारा शरः॥ती
 ॥८॥ र्थेशोचंन कुर्वीति कुर्वीतो हृतवारिणा॥जलपात्राऽनावे प्रकाशं तरमुक्तं प्रदीपिकायां॥रत्निमात्रं जलं
 त्यक्त्वा कुर्याच्छोचं ननु द्रुते॥पश्चात्तच्छोधयेतीथं त्वन्यथा ह्यमुचिर्भवेत्॥तत्तशोच करणे हस्तनिय
 मं निषेधमुखेनाह॥धर्माविदक्षिणं हस्तः-अधःशोचनेन योजयेत्॥तथा वामहस्तेन नाभेरूर्ध्वेन
 शोधयेत्॥प्रकृतिस्थितिरेषा स्यात्कारणादुपयक्रिया॥कारणा श्रेणादेः॥उभयक्रिया दक्षिणह
 स्तेनाधःकायशोधनं वामहस्तेनोर्ध्वकायशोधनं॥आचारादृशी॥शोचानंतरं॥हरीतः॥गोमयेन
 मृदा वा कृमं उं पदि मज्जा॥स्मृतिचंद्रिकायां॥आयंतयोस्तु शोचानामङ्गिः प्रक्षालनं स्मृतं॥
 मुनिर्णिक्तमर्दं दद्यान्मर्दते जलमेव च॥तस्य विशेषमाह॥अथ शृंगः धाराशोचं न कर्तव्यं शोच ॥चार॥
 मुद्दिमभीप्सता॥चुलकैरेव कर्तव्यं हस्तमुद्दि विधानतः॥अस्येव वा कथं दयस्य गुदशोचं विस्ता ॥८॥

रुच्यते॥प्रथमं दक्षिणहस्तस्य चुलकेन उदकपात्राज्जलं गृहीत्वा वामहस्तेन गुदप्रक्षालनं स
 म्यक् निर्मलं कृत्वा॥दक्षिणहस्तेन स्वल्पमृत्तिका गृहीत्वा वामहस्तोपरि दूरतः प्रक्षेपणीया वाम
 हस्तस्थितमृत्तिकाया गुदमर्दनं पुनः पूर्ववदेव दक्षिणहस्तचुलकेन जलं गृहीत्वा वामहस्तेन प्र
 क्षालनं कुर्यात्॥इदमेकवारं मृत्तिकामृत्तिकया प्रक्षालनं जातं जलेन वामहस्तप्रक्षालनं सर्व
 त्र॥पुनर्दक्षिणहस्तेन वामहस्तोपरि मृत्तिका प्रक्षेपं कृत्वा वामहस्तेन गुदमृत्तिकामर्दनं पुनः॥
 पूर्ववदेव चुलकेन प्रक्षालनं॥इदं द्वितीयवारं॥एवमेव तृतीयवारं॥चतुर्थवारं॥पंचमवारं च॥
 अंतं जलेन सम्यक् प्रक्षाल्य मृत्तिका स्थानं दक्षिणहस्तघर्षणपूर्वकं जलेन सम्यक् प्रक्षालयेत्
 दक्षिणहस्तेनैव कक्षबंधनं॥दक्षिणहस्तेनैव रिक्तपात्रं गृहीत्वा हस्तपादादि प्रक्षालनाथं
 गच्छेत्॥मलसंसर्गेण वामहस्तः-अमुचिर्जातः-अतः यावत् हस्तद्वयमिलिता प्रक्षालनं न भ

॥सदान॥ वेत्ता तावद्गामहस्तव्यवहारोन्मत्तिकाजलादोक्तापिनकर्तव्यः॥ पादप्रक्षालनादोन्मत्तिकाग्रहणं
 ॥९॥ प्रक्षालनं च गामहस्तेन॥ एवमेव स्नानविधौ कद्यादिगात्रप्रक्षालनेपि॥ एवं युक्त्या विचार्य शौचे
 कृते सति धाराशौचं न भवति॥ सलसंस्पर्शोऽपि न भवति॥ महतां शिष्टाचारोऽपि न भवति॥ गुदप्र
 क्षालनमन्मत्तिकासंख्यावदेव हस्तपादस्नानविध्यंगभूतकद्यादिगात्रप्रक्षालनेऽप्यन्मत्तिका
 संख्याकर्तव्या॥ गुदशौचवदेव मूत्रशौचं कर्तव्यं॥ स्मृतिभास्करोच॥ न्यूनाधिकं न कर्तव्यं शौचं
 शुद्धिमाप्नुयता॥ प्रायश्चित्तेन युज्येत विहिताति क्रमे कृते॥ एतत्सकम्पितसंख्याया अर्वाक्स
 मासौवर्गं धाद्यपगमे वेदितव्यं॥ एवं चोक्तसंख्याया अर्वाक्यत्रगंधाद्यपगमः तत्र संख्या निय
 मोऽष्टाष्टार्थ इत्यनुसंधेयं॥ एवमुक्तशौचकरणे पिगंधोपलेपश्च नापेति तत्र संख्या रित्ते ॥ चारण॥
 पवित्र इत्याहमनु॥ पावन्नापैत्यमेध्यात्तो गंधलेपश्च तत्कृतः॥ तावन्महारिचादेयं सवसि ॥९॥

इव्यशुद्धिषु॥ सायणीये वृद्धपाशशरः॥ उपविष्टस्तु विष्मन्त्रं कर्तुं यश्च न विंदते॥ सकुर्याद्विशौचं
 तु स्वस्य शौचं स्वसर्वता॥ न विंदते न करोति॥ अत्र शौचं करुणानंतरं कर्तव्यमाह विवस्वान्॥ देशा
 तरे गतो विप्रः क्षालयेत्तच्च भूतलं॥ शौचं शेषमुदंतो येन हि प्रक्षालयेद्यदि॥ अशौचास्तस्य पितरे
 भक्षयेयुरसंशयं॥ देशांतरे गत इत्यर्थः॥ एतच्छौचं मविलंबेन कुर्यात्॥ विलंबेन चैलस्ना
 नदर्शनात्॥ अथ जलाभावे मूत्रपुरीषोत्सर्गं कृत्वा लीष्टकाष्टादिना प्रोक्ष्य नंरुत्वा॥ जलप्राप्तौ
 शौचं सचैलस्नानं कुर्यात्॥ संवर्तः कृत्वा मूत्रपुरीषं वा यदानेनैवोदकं भवेत्॥ स्नात्वा लब्धोदकः प
 श्चात्सचैलस्तु विमुष्यति॥ पाशशरः॥ अरेण्ये निजले रात्रौ चोरव्याघ्राकुले पथि॥ कृत्वा मूत्र
 पुरीषं वा इव्यहस्तानुष्यति॥ इव्यमदनीयं॥ हस्ते गृहीत्वापि मूत्रपुरीषं करुणपितेन सहैवा
 चमने कृते शुद्ध एवेत्यर्थः॥ तथा॥ आपद्रुतो विना तोयं शारीरं यो निषेधते॥ एकाहं क्षपवर्णक

क्ष

॥ स ६० ॥
॥ १९ ॥

वासवै लं स्नानमाचरेत् ॥ अथ पादप्रक्षालनविधिरुक्तः ॥ स्मृतिदीपिकायां ॥ प्रथमं प्राङ्मुखः स्थित्वा
 पादौ प्रक्षालयेत् शनैः ॥ तूष्णीं भूत्वा समाधाय न कुक्षौ न विलोकयेत् ॥ न गच्छन् शयानश्च नाचेलो
 न परान्तरशतम् ॥ न हस्तैश्चैव संकृत्य न्नात्मानमवलोकयेत् ॥ इत्येवं मन्त्रि राजानु प्रक्षाल्य चरणौ
 पृथक् ॥ हस्तावामणिबधाच्च कुर्यादाचमनं ततः ॥ अत्रात्राचमनात्पूर्वकर्तव्यगंडुषसंग्रहमाह
 ॥ आचार्यः ॥ कुर्याद्वा दशगंडुषान् पुरीषोत्सर्जने द्विजः ॥ मूत्रे च त्वारिगंडुषान् भोजनौतै तु शोडश ॥
 न ह्यभोज्या वस्ताने च गंडुषोष्टकमादरात् ॥ गंडुषनिक्षेपस्थलमाह मार्कंडेयः ॥ पुरतः सर्वदश
 श्वरक्षणे पितरैस्तथा ॥ क्रैषयः पृष्ठतः सर्वे वा ने गंडुषमुत्सर्जेत् ॥ अत्र प्रसंगात्कार्योत्तरकर्तव्य
 शोचविधिरुक्तः ॥ स्मृतिचंद्रिकायां ॥ केशान्निविमधः कायं न स्पृशेद्दूरणीतलं ॥ यदि स्पृशति चे ॥ शरु ॥
 तानि भूयः प्रक्षालयेत् करमिति ॥ स्मृति संग्रहे तु ॥ स्पर्कर्मंतु वषसि प्रविश्य ग्रामसंकटे ॥ जंघयो ॥ १९ ॥

ध
 मृत्तिकास्त्रिस्त्रः परसोर्द्धिगुणं न्यसेत् ॥ अथ मूत्रपुरीषकरणार्थमुपविष्टस्य तच्चैन्न भयति तस्याप्यर्धशोचं
 ॥ तत्र पृष्ठपाराशरः ॥ उपविश्य तु विष्मूत्रं कर्तुं यस्तेन विपतिः ॥ स्फुर्यार्धशोचंतु तस्य शोचस्य सर्वथा ॥
 अथ प्रसंगेन शरीरमलशोचमाह मनुः ॥ ऊर्ध्वनाभे र्यानि खानि तानि मे ध्यानि सर्वशः ॥ यान्यधस्ता
 न्य मे ध्यानि रेतश्चैव मलाश्रुताः ॥ मलानपि स एवाह ॥ वासशुक्रमस्तकूमज्जामूत्रं विट्कर्णविट्कर्णः
 ॥ श्लेष्माश्रुदूषिकास्त्रे हो दारौ ते नृणामलाः वसाकापस्नेहः ॥ मज्जाशिशोभवं नेदः २ कर्णविट्कर्णम
 लं ३ दूषिकानेत्रमलं ४ एतैरुपधाते ॥ बोधायनः ॥ आदरीते मरीचप्रपट्पूर्वेषु मुद्रये ॥ उत्तरेषु तु पट्
 स्वद्विः केवलानि विष्णु ध्याति ॥ ममः ॥ मूत्रेति स्त्रयादयोस्तु हस्तयोस्त्रिस्त्र एव च ॥ मरुः पंचदशामध्ये
 हस्तादीनां विशेषः ॥ एतदुत्सर्गकालादन्यत्रात्मीयमूत्रादिस्पृशेत् ॥ परकीयेत् ॥ परस्य शोणितस्पृशेत्
 तो विष्मूत्रजेतथा ॥ चतुर्णामपि वर्णानां द्वाविंशत् मृत्तिकास्मृता इति ॥ विष्णुः ॥ नाभेरधस्तात्तु वचका

॥सप्त॥ यिकेर्मलैः॥सुरामिमद्यैर्वैपहतोमत्तोयेस्तदंगं प्रक्षाल्याचोतःशुभ्येत॥अन्यत्रापहतोमत्तोयेस्त
 ॥१९॥ दंगं प्रक्षाल्यस्नात्वेव शनियो पहतःसनउषोष्यपंचगव्येन दीशन हते पहतश्चेति॥अथभोजन
 कालेअधोवायुसमुत्सर्गेः॥गुरुः॥भुंजानस्यतुविप्रस्पप्रक्षारस्त्रवतेयुदो॥उच्छिष्टमशुचिस्वंचतस्य
 शोचंचिधीयते॥पूर्वकलातुशोचंतुततःपश्चादुपस्पशेत्॥ततःकृतोपवासंचपंचगव्येनशुध्यति
 ॥विप्रग्रहणमुपलक्षणार्थी॥शोचस्यफलमाह॥मनुः॥शुचिं देवाश्चरस्तितिरश्तिपितरःशुचिं॥मु
 चेर्विभ्यतिरक्षांस्त्रियेचान्येदुष्टचारिणः॥अकरणेरोषमाह॥हारीतः॥अष्टशोचंनरंदष्टाप्रविशं
 तीहरक्षसाः॥यक्षाःपिशाचाभूतानियेचान्येदुष्टचारिणः॥स्नानंरानंतथादानंमंत्रकर्मविधिक्रि
 याः॥मंगलाचारनियमाःशोचश्चेष्टस्यनिष्फलाः॥पाराशरोक्तोवि॥शोचेयत्नःसदाकार्यःशो ॥१९॥
 चमूक्तोद्विजःस्मृतः॥शोचाचारविहीनस्यसमस्तानिष्फलाःक्रियाः॥अत्रोक्तनियमानिक्रमेप्रा ॥१९॥

यश्चिन्मुक्तं॥स्मृतिरत्नावल्यां॥गायत्र्यष्टशतंचैवप्राणायामत्रयंतथा॥प्रायश्चित्तमिदं प्रोक्तंनि
 यमातिक्रमे सति॥व्यासस्तु॥अप्रवित्रःपवित्रोवासर्वविस्थांगतोपिवा॥यःस्मरेत्सुंदरीकां
 सबाह्याभ्यंतरःशुचिः॥इतिप्रयोगपारिजातपराशरमाधवचसिंहान्तिकधर्मप्रवृत्तिआ
 चारमयूरव्याचारादृशाद्यनुसारीप्रबोधकालादिशोचविधिः॥अथाचमनविधिः॥
 तत्रवृद्धपाराशरः॥कृत्यायशोचं प्रक्षाल्यपादौहस्तौचमज्जले॥निबद्धशिरवकुक्षस्तुद्विजआ
 चमनंचरेत्॥कृतोपवीतंसंयसेवाजनःकायसंयतः॥आचार्य॥कृत्यायसोपवीतीत्यास
 रिधाम्नांबरंपुनः॥शोचमिति शेषः॥प्रदीपिकायां॥संहतांगुलिनातोयगृहीत्वापाणिनाद्विजः॥
 मुक्तांगुष्ठकनिष्ठाभ्यांशेषेणचमनंचरेत्॥सम्मानारंभेक्षियममाह॥यमः॥तावंनीपस्य
 शिद्विप्रोयावद्वामेननस्पशेत्॥वामेहिदादृशादित्यावरुणस्त्रिदशेश्वरः॥योगी॥दक्षिणेयत्स्थि

॥सरा॥
॥१२॥

ततो यंतर्जन्यासव्यपाणिनः॥ततो यं स्पृशते यस्तु सोमपानसमं भवेत्॥प्रयोगपारिजाते॥
स्मात्तच्चि मननेदाः॥गृध्रपरिशिष्टोक्तं तूष्णीमाचमनं॥१॥स्पृत्युक्तं चतुर्वेदनामभिराचमनं॥
याज्ञवल्क्यस्पृत्युक्तं तूष्णीमाचमनं॥३॥व्याघ्रपादस्पृत्युक्तं केशवादिनामभिराचमनं॥५॥
भारद्वाजस्पृत्युक्तं गायत्रीपादेराचमनं॥५॥वाराशरे प्रचेतसोक्तं तूष्णीमाचमनं॥६॥सं
ग्रहीकृतं तूष्णीमाचमनं॥७॥भोजनोपक्रमाचमनस्य मंत्रांगस्य शार्दूलिकं प्रकारं चतुष्टये नि
लमेव अस्ति॥तच्चतुष्टयं भोजनविधौ स्पृष्टं भविष्यति॥प्रयोगपारित संस्कारकोस्तु भयोर्वि
श्वासेन पूर्वपरिगणितं व्याघ्रपादे क्ताचमनमपि स्मात्तच्चि मनमेव इति निश्चितं अत्र लिख्य
ते॥स्मृतिप्रदीपिकायां॥व्याघ्रपादः॥नांगुल्यग्रेन पृष्ठेनान्यथापरिमाजयेत्॥श्रीकृष्ण ॥चार॥
नानि सवर्णि स्पृष्टवा स्पृष्टया जलं स्पृशेत्॥आचमेद्वा स्तु नित्यमित्याह भगवान् भृगुः॥ ॥१२॥

केशवादिभिः पितृणां चतुर्वेदं नृजेत्करं॥पंचमेन च पृष्ठे न द्विरोष्ठावुन्मृजेत्कृमात्॥तो सप्तमे
न च मृजेदेकवारं तु मंत्रं विदुः॥अष्टमेन तु मंत्रेणः अभिमंज्य जलं मुचि॥शमं संजोक्षयेत्पा
णिं मनुनान च मेव च॥६॥क्षिणं दशमेनांघ्रिं शममेकाशेन वै॥मूर्ध्नां द्वादशेनाथ स्पृशेद्द्वौष्ठे
ष्ठकं॥संकर्षणाय नम इत्यनेनांगुलिमूर्धभिः॥अंगुष्ठतर्जन्याभ्यां संश्लिभ्यां जलेः सह॥
नासारं ध्रुवा सुदेव प्रधुन्नाभ्यां स्पृशेत् मुने॥अंगुष्ठानामिकाभ्यां तु संश्लिष्टाभ्यां जलेः स
ह॥अनिस्थाय नम इति संस्पृशेदक्षिदक्षिणा॥पुरोषोत्तममंत्रेण ताभ्यां वामां स्पृशेद्दृशां
तयांगुष्ठकनिष्ठाभ्यां श्लिष्टाभ्यां जलेः सह॥प्रधोक्षजलमिहाभ्यां श्रोत्रे द्वे संस्पृशेत्कृमात्॥
नानिमच्युतमंत्रेण ताभ्यामेव स्पृशेद्द्वधुः॥श्रीजनाईनमात्रेण तलेन हृदयं स्पृशेत्॥उपैम
ये निमूर्ध्नां स्पृशेत्सजलपाणिना॥सैवी गुल्यग्रभाजैस्तु समाश्लिष्टे जलेः सह॥भुजौ तु हरिह

॥सदा॥ ॥समाभ्यां संस्य शेदक्षिणे तशौ॥ आचामे दग्निरेवं यो भगवन्नामभिः क्रमात्॥ सद्यः पूतः सविहि
 ॥१९३॥ तेषूत्तरेष्वधिकारान्॥ आचार्यः॥ रुद्रामिभिर्जलैर्विप्रः क्षत्रियः कंठगामिभिः॥ तौ पिबेता
 तु गामिभ्यश्च विदुश्चुद्रो वागना पुनः॥ विशेषमाह॥ गोभिलः॥ उभयत्र स्थिते दर्भैः समा
 चमत्तियो द्विजः॥ सोमपानफलं तस्य मुक्तायं सफलं लभेत्॥ निषिद्धं दर्भानाह॥ शंस्यः
 काशरुहस्तु नाचामे कृण्विद्विधिशं कया॥ प्रामश्चित्तेन युज्येत दूर्वाहस्तस्तव च॥ कोशि
 कोपि॥ अथ विप्रकुरः कश्चिद्वा ह्यणो य उपस्य शेत्॥ अकृतं तस्य तत्सर्वं भवत्या चम
 नंतथा॥ वामहस्तस्थिते दर्भैः॥ दक्षिणे नाचमेधादि॥ रक्तं तु तद्भवेत्तौ यं पीत्वा चोशयुषं
 चरेत्॥ न्यदात्तु संभवे स्वयमेव जनपात्रं गृहीत्वा चमत्तु र्यात् स्मृत्यर्थं सारं सौ
 णीर्यपात्रैस्तु वेणु विन्वाश्म चर्मभिः अक्ता बुदारुपात्रैश्च नारिकैः कपित्थैः

त पाकाद्वैर्जलाधारैरन्यांतरितमन्मयैः वामेनोद्धृत्य वाचामेदं न्यदात्तु संभवे
 माधवीयेषां शरे अन्नाबुतोमं पात्रं च करकं च कमंडलं गृहीत्वा स्वपमाचा
 मेतन्तेनाप्रयतो नवेत् तत्र विवेष शङ्कः संग्रहे करकाः नाबुपात्रेण ताम्र
 चर्मपुटेन च गृहीत्वा स्वयमाचमेत् भूमिनेमेन नान्यथा कोस्य नाय स पा
 त्रेण त्रपुसी सकलैर्तैर्पित्तैः आचोतः शतकृत्वोपि न कदाचन शुद्ध्यति श
 द्वेनापः पयः पीत्वा शब्देन घृतपायशं शब्देनापोशनं पीत्वा सुरापानसमं
 हितत् तथा आपः पाणि न स्वस्थः पिबेद्वा चामतिद्विजः सुरोपि बतिय

ह्यमस्यवचनं यथा न चोत्तिष्ठिः न वामेन वामेन पात्रमुद्वह्य दक्षिणेन न पिवेत् ॥
 त्रौधा यनः दानमाचमनं होमं भोजनं देवतार्चनं पौठपादोनकुर्वीत स्वाध्यायं पितृतर्प
 णं पौठपादलक्षणमाह आसनारूपादस्तु जान्बोर्वीजं धयोस्तथा ॥ कृतावसक्ति
 को यस्तु पौठपादः स उच्यते ॥ जलस्थोचमननिषेधस्तु शुष्कवस्त्रधारिण एव तथा च
 हारितः आर्द्रवाशजले कुर्यात्तर्पणं चमनं जपं शुष्कवासस्थाने कुर्यात्तर्पणं चम
 नं जपं यमः उदकस्थश्चोदके तु स्थलस्थस्तु स्थले शुचिः पादौ स्थाप्योभयत्रापि
 आचोतोभयतः शुचिः उभयत्र जले स्थले चैकैकं पादौ दात्वा चांत उभयतः उभय

त्रजलकर्मणि स्थलकर्मणि च शुद्धो भवतीत्यर्थः अकृत्वा पादयोः शौचं तिष्ठन् मुक्तशि
 खोपि वा विनायज्ञोपवितेन आचोत्पप्पशुचिर्न वेत् स्मृतिरत्तावत्प्यां याम्यप्रत्यङ्मु
 खत्वेन दत्तमाचमनं यदि प्रायश्चित्तं तदा कुर्यान्नानमाचमनं क्रमात् अथ नैमिति
 काचमनकालविधिः सायागीये अनन्तभाषणे स्वाध्यायज्ञो जनारंभे पिंडपि
 त्यज्ञे अनक्षे स्पर्शने श्लेष्माशुरक्षकीलान् पुरीषमूत्रोच्छिष्टेषां उच्छिष्ट
 विप्रस्याग्नेर्गवांश्च शुचिः स्पर्शने मूत्रं पुरीषं च कृत्वा निष्ठीवने दंतलग्ने हुत्वा
 शुद्धोपि श्मशानाक्रमणे चर्चणे तोदूर्नर्वर्चणे विनोभकौ ओष्टौ स्पृष्टा अमं
 गे उच्छिष्टानां परस्परं स्पर्शं पादप्रक्षालने उच्छिष्टेन संभाषणे अशुव्यपहते

नसहभाषणे सर्वदेहेषु जिह्वास्पर्शं नयस्पर्शं जपे दाने पितृपिंडे
 दकेषु भोजनकाले उन्नयोः संधयोः वणपत्रयस्पर्शं प्रतिलोभवणानां स्प
 र्शं चांडालस्नेहभाषणे शूद्रस्योच्छिष्टभाषणे जपे होत्रे चांडालादीन् दृष्ट्वा
 जानुनोरधस्तात् श्वादिस्पर्शस्पर्शस्थानप्रक्षाल्य अग्निना प्रतप्य आचमेत्
 उपरिस्पर्शस्नमपि कुर्यात् अधोवायुसमुत्सर्गे आक्रोशे क्रोधशान्ते मां
 रमूषकस्पर्शं प्रहाशे स्नाने प्रतिय हे होत्रे संध्यात्रितयवेदने बलिकर्मणि ॥
 स्नानादिवलिकर्मपर्यंतं आदावन्ते च देवपूजादौ स्त्रीसंयोगे जंभाया उज्जरे
 इत्यादीषु एतेषु निमित्तेषु आचमनं कुर्यात् अथ द्विराचमननिमित्तानी याज्ञे

वल्क्यः स्नात्वा पित्वा क्षुत्ते सुते नुक्कारस्योपसर्पणे आचांतः पुरोनेग्रामे द्वासे
 पिपरिधाय च मार्कंडेयपुराणे सम्पगाचम्य ते य नि क्रियाः कुर्वीत वै श्रुचिः सा
 यणिये सत्यामाचमनाशक्तावभावे सत्विः न स्पृच पुर्वोक्तेषु निमित्तेषु दक्षि
 णे श्रवणे स्पृशेत् तस्य प्रशंशा माह पारासरः प्रभासाद्यानि तिर्थानि गं
 गाद्याः सरितस्तथा विप्रस्पदक्षीणे कर्णे नित्यं तिष्ठति देवताः गंगा च द
 क्षिणे श्रोत्रे नासिकायां हुताशनः दुन्नयोस्पर्शं चैव तक्षणादेव श्रुद्वाति देव
 त्नः भोजने दंतवस्त्रानि नीहत्वा चमनं चरेत् दंतलग्नमसंहार्यत्वेन पंमने तदंत
 वत् नतत्र बहुशः कुर्यात् यत्नमुद्वरणे पुनः भवेच्चाशौचमत्यर्प्यं त एवेधा

ब्रूणेकते अस्तेषु स्वस्थानं युतेषु निसाहीत्यर्थः तमनुः दंतवद्धंतलग्रेषु जिह्वास्पर्शेन
 तेन तु परिच्युतेषु च स्थानानि गिरिमेव तदुच्चैरिति एतच्च रसानुपलब्धौ वे
 दितव्यं तदाह शंखः दंतवद्धंतलग्रे तु रसवर्जनमन्यत्र जिह्वाभिर्मर्शनादिति
 फलमूनादितिविवेकमाह शातातपः दंतलग्रे फले मूले मुक्तस्ते हावशि
 षके तावुत्ने चक्षुदंढे च नो किंचिद्भवति द्विजः षड्विंशन्मते तावुत्ने चैव सो
 मेव मुक्तस्ते हावशिषके दंतलग्रे स्पृशेत् नो किंचिदश्नवे नरः त्वग्निः
 पत्रैर्मूलेन पुष्पैस्तणैः काष्ठमयैस्तथा सुगन्धिनिस्तथा प्रयै नो किंचिद्भवति
 द्विजः एतच्च मुखसौरभ्याद्यर्थोऽपि मुक्तावशिष्यविषयतावत्नसाहचर्यात्

दंतलग्रे स्पृशेत् इत्यनिर्हर्षं दंतलग्रे स्याज्जिह्वा स्पृशेत् सतीत्यर्थः याज्ञवल्क्योऽपि
 मुखजाविपुष्पानि ध्यास्तथा च मनविद्वः स्मृतुं चास्य गतं दंतसकृत्पक्वाततश्रु
 चिः मनुरपि स्पृशेत्ति विद्वयः पादौ यद्या च मयतः परान् नौ भिकैस्ते समासया
 नंतैरप्रयतो भवेत् अन्नपादग्रहणमपवांतरस्याप्युपलक्षणं तथा च यमः
 प्रयात्पाचमतायाश्च शरीरे विपुषो नृणां उकिंचिद्दोषो नास्मन्नमिच्छु
 ल्यास्तु तास्तथाः श्मश्रुविषये विशेषमाहापस्तंबः नश्मश्रु निरुकिंचिद्भव
 वतित्यंतं रास्पृशेत् द्विजो हस्तेनोपस्पृशेत् स्मृत्यर्थं सारं मधुपर्कं च सो
 मे च प्राणादुत्पन्नमथाशुच आस्यहोनेषु सर्वेषु नो किंचिद्भवति द्विजः व

सिद्धः दंतव दंतलग्नेषु यच्चाप्यंतर्मुखे भवेत् आचांतस्यावशिष्टं स्यानि गिरिन्नेव
 तद्बुद्धिः मुखजाविप्रुषाः सृष्टमाः शुद्धास्ताश्च पराश्रियताः स्थूनाश्च विप्रु
 षः शुद्धायद्येगेन पतंतिताः अंगपाते तु प्रक्षाल्य वाचमेतु परस्य चेत् वि
 दुना च मनंकुर्यात् अंगेषु नियतेषुपि वेदाभ्यासे मुखजाताः शुद्धाय वतु
 सर्वतः श्मश्रुचास्पगतं शुद्धे यद्येगेर्न तु सस्य शत इत्याचमनापवादः
 अथान्यदथा चमनविषये किंचिदुच्यते तत्र गौतमः द्रव्यहस्त उच्छिष्टो
 भूमौ निधापाचमेत् अस्यार्थः यदि ब्राह्मणभोजनादौ प्रवृत्तो द्रव्य
 हस्तः कथंचिदुच्छिष्टस्पर्शनादप्रयतो नवतितदा द्रव्यभूमौ निधाया

वामेत् द्रव्यमात्राभ्यनहार्यं तथा च वसिष्ठः प्रचरन्नभ्यवहार्यं शुद्धिं च यदि संस्पृ
 शेत भूमौ निक्षिपेत् तत् द्रव्यमाचम्य प्रचरेत्पुनिरिति अभ्यवहार्येष्वन्नपाने
 षु प्रचरन्परिवेणं कुर्वन्नित्यर्थः बृहस्पतिरती प्रचरन्नपानेषु यदोच्छिष्टमुप
 स्पृशेत भूमौ निधाय तत् द्रव्यमाचांतः प्रचरेत्पुनरिति अत्राविषे शमाह संस्व
 निखितौ द्रव्यहस्त उच्छिष्टो निधाया चम्या मुक्ष्य द्रव्यमिति एवं च द्रव्यह
 स्तस्याचवना कुद्धिः द्रव्यस्पृशति धानाभ्युक्षणं न्यामित्यनुसंधेये य
 दा तु द्रव्यस्यैव साक्षादुच्छिष्टस्पर्शस्तदा तत्परित्याज्यमेव यदा हवसि
 ष्टः उच्छिष्टमगुरोरभोज्ये समुच्छिष्टमुच्छिष्टोपहतचेति यत्पुनर्मनुजोक्तं

अकिञ्चनसंस्तुत्यष्टौद्रव्यहस्तः कथंचन अनिधायैव तद्रव्यमाचान्तः श्रुचितामिया
 त् तदनभ्यवहार्यवस्त्रादिविषयं इनस्त्रनीधानविधानात् मार्कंडेयो विकल्पमा
 ह अकिञ्चनसंस्तुत्यष्टौद्रव्यहस्तो निधाय वा आचम्यद्रव्यमभुक्षपुरादा तु मर्हति
 कर्मपुराणपि तैजसं वै समादाय यदुकिञ्चिद्वेदिजः भूमौ निक्षीप्य तद्रव्य
 माचम्याभुक्षेतेतत् यद्यमंत्रसमादाय भवेदुच्छेषणान्वितः अनिधायैव
 तद्रव्यमाचान्तः श्रुचितामियात् वस्त्रादिषु विकल्पः स्यात् तस्यैवमेव हि त
 त्यष्टाबुद्धेण स्यष्टौ निधानमनिधानवा कार्यमित्यर्थः अनभ्यवहार्यं प्रकृ
 त्यवौधाय नोपि तैजसं दादा यो किञ्चिदस्यात्तदुदस्यादास्यन्नाग्निः प्रोक्षेत्तच्च

दन्यनो किञ्चिदस्यात्तदुदस्याचम्यदास्यन्नाग्निः प्रोक्षेदथा चेदङ्गिरा किञ्चिदस्या
 दुदस्याचम्यादान्य नद्भिः प्रोक्षेदितदेवा विपरीतमत्र इति उदस्यनिधायै
 त्यर्थः विपरीतमनुदस्येति यावत् पक्वाक्षमादाय मूत्रादिकरणे श्रोपस्ते
 वोक्तं द्रव्यं भूमौ निक्षीपेत्तद्रव्यशौचं कृत्वा यविधि उत्संगे पातपक्वान्न उ
 पस्य श्पततः श्रुचिरिति एतदापद्यप्यशक्यनिधानद्रव्यविषयं अरण्यनु
 दके रात्रौ चौरव्याघ्राकुलेपि हि कृत्वा मूत्रपुरीषवाद्रव्यहस्तो न दुष्यती
 ति बहस्पतिस्मरणान्न मार्कंडेयस्तु शौचमप्यनिधायैव कार्यमित्याह
 पक्वाने न गृहितेन मूत्रोच्चारं करोतियः अनिधायैव तद्रव्यमके कृत्वा स

माश्रितं शौचं कृत्वा यथा न्यायमुपस्य शययथाविधि अन्नमभुक्षयेच्चैव उद्ध-
 त्यार्कस्यदर्शयेत् त्यक्त्वाग्रमात्रैव तस्माच्छेषं शृदिमवाप्नुयात् तथान्यत्र॥
 शौचं कुर्यात् प्रथमं पादौ प्रक्षालयेत् ततः उपस्य शीतदभुक्षगृहितं शुचि-
 तामितीयात् द्रव्यहस्तो गृहितद्रव्यः द्रव्यपदं त्वसंकुचितमेव कृत्वा मूत्र-
 पुरिषं तु द्रव्यहस्तः कथंचन भूमावन्नं प्रातेष्ट्याप्य कृत्वा स्नानं यथावि-
 धितसंयोगात् पूज्वा नमुपस्य श्यततः शुचिरित्यापस्तं ववचनात् प्रक्षा-
 ल्य पादौ मि विक्षिप्वा च म्याभुक्षयेत् ततः पुष्पादिनां तृणादिनां प्रोक्षणं
 हविशोत्तयेति वायुपुराणवचनाच्च निक्षीप्य द्रव्यं भूमौ धत्वा इत्यर्थः

अथाचमनं फलं उक्तं त्रैयाग्रपादः एघवं ब्राह्मणेनित्यमुपस्य शनमाचरेत्॥
 ब्रह्मदीयः क्रियाः कुरुते मोहादनाचम्यैव नास्तिकः नवंति हि प्रथिव्या तस्य क्रियाः
 सर्वं न शंशयः आचमनं चाधिकारितावच्छेदेकं॥ मार्कण्डेयः देवार्चनोदिका-
 र्याणितया गुर्वनिवादनं॥ कुर्वीत सम्पगा चम्यप्रयतोपि सदा द्विजः आचात-
 स्यप्रयतस्यापि कर्मैरनप्रयुक्तमाचमनमनेनोक्तं भवति॥ नृसिंहह्निके॥
 मूत्रपुरीषादिशौचनिमित्ताचमनेषु मृज्जालादिना हस्तपादप्रक्षालनं क-
 र्तव्यं न तु सर्वत्र कर्मैरभादिनिमित्ताचमनेषु॥ देवलः प्रथमं प्राङ्मुखस्थित्वा

पादौ प्रक्षालयेद्धनैः सर्वत्र पादप्रक्षालनं उपविश्यैव कर्तव्यं ॥ तिष्ठन्नेव पादप्रक्षालने कृते उपविश्य पुनः पादप्रक्षालनं मेव प्रायश्चित्तं ॥ आचमनकाले हस्ताज्जलं भूमौ प्रवर्तितस्य फलं ॥ भविष्ये ॥ यत्र नूमाबुदकं वीरसमुत्सृजति मानवः वासुकिप्रमुखा नागास्तेन प्रीयंति नित्यशः तत्र प्रापश्चित्तमुक्तं षड्शनित्यं ॥ मूत्रोच्चरिमाहारत्रौ कुर्यान्नाचमनं तु प ॥ प्रापश्चित्तमुक्तं यते निप्रः प्रजापत्यार्धं महती ॥ माहारात्रौ माहारात्रावप्रीत्यर्थः आत्राचमनप्रयोगः पवित्रणीर्वद्धशिखडपवीतो प्राप्नुवदद्भ्युरवशान्यनिमुखो वा आजानु

क्षालितपादयुग्म आमलिवंधं प्रक्षालितहस्तद्वयोरेन केनापि सिद्धदिवा सास्त्वं तरुर्वोररतीकृत्वा शुचौ देशे अप्रसारितसमस्थितपदयुगः सुमनाः प्रणतो भूमिं पादौ नासनस्थो मुक्तासनस्थोऽपि अजलस्थो जानुर्द्ध्वजलैः तिष्ठन् वा अजल्पन् अहसन् अगच्छन् अत्रौठपादः कमप्यस्य शन अचलन् क्वचिदप्यनावर्जितदेहो दिश आत्मानं चैव लोकयन् अरथास्थोऽत्रो वामहस्तास्य हृत्फलं नवविवर्णमविरसमदुर्गंधि अबुद्बुदं शूद्राशुच्येकपाण्यानावर्जितवर्षधारातिरीकं पादप्रक्षालनं शेषातिरिक्तं उक्तेष्वेते तदा भूमिस्त्वावितगं

असिप्रोहणार्थं जलशेषातिरिक्ते हस्तेनानालोलीते अप्रदरनवेप्रदरप्रनबम
 णिगितक्षिप्तमनतप्ररोजिणस्तप्तमापे अकलुषं संहतां गुणिनादक्षिण
 णीनाजले गृहीत्वामुक्तां गुष्टकनिष्ठाभ्यां शिवेवानहस्तं जेन्यादक्षि
 स्ते अन्वारभ्यस्य षड्ब्राह्मेण तीर्थेन क्षतादिनातद्वरोधे कायेन तद्व
 रोधे देवेन ब्राह्मणेन हस्तमिक्षत्रियः कंठगानि वैश्यस्तात्तुगामिजलमा
 वमिन्त ॥ स्त्रीशूद्रौ च मर्त्याभ्यं तरप्राप्तिक्षप्तं यद्योक्तमेव जेतैत्रिवारमा
 वमिन्त ॥ ॐ केशवाय नमः १ ॐ नारायणाय नमः २ ॐ माधवाय नमः ३

॥ इति त्रिभिः पीत्वा ॥ ॐ गोविंदाय नमः ४ इति दक्षीणकरप्राक्षालनं ॥ ॐ विल्लवाय नमः
 ५ इति जलसहितेनां गुष्टमूलेन ऊर्ध्वेष्टमार्जनं ॥ ॐ मधुसूदनाय नमः ६ इति त
 थैव अधरोष्टमार्जनं ॥ ॐ त्रिविक्रमाय नमः ७ इति संहतानिस्तर्जनीमध्यमाना
 मिकाभिः सजलानिरेकवारमोष्टद्वयमार्जनं ॥ ॐ वामनाय नमः ८ इत्यनेन जल
 मभिर्मंत्र्य ॥ ॐ श्रीधराय नमः ९ इति पूर्वनिमंत्रितजलेन वामहस्तप्राक्षालं
 ॐ हृषीकेशाय नमः १० इति दक्षिणपादप्राक्षालं ॥ ॐ पद्मनाभाय नमः ११ इति
 वामपादप्राक्षालं ॥ ॐ दामोदराय नमः १२ इति शिरःप्राक्षालं ॥ ॐ संकषण

यनमः १३ इति सजलैरंगुलिमूर्धनिरुध्वौष्टष्टं स्पृशेत् ॥ ॐ वासुदेवाय नमः ॥
 १४ इति अंगुष्ठतर्जन्यग्राभ्यां शिष्टाभ्यां सजलान्भ्यां दक्ष एनासारं ध्रुव स्पृशेत् ॥
 ॐ प्रद्युम्नाय नमः ॥ १५ इति पूर्ववदेव वामनासारं ध्रुव स्पृशेत् ॥ ॐ अनिरुधा
 यनमः ॥ १६ इति सजलान्भ्यां शिष्टाभ्यां अंगुष्ठानामिकाभ्यां दक्षिणेनेत्रे
 स्पृशेत् ॥ ॐ पुरुषोत्तमाय नमः ॥ १७ इति पूर्ववदेव वामनेत्रे स्पृशेत् ॥ ॐ अधो
 क्षाय नमः ॥ १८ इति सजलान्भ्यां मितिताग्राभ्यां अंगुष्ठकनिष्ठीकाभ्यां दक्षि
 णकलीं स्पृशेत् ॥ ॐ नसिंहाय नमः ॥ १९ इति पूर्ववदेव वामकर्णं स्पृशेत् ॥ ॐ अभ्यु

ताय नमः ॥ २० इति पूर्ववदेव नाभिं स्पृशेत् ॥ ॐ जनार्दनाय नमः ॥ २१ इति सजले
 नद एहस्ततलेन हृदयं स्पृशेत् ॥ ॐ उपेन्द्राय नमः ॥ २२ इति सजलानसं पूर्णह
 स्तेन मूर्द्धाने स्पृशेत् ॥ ॐ हरये नमः ॥ २३ इति सर्वोद्युन्यग्रैर्मितितैः सजलं दक्ष
 एभुजं स्पृशेत् ॥ ॐ श्रीकृष्णाय नमः ॥ २४ इति पूर्ववदेव उत्तरभुजं स्पृशेत् ॥ त
 तः शेषजने किञ्चिद्ब्रह्म हस्ते देयं ॥ इति दमी चमनं द्विराचमने पादप्रक्षालनेव
 र्जमरिवत्नेमावर्तते ॥ भोजनोद्योपक्रमाचमने सकृदेवोष्टस्पृशः तथा द्विजा
 तीनामपि पुनराचमने ओष्ठस्पृशमात्रं ॥ अशक्तौ तु त्रिः पीत्वा हस्तौ प्रक्षाल्य

श्रोत्रं स्पृशेत्॥ अत्र न प्रयोगपरिज्ञाते पाराशरमाधवेन सिद्धे हि केतुप्रकल्पद्रुमे
 मिताक्षरायां स्मृत्यर्थसारे आचाराप्रशो आचारवितामले च प्रोक्त्या च मन
 प्रयोगः॥ अथ दंतधावनं॥ अस्यावश्यकत्वमाह॥ शातातपः॥ मुखे पर्युषि
 ते नित्यं नवत्यप्रयोजनं नरः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कतव्यं दंतधावनं॥ आचार्यः
 एवमचम्य दंतानां काष्ठेन निमज्जे न्मत्तं॥ प्राप्नोदद्भुस्व आनीसीनः प्रायु
 दद्भुस्व एव वा॥ वितस्ति मात्रमुदिष्टं दंतकाष्ठं द्विजन्मनो॥ स्त्री प्रतै प्रया
 सद्दं स्यात्प्रातिश्रुके तु जंतुमत्॥ कनिष्ठं गुणिवत्पुनस्तदग्रे कतक

र्तकं॥ दृष्टविधेयाः प्रयोगपरिज्ञातादौ द्रष्टव्याः स्मृतिः तलेः पणैः सदा
 कुर्यादंशं चैकादशी विना॥ सद्यो रपि च कर्तव्यं जंबूनिवानूपकवैः॥
 एकादश्यां तलेः पणैः कर्तव्यं दंतधावनं॥ स्नात्वा देवा र्चने कृत्वा ब्र
 तसं कल्पमाचरेत्॥ उदिते च सहस्रांशौ यः कुर्यादंशं दंतधावनं॥ स विता
 नक्षितस्तेन पीतवंशस्य घातकः स्मृत्यर्थसारे॥ अंगारबालुकानि
 श्वभस्मां गुलिनस्त्वेरपि दृष्टकालौष्टपाषाणौ न कुर्यादंशं दंतधावनं॥ न
 ध्यानं स्नानं वेनायां न क्षयेदंशं दंतधावनं॥ निराशास्तस्य गच्छति देवताः

पितृभिः सह॥ अजावेदंतकाष्टानो निषिधा योतिथावपि॥ अजा द्वादशे गंडुषैर्विद
 ध्यादेतं धावने॥ काष्टादिकं गृहित्वा प्राङ्मुख ईशानाभिमुखो बोधविश्व॥ आ
 युर्वनयसो वर्य॥ प्रजाः पशुवस्तु निचव्रह्म प्रज्ञां च मेधो च त्वन्नेदिहिव नस्य
 ते॥ इत्यनिमंत्र॥ ॐ अन्नाद्याय व्यहृध्वा दसो मेरा जायमागमत्॥ समे सुखे
 प्रमादते यस्य सा च न गेन च॥ इति कात्यायनानामंत्रः इति मंत्रेण सर्वदेता
 न संशोध्य तत्प्रक्षालितं नं क्वाजिह्वो लिखनि कयाजिह्वो संशोध्य प्रक्षा
 ल्य नैर्ऋत्यादिशि शुद्धप्रदेशे त्यक्त्वा द्वादश गंडुषान् कृत्वा द्विराचमेत्॥

दंतकाष्टाजावे निषिद्धदिने च प्रदेशिनी वर्जमध्यमानामिकां गुष्टां गुलिभिः
 तणपणैर्द्वादश गंडुषैर्वा मुखं सोधयेत्॥ पूर्वोक्तं काष्टाद्यन्यतमकाष्टादि
 कृतदंतधावनानंतरं कृतव्यमाह॥ न गवान् शौनकः कृतसौ चोद्विराचमस्य
 कृत्वा दौ दंतधावनं॥ पश्चाद्वादश गंडुषैः शुद्धी कृत्वा द्विराचमेत्॥ न जादे
 हृदि वह्नी श्व उर्ध्वं पुद्गाणि धारयत्॥ चतुर्भिः संकर्षणदिनामि श्वोदन
 दिभिः स्मृतैः कारं च गायत्रि निवध्रीयात् शिखाततः आचम्य प्राङ्मुखो
 भूत्वा कुशपाणिः समाहितः आदिपदेन नस्म ग्रहणं॥ इति दंतधावनवि

धिः॥ अथ शिखाबंधने॥ तत्र व्यासः॥ स्मृत्योकारं च गायत्रिनिबन्धीयाद्विस्वा
 बुधः॥ पुनराचमे हृदये वा हस्तके धौ च संस्पृशेत्॥ पूर्वपश्चादाचम्येत्यर्थः॥
 षड्दिशश्च नमते॥ नानस्तौ कैतिमेतरेण स्वाबंधे तु कारयेत्॥ तथा॥ गायत्र्या
 तु शिखाबंध्या नैर्ऋत्या ब्रह्मरधृतः॥ पश्चात्पुनरुटिकां बध्वा ततः कर्म
 समारभेत्॥ कौयुभिः शिखिबद्धिस्वयाभाव्यावाभावतनिवद्धया॥ प्रद
 क्षिणं द्विरावृत्य पाशोतः संप्रवेशनात्॥ इदमेव स्मृतिः पाठमेवात्युनः
 निरव्यत्य॥ कौयुभिः॥ शिखिबद्धिस्वयाभाव्या ब्रह्मावर्तनिवद्धया॥ प्रद

क्षिणं द्विरावृत्य पाशोतः संप्रवेशनात्॥ प्रथमं द्विगुणं कृत्ये वर्त्तनावर्तनि
 तीरिते॥ गायत्रिं प्रजापन्कुर्यात् शिखायाश्च निबद्धने॥ प्रतिकर्मणि नशि
 नसिखाबंधने॥ यत्तु॥ कुशोपग्रहो बद्धशिखीयत्तोपवीत्याचम्येति कात्या
 यनेन स्नानकाले शिखाबंधनमुक्तं तदेवास्मानुषाद्यामुक्तशिखस्य बध्
 नार्थं न तु सम्पत्पूर्ववद्वा शिखामुमुच्यवधनीयेत्येतदप्येदं तत्तु कर्त्तव्यं
 र चाङ्गेशः॥ शिखाबंधनविस्तरस्तु रुद्रकल्पद्रुमे द्रव्यः सर्वत्र वद्धशि
 खइत्युच्यते तत्सावधानीकरणार्थं अस्यैव विषेष्टः स्नानदीपिकायां

इष्टव्यः॥ इति शिखावेधनविधिः॥ अथोपवीतनक्षणं॥ तत्र प्रमं निमा
ण प्रकाशो निरूप्यते॥ तत्र देवतः॥ ग्रामान्निष्कम्प संख्या घषण वय
गुली युतत॥ तावन्निगुणितं सूत्रं प्रक्ष्यात्प्राज्ञि गकस्त्रिभिः॥ आयो
हिष्टादयोऽङ्कि गकाः॥ देवग रिच वागेष्टेन द्यावा न्यत्र वाशुचौ सावी
यात्रिगुणं कुर्यान्त वसूत्रं तु तद्भवेत्॥ विल्वोश्चुकादियं साह वक्ष
स्यान्यतमस्य तु॥ बध्नीयात्तत्सजीवतु पीतुभ्यो नम इत्यर्थः॥ नमदावेक्षितव्य
स्यात्पिहणं त्पिदं हितत् त्रिस्ताडयेत्करतः नंदेवानां तत्पिदं हितत्॥ स

ममदं गहिं त्वास्मिन् स्थापयद्गूरिति बुवन पत्रं पुष्प फलं चापि व्याहृती
भिः प्रतिक्षिपेत्॥ अनिमं न्याये रग्निश्चेति व तत्र यंत्रिभिः तत्र मंत्राः
नूरगये च प्रथिभ्ये च महते च स्वाहा॥ नुवी वा यव्य चांतरिक्षाय च मह
ते च स्वाहा॥ सुर्वरादित्याय च दिवे च महते च स्वाहेति॥ हरिब्रह्मेश्वरेभ्य
श्च प्रणम्या वदधात्यर्थः॥ यज्ञोपवीतमित्यादि मंत्रः स्यादवरधारणे
॥ यज्ञोपवितनित्यादि व्याहृत्यावापि धारयेत्॥ प्रतितंदु देवता मेदमाह॥
स एव॥ ॐ कार प्रथमस्तु द्वितीयो मिस्तथैव च॥ तृतीयो नगदैवत्य

श्रुतुर्थः सोमदैवतः पंचमः पितृदैवत्यः षष्ठं श्रैवप्रजापतिः ॥ सप्तमो वसु
 दैवत्यो धर्मश्चाष्टम एव च ॥ नवमः सर्वदैवत्य इत्येतानवदैवता इति ॥ आ
 ह पितामहः य एतं नामिजानातिब्रह्मसूत्रसमुद्भवं ॥ वेदोते निष्कले त
 स्मानदानजपादिकं ॥ ब्राह्मणेनो न जानाति ब्राह्मसूत्रस्य संस्थितं ॥ मो
 हात्मा वहते भारं पशुर्गौरिव सर्वदेति ॥ स्मृतिसारे ॥ यज्ञाख्यः परमात्मा
 य उच्यते चैवा होतृभिः उपवीतं ततोऽप्यदेतस्माद्यज्ञोपवीतकमिति
 ॥ आचार्यस्तु ॥ ज्ञातृविज्ञेययोरैकामविजानन् द्विजोत्तमः न त्यजे

रात्मनः सुत्रं ब्राह्मणं ब्रह्म विनिर्मितं ॥ सितहृदरे क एवाग्ने समासीनः शि
 वः स्वये ॥ प्रह्यागुणामयी माया सूत्ररूपा भिवाकरोत् ॥ तथा तदात्मके
 विष्णुसंस्थायो नंदिवौकसा ॥ स्वयं ब्रह्मा भवदुद्रोक्तश्चास्य जपापसः ॥
 ज्ञानात्मके न हरिण ब्राह्मात्मनि शिवे व्यये ॥ तत्सूत्रमुपवितत्वा ब्रह्म
 सूत्रमिति स्मृतं ॥ र्ज्ञेयेन चोपवीतत्वाद्यज्ञसूत्रं विदुर्बुधाः ॥ तदाज्ञे
 यावत्तत्वाच्च ब्रह्मण ब्रह्मसूत्रकं ॥ तावत्तोकास्त्रयो वेदास्त्रयो
 देवास्त्रयो जयः ॥ शिवस्य ह्यस्त्रयो वर्णास्त्रिवत्सूत्रं समाश्रयत् ॥ त

श्रुतुर्थः सोमदैवतः पंचमः पितृदैवत्यः षष्ठं श्रैवप्रजापतिः ॥ सप्तमो वसु
 दैवत्यो धर्मश्चाष्टम एव च ॥ नवमः सर्वदैवत्य इत्येतानवदैवता इति ॥ आ
 ह पितामहः य एतं नामि जानाति ब्रह्म सूत्र समुद्रवं ॥ वेदो तं निष्कलं त
 स्मानदानजपादिकं ॥ ब्राह्मणेन जानाति ब्राह्म सूत्रसंस्थितं ॥ मो
 हात्मा वहते भारं पशुर्यो रिब सर्वदेति ॥ स्मृति सारं ॥ यज्ञारख्यः परमात्मा
 य उच्यते चैवा होतृभिः उपवीतं ततो स्पृष्टं तस्माद्यज्ञोपवीतकमिति
 ॥ आचार्यस्तु ॥ ज्ञातुं विज्ञेयं यो रैकामविजानन् द्विजोत्तमः न त्यजे

हात्मनः सुब्रह्मं ब्रह्म विनिर्मितं ॥ सिसृक्षुरेक एवाग्ने समासीनः शि
 वः स्वये ॥ प्रह्यागुणमयी माया सूत्ररूपा मिवाकरोत् ॥ तथा तदात्मके
 विलुप्तत्वायात्तं दिवौकसं ॥ स्वयं ब्रह्मा भवद्बुद्धौ श्चास्य जपापसः ॥
 ज्ञानात्मके न हरिण ब्राह्मात्मनि शिवे व्यये ॥ तत्सूत्रमुपवितत्वा ब्रह्म
 सूत्रमिति स्मृतं ॥ ज्ञेयेन चोपवीतत्वाद्यज्ञसूत्रं विदुर्बुधाः ॥ तदाज्ञ
 यावत्त्वाच्च ब्रह्मण ब्रह्म सूत्रकं ॥ तावन्तो काला यो वेदास्त्रयो
 देवास्त्रयो जयः ॥ शिवस्य काला यो वर्णीस्त्रिवत्सूत्रं समाश्रयन् ॥ त

पुंश्चिमाश्रयत्तारस्त्रिमात्रोनादसेपुत॥ तं यमे च सावित्रीवेदनात्रा
 शिवाशया॥ एवं द्वादशदैवत्ये ब्रह्मसूत्रं दिजन्मनां॥ ब्रह्मायेकज्यया
 मासवेदाहाणमनुतमं॥ येनासेधतमात्रेण ब्रह्मसूत्रेण ते द्विजाः
 नवंति ब्राह्मणनामवेदाहीश्चात्रयस्त्वह॥ यावत्प्रभृतिवामांसे ब्र
 ह्मसूत्रं दिजेस्व तत्॥ गुरुः प्रतिष्ठापयति काले प्रभृति संयतः तावत्प्र
 भृति तस्यैव पिताचार्यः स उच्यते॥ माता च तस्य सावित्री द्वितीयं ज
 न्म बोध्यते॥ आकटेस्तत्प्रमाणं स्यादीर्घं तु सुस्थितं तथा॥ कनि

ष्ठांगुष्टवत्स्यूनं तदर्थं वा त्रियत् शुभं॥ आयुर्हरत्यतिह्रस्वमतीदीर्घं
 तपोहरं॥ यशोहरमतिस्थूलमति सूक्ष्मधनापहं॥ पवित्रं परमं शुद्धमा
 पुष्पचश्रिया बहं॥ ॐ जस्यैव ब्रह्म बर्चस्प ब्रह्मसूत्रं ययो दीतमिति॥
 यशोपावेतकरणं प्रकर्णं॥ हरिहरनाम्नि॥ देवः नः॥ कापो स क्षौमगोवा
 नशाणवल्कलं कटारं दिक॥ सदा संभवतो धार्यमुपवीतं द्विजातिभिः
 क्षुमा अतसी वल्कं तरुत्वकं॥ असंभवत इति मुख्यासेन वदत्यर्थः
 गोमिः नगह्ये॥ यशोपवीतं कुरुते सूत्रं वस्त्रं वाऽपि बाकुशरज्ज्वेति॥

॥वैधायन॥ कौशसौत्रत्रिस्त्रिंशत्तमानात्रैरिति॥ कौशकुसमये॥ सौत्रका
 र्पासे॥ त्रिस्त्रिंशत्तं नवगुणं त्रिसरोक्तमित्यर्थः॥ नववैत्रिवृदिनिश्च
 ते॥ तच्च सूत्रं कार्पासकुसमयेवाब्राह्मणं स्यात्॥ मनुः कार्पासमुपवी
 तं स्याद्विप्रस्योर्ध्ववर्तं त्रिवत्॥ शणुसूत्रं मयराज्ञो वै स्य स्याद्विकसूत्र
 कं॥ कार्पासकंसमादध्यात्॥ शुचिद्वेत्रे विज्ञाधितां त्रिवत्तं तु त्रय
 मधोवत्तं॥ त्रिवत्तैवोपवीतं स्यात्तस्यैकोऽयं चिरिष्यते॥ ऊर्ध्ववत्तमाह
 ॥संग्रहकारः करेण दक्षौणेनोर्ध्वगतेन त्रीगुणीकृतं॥ वात्सेयमानवैः

सूत्रं शास्त्रे ऊर्ध्ववत्तं स्यात्॥ ऊर्ध्वगतेन ऊर्ध्वस्थितेन त्रिगुणं दक्षिण करेण
 यद्वलितं तदूर्ध्ववत्तमित्यर्थः॥ वामावर्तं त्रिगुणं कृत्वा प्रदक्षिणावर्तं नव
 गुणं विधाय तै देवत्रिसरं कृत्वा मर्थीने कं विदध्यात्॥ अब च कुशशणु
 बानादिषु न त्रिगुणत्रिसरादित्यमः॥ सूत्र एव तन्निपमोपदेशात्॥ अबघा
 तादयस्तु व्रीहिधर्मत्वात् तत्तत्कार्यकारिषुपिविधेयाः॥ अत्र त्रिगुणत्रिसरादि
 र्यज्ञोपवीतां तर्गतत्वेऽपि न तद्धर्मत्वमिति व्यक्तं नारायणवत्॥ यज्ञोपवी
 तं बनाप्रकरस्तु स्यत्यर्थं सरिहरिहरभाष्ये च॥ शुचौ देशे शुचिः सूत्रं सह

तां गतीं न के॥ आवेष्ट्य एतवत्या तत्रिगुणीकृत्य ततः अङ्गिगके
 स्त्रिभिः सम्यक् प्रक्षाल्योर्ध्वं बतं च तत्॥ अप्रदक्षिणमावतं सावित्र्या
 त्रिगुणीकृतं॥ अधः प्रदक्षिणमावतं समस्या भवसूत्रकं॥ त्रिरावेष्ट्य
 देवध्वारिब्रह्मेश्वराभमेत॥ यज्ञोपवीतं परमपवित्रं नितिधारयेत्॥
 सूत्रं सन्तोमकं चेत्या ततः कृत्वा चित्तोमकं॥ सावित्र्या दशकुलोद्भिर्न
 त्रितानिस्तदुक्षयेत्॥ त्रिष्टुभं वाप्यधोया तं मुक्कानिर्मितं सुस्तुजेत्
 ॥ अनध्यायेऽपारहे च ब्रह्मसूत्रं न तद्वेत्॥ प्रोकारांतरमाह छंदो

गपरिशिष्टे॥ कात्यायनः पृष्टवंशे च नाभ्यां च धृतं यादिदेते कटिं॥ त
 र्दीर्घं सुपवीतं स्यान्नानि नैव न चोद्धृतं॥ तस्मान्नानि संमेक्योदुपवीतं
 विचक्षणः॥ स्मृत्यर्थसारेऽपि पूर्वप्रकारेण दक्षया प्रकारेण तस्मैव दमुक्तं
 ॥ यदेतत्पुनरप्यष्टवंसे च नाभ्यामिति वा कोपन्यासात्॥ वागमस्कंधकृतं
 नानि पृष्टवंशयोर्ध्वं तस्य दया कटिपर्यंतं प्राप्नोति तावत्परिमाणमीत्यर्थः
 ॥ नातो नैनं न चोद्धृतं॥ अतो अस्मादुक्तान्नानादधिकं नैव मानं न
 धार्यं॥ नाप्यस्मान्नानादुद्धृतं हस्तमिति यावत्॥ अस्मिन्पक्षे न घण्ट

व्यत्यवधने॥ किंतु तु यावत्ता उक्त॥ मानं उपवीतं स पद्यते तावत्सूत्रमा
नेकल्यनीये॥ अत्राह नारायणवृत्तिकृत॥ एतच्चोक्तं नीतं प्रमाणनीती
॥ यत्सोपवीतमानाजोदिति बोधायनोक्तस्याप्येवैव व्यवस्थ्या॥ अस्पकं
ढादुतारणानिवेधं प्रक्षालनार्थं च शाखाविशेषेण तदपवादोवाक्ता भ
गुः॥ मंत्र एतस्य स्थितं काये यस्य यत्सोपवीतं॥ नोद्धरे च ततः प्रासो यच्छे
च्छे प्रआत्मनः सकृदुतारणं तस्य प्रायश्चित्ती नवेद्विजः तैत्तीरीयाः कं
ठाः कण्वाश्चरकावाजसनेपिनः॥ कंठादुत्तायं सत्रं तु कुर्या वैक्षान

नेद्विजाः॥ बह्वचाः सामगाश्चैव यचान्ये यजुः शाखिनः॥ कं
ठादुत्तार्य सत्रं तु पुनर्हति संस्क्रियां॥ पुनः संस्क्रियां मंत्रेण यवीतं तयोधार
णमव॥ अभ्यगन्तोदधिस्नाने मातपित्रो मृतै हनि॥ कंठादुत्तार्य सत्रं तु कु
र्युर्वैक्षाननेद्विजाः एतद्यक्षबोधितविषये द्विदोक्तव्यवस्था॥ एतेन नि
त्यस्नानविधौ विहितं यत्सोपवीतं प्राक्षालनविषयोक्तव्यवस्थेति गोपी
नाथशैवोक्तं परास्तं॥ एतच्छ्रयोपवीतं वस्त्रोपवीतानि त्रिषु॥ त
दुक्तं तिगमपरिशिष्टे॥ वाससो यत्सोपवीतानि कुर्या तदभावे त्रिवता

हुः उत्तरीयस्य वा कर्मार्थं न प्रतीकर्मधारणं नुपपत्तेस्तद्वपवीतवत्सर्वार्थं
 सकृदेव धार्य एतन्तीयापवीतमपी॥ ततर्गीकरणं कर्मवशेषारंभोत
 रं मुखोत्तरं यत्नानेपितं हृदयं॥ षाष्ट्यायात्॥ न च तृतीयत्यागापति
 ॥ सर्वार्थत्वेन धृतत्वात्॥ उत्तरीयस्य सर्वदा सत्त्वासेन वादित्युक्तं नुत्य
 श्यामः॥ शिष्टाचाराप्येवं॥ तृतीयमुत्तरीयाथं॥ तु॥ १४॥ माश्रमी तमदन
 पारीजातेपाठः॥ उत्तरीयवस्त्रोत्तरीयत्वेनोपादानेतु पशसामेतु उत्तरीयमेतः
 प्रवर्ततयव॥ क्रियांतरत्वात् जातकल्पः वस्त्रोत्तरीयत्वेनोपादानेतु

यस्यामेत्युत्तरीयमेतः प्रवर्ततयव॥ क्रियांतरत्वात् जातकल्पः वस्त्रो
 त्तरीयाजीवैघं गुणैर्गुणैश्च तुरंगुणैर्वा सूत्रैः परिमंडने कुर्यात् स्म
 त्यंतरेपि॥ ब्रह्मचारिण एकं तु स्नानप्रवृत्ति तद्वयं॥ तृतीये स्योत्तरिये
 स्यादस्त्राभावे तृतीयकं उपवीतं वनोरेकं द्वेनयेतरयोः स्मृते॥ एके
 मेव यतीनां स्यादिति शास्त्रं स्य निश्चयः॥ गृहस्थस्य नित्योपवीतविष
 मेतत् बहुषु कामश्रकणत् तत् गृहस्थस्य प्रत्याह॥ देवतः बहुनिपु
 क्रामस्येति॥ ब्रह्मसूत्रेपसंन्यसे स्थिते यतोपवीतिता॥ प्राचीनावोतिता

सव्येकं टस्थे च निवीतितेति ॥ अत्र श्रुतिः ॥ दक्षिणं बाहुमुद्धरते वधते स
 व्यतिमियसोपवितमेतदेव विपराजं प्राचीनावीतं सवीतमानुषमिति
 ॥ स्मृतिसारे तु ॥ छेदे विनाशे वा स्नातः केन्यथानिर्मितं शुभं ॥ विधवा
 द्या निरप्य वा सूत्रं गृहीतवैशुचिरिति ॥ पतितं त्रुटितं वा पीत्रह्नसूत्रं
 यदा भवेत् नूतनं धारयेद्विप्रः स्नानसंकल्पपूर्वकं ॥ यस्योपवीत
 मेकैकं प्रतिमंत्रेण धारयत् ॥ अथ यस्योपवीतप्रतिपतिमाह ॥ मनु
 मेखत्नामजिनं डं दे उपवीतं कमेडलुं ॥ अमुप्रास्य दिनष्टानि गृही

त्वान्यानि मंत्रतः यदि मोहादुत्तारयेत्तदा मंत्रवदन्यत्परिदध्यात्
 तदुक्तं ॥ मंत्रन्यास्तोपवीतं यन्नोद्धरेत्तत्कदाचन ॥ मोहाद्विजदुष
 स्य पुनर्मंत्रेण धारयेत् एवं परधृतमपि न परिदध्यात् तदुक्तं ॥
 उपानहौ च वासश्च धृतमनैर्तधारयेत् उपवितं मलं कारं स्रजं क
 रकमेव च ब्रह्मसूत्रं विना मुक्ते विष्णुसूत्रं कुरुते यदि ॥ गायत्र्य
 ष्टसहस्रेण प्राणायामेन शुश्रूष्यति ॥ यस्योपवीतधारणं ॥ एतत्पेरि
 धानं तु प्राङ्मुख उद्ङ्मुखौ पविश्या चम्प ॥ यस्योपवीतमिति मं

३३

अस्य परमेष्ठी ऋषिः त्रिष्टुप् छन्दः लिङ्गोक्ता देवाता ॥ सकल कर्मान
 छानसि ध्यर्थं मुपवीत धारणे विनियोगः ॥ ॐ अथ स्नान जप हो
 मा देर्द र्न पाणिना कर्तव्यत्वादा दौर्द र्न विधि रूच्यते ॥ तत्र हारि
 तः अङ्घ्रि आग्रानसपत्राश्च समूलान् कौमलान् कुमान् ॥ पित्त
 देव जपा र्थं तु समाद व्याकुशां द्विजः कुशहस्तेन यज्जप्तं दानं
 चैव कुशैः सह ॥ कुशहस्तस्तु पोभुक्ते तस्य संख्या न विद्यते ॥ स
 पवित्रेण हस्तेन मुंजीयादा च मेत्पीवित जपेद र्वे च नेष्यायेत ब्र

ह्मणस्तु विशेषतः प्रयोग पारिजाते ॥ अथि कृत पवित्रेण न मुंजी
 यान्न चाचमेत् ॥ नपि वेद्यदि कृत्वा तान तथा तच्छेणितं न वेत्
 तस्मादग्रथिकेनां बुपि वेद्मं जीत चाचमेत् नास्करे ॥ कौशेयं
 विभ्रयोनि त्वं ब्राह्मणो दक्षिणे करे ॥ मुजानस्तु विशेषेण गह्व
 र्ता न्ना विशोधने ॥ त्वक्षणे त्वक्षितं ग्रथियुत्क पवित्र हस्ते न
 भोजनिषेधः भोजने बलुः प्रोक्त इति स्मृत्यन्तरं वर्तुल्य ग्रथि विधा
 नात् ॥ जलपानाचमने द र्न हस्त एव कुर्यात् ॥ अत्र सर्व काले हेम

पवित्रस्पदोवोनास्ती॥त्याहसएव॥ हैमेनसर्वदासर्वानकुर्यादेवाविचा
 रयत्तौ सौम्यदक्षप्रदेशिन्याविमयादीक्षितोद्विजः दक्षनामिकाया
 विप्रोविमयात् ग्रथिसंयुतं अग्रथिकं चहेमेचलथां लोहमयोद्ग
 वं॥ गायत्राक्षरसंख्येन गलीया नामा मुतमे॥ अनुष्टुभस्तथात्
 प्यत्रिष्टुभिः कनके तमे॥ गायत्र्याक्षरसंख्या चतुर्विंशत्यक्षराणि॥
 चतुर्विंशत्यक्षरा वै गायत्रीति श्रुतेः॥ अनुष्टुभः द्वात्रिंशत्पर्याणि
 ॥ द्वात्रिंशत्पर्याणुष्टुभा विति श्रुतेः॥ त्रिष्टुभः चतुश्चत्वारिंशदक्ष

राणि॥ चतुश्चत्वारिंशदक्षरा त्रिष्टुभा विति श्रुतेः॥ एतदुक्तं नवतिय
 याक्रमे चतुर्विंशति॥ द्वात्रिंशच्च चतुश्चत्वारिंशत् संख्या कैः तान्
 रजतसुवर्णैस्तिस्त्रः शलाकाः कारपित्वां तानिः त्रिवद गुणीयकं
 कारयित्वा क्तफलसिद्ध्यर्थं धारयदिति॥ तत्फलं॥ एव लोहत्रये
 ऐव कृत्तरक्षो घ्नमुत्तमे॥ अद्यघ्नं च पवित्रस्याद्रक्षा कारमुत्तमे॥
 आपुष्करमना धर्ष्य शुभदरो गनाशनं॥ शुद्धौ धार्यं दिवारात्रौ त्र
 ये सममथापि वा॥ जपे दामप्रदेशिन्यां धत्वा यस्तत्पवित्रकं

उत्पादनादिसंसिद्धौ माहपसुविजोत्तमैः ॥ अथावा नामिकाभ्यां तु
 ग्रंथिहीनं कुशादिकं ॥ हेमादिनाथविनया सर्वकर्मस्वपिधि
 जः इति वैष्वित्रधारणं दुःखघ्नमानंदसुखदायकं ॥ हेमा रूपेण
 बाधोमानपवित्रधारयेत्सदा ॥ स्नाने दाने जपे होमे स्वाध्याये पितृ
 कर्मणि ॥ नापवित्रत्रकरः कुर्यात्तत्कर्म फलप्राप्तये इति ॥ अथ
 तिथिविशेषमधिकृत्याह ॥ कीर्त्यायनः ॥ मासे न न संयावस्याद
 र्भौ च पोमतः ॥ अयातयामास्ते इर्नीनियो ज्योश्च पुनः पुनः इति शा

तातपः ॥ जपे होमे च दाने च स्वाध्याये पितृ तर्पणे ॥ अयातयामास्ते इ
 र्भौ कुर्यात्सुवर्णं रजतं कुशैः एतत्सर्वं कात्नी कीपत्नक्षणाद्यर्थं ॥ ते
 धात्रे मां कं डेयः ॥ कुशपाणिः सदा तिष्ठन् ब्राह्मणे देना वर्जितः
 ॥ सन्नित्यं हपापाति तू न राशि मिवा न तनः ॥ कुशप्रशंसा ॥ सायणी
 वा ॥ कुशमूले स्थितौ ब्राह्मणकुशमध्ये जनार्दनः कुशप्रशंकरं वि
 द्यात्रयो देवाः कुशे स्थिताः ॥ तस्मान्नित्यं धारयेत् ॥ व्याशः कुशैः
 पूतं भवेत्स्नानं कुशेनोपस्य शिदिजः ॥ कुशेन चोद्धृततोयं सोम

३६ पानेन संमितं ॥ स्मृतिचंद्रकायां ॥ किं नीतिवीरुधो यस्तु वीरु संस्थे
 निशा करे ॥ पत्रं वा पातयत्वे कंते धा द्वा त्ता धात कं ॥ नार्द्रान् तु नी
 या द्वा त्रौ तु तु नीया न्नापि संधयोः ॥ अमायामपि जहिं द्या कु ने
 शादी भू सुरेतमः अत्र त्रिपुधु पयो गिकुशसमी तुष्य पत्रा धा ह
 रणेन प्रत्य वाप ॥ तथा च ॥ जावा निः ॥ कुशान् शाकं च पुष्पाणि गवा
 र्चं च नृणां दिकान् ॥ निषिद्धे वापि गृहीयाद्मावा स्याह निषिजः ॥ स्म
 तिचितामणौ ॥ अहन्यहनि कर्मार्थं कुशोद्धारप्रशस्यते ॥ नपुर्वेषु

कर्त कुशाद्यो ग्या वै चोत्तरेषु च ॥ अन्ये तु ॥ सप्तरात्र शुभादनीति न
 क्षत्रसु मुद्रवाः ॥ तिदिजेन नियोक्तव्या देव्यपि त्र्यवकर्मणि ॥ पुनर्मा
 सपर्वणैः प्रायातयामस्व मुक्तं ॥ तत्रैव ॥ मासि मास्या घन कुशामासी
 मास्येव चोदितः ॥ नीतरोत्तरमास्युधर्मविद्धिरसंमिता ॥ नरघाजस्तु
 ॥ नदितिरेधितीरे वै तीर्थे क्षेत्रे च कानने ॥ जातः कशः स्मस्ता सु
 क्रिया सुश्रेष्ठ उच्यते ॥ हीनाग्रकः स्वपंशुष्टः शुष्काग्रः कृमिदष्टकः
 जिनाग्रजः ॥ सकुसुमः कुशः कर्मस्वशो भनः बल्मीकस्थः स्मशा

नस्थ ऊखरस्थस्त रुद्रवः अत्वजापात्नेपाशस्थः कुशः कर्मस्वशो
 जनः॥ सदा धनरसांतस्थः सदा ध्याया प्रवर्धितः आनीय धाम्निवो
 सश्च कुशः कर्मस्वशो जनः॥ पात्नाशाश्वत्थस्वदिरव वल्लक्ष
 समीपडः॥ विक्रवैकं कतोतस्थस्तथास्थः कुशः स्मृतः अनो
 कहानामप्येषां समयामस्रमुद्रवः ध्यायास्थितोपिव कुशो मध्यमः
 सर्वकर्मसु॥ स्तानैत्वासेध्यापचारादिनिसकर्मसमाप्य च॥ नि
 नित्य होमेततः कृत्वा तस्मिन्सप्तार्चिषिदिजः॥ दात्रप्रणवस

युक्ते व्याहृत्या च समस्तया॥ निष्टप्य नवनात्मा चीमुदीचीमपिवादी संनिष्क्रा
 मेदुक्तदेशेषु यत्रास्ति कुशसंख्यः॥ नत्र गत्वा सचरणे हस्तौ प्रक्षाल्य वा
 ग्यतः॥ आचम्य सुमनाः सम्यक् कुप्राणायामं समाचरेत्॥ ततो नलमिमे वा
 युं यमं वरुणमश्विनौ॥ ॐ षधीं शंशचीनायं विश्वान् देवान् सरस्वती
 ॥ देवांश्च धिनिहस्कंदं गुरुनालपतितत॥ वसूक्तं सत्यादित्यात्रस्ता
 णं विश्वमीश्वरं॥ वेदांश्च हृदये ध्यायन्नतन् देवान् पृथक् पृथक्॥
 ततो दात्रेण पुर्वास्प उदणस्पौ च वा कुशान्॥ मुष्टिमात्रोपरि द्वात्तु

किं द्यात्प्रणवमुच्चारणे॥ प्रतक्रियार्थं पित्रार्थं मनि नाराय कंतथा॥ दक्षि
 णनिमुखः किं द्यात्प्रानावितिको द्विजः॥ ही नाग्रपूर्वकास्पत्काकुशा
 नषट् द्विजसत्तमः॥ अन्यान्सत्तक्षणकुशासंगह्नीयात्प्रयत्नतः॥ त्रिव
 तः शुल्बकुशैः कृत्वा प्रागग्रं चोदगग्रं कावितत्पात्रं कुशानेतानक्षिपे
 तस्मिन्पथापुरा॥ पश्चान्शुल्बनतेनैव कुन्वध्वा ददं यथा॥ प्राग
 ग्रमुग्रा वा शुचौ देशे क्षिपेत्तृणं होपि नार्थं मेकवत् शुल्बे विपरीतं तस्य
 च॥ क्षिप्ता कुशास्तथा च मृश्यापयेत्तान् पथक् बुधः॥ ततो नुपहतैरतैः

कुशैः कर्मणि बुद्धिमान्॥ श्रौतस्मार्तौ दिक्कर्माणि कुर्वीत फलभाग्न
 वेत्॥ शुनाशुघ्नवराहेणंर्ताजरेणैकचक्षुषा॥ खरेण कुक्कुटेनैव॥
 स्पृष्टः कर्मरिपुः कशः॥ रुच्यितः कृकलाशेन पतितेनात्पजातिनामि
 प्रजारोगिणस्पृष्टः कुशः कर्मस्वशोभनः॥ दिवत्वेन बध्नेन ब्राह्मणे
 नासातजन्मना॥ वर्जसूतकिना स्पृष्टः कुशो नुद्धेयकर्मसु॥ रक्तश्चे
 ष्मास्थिनि स्पृष्टः क्रियायुक्तः पुराधृतः॥ उद्धिष्टजनसे स्पृष्टः कुश
 कर्मविनाशकः॥ सूतिकात्रेयिकावेस्यासातपूर्वानिसारिकाः अन्याः

३६ स दोषायास्तानि कुशः स्पष्टः त्रिवारिपुः आत्रेपिकागर्भिणी॥ दोषैरेवं
 विधैरन्यैरपि स्पष्टं प्रमादतः कुशः कर्मस्वयोग्यः स्यात् आघ्रातः
 पशुनिस्तथाः पिडमैकलीयेयुक्ताः कुशायेपितृ तर्पणे॥ उच्छिष्ट
 चयेयुक्तास्ते योग्या न हि कर्मसु॥ दोषदुष्टान् कुशान् त्यक्त्वा गुणयु
 क्तैः कुशैर्बुधः श्रुतिस्मृत्युक्त कर्माणि कारयत्कर्मसिद्धये॥ आर्द्रः
 श्रेष्ठतमः कर्मस्य न्यः श्रेष्ठोपि वा कुशः॥ विश्वमित्राश्च वाल्मी
 द्वौ तथा द्वावितरोऽस्मत्तौ॥ विधिनास्वीकृतान् दानान् दिजन्मानो

विजन्मानः॥ अनुष्ठानाय चौर्येण नाहरे ज्ञातु चेत् बुधः तदनुज्ञा
 विनविप्रः कुशोऽशौ हत्यतैर्यदि॥ कुर्यात्स्व कर्मानुष्ठाने तत्सर्वं फ
 लेन वेत्त॥ शंखस्तु॥ दर्भाः कृत्वा जिने मेत्रा ब्राह्मणे गौर्द्विताशनाः
 अयातयामान्यतानि नियोज्यानि पुनः पुनः अन्नवर्षा नाह॥ हारीतः
 पतिर्दर्भाश्चितौ दर्भा ये दर्भा यज्ञभूमिषु॥ स्तरणं स न पिडेषु षड्कु
 शान् न्यरिबर्जयेत्॥ ब्रह्मयज्ञेषु ये दर्भा ये दर्भा पितृ कर्मणि॥ ह
 तामूत्रपुरीषाभ्यां तेषां त्यागो विधीयते॥ यत्नैतद्दर्भितादर्भा ये वच्छि

नानखेः स्मृताः कथिताश्चापि दग्धाश्च दर्शिताः स्मरिवर्जयत् ॥ एतद
 भीरणं स्वये मेव कुर्यात् ॥ स्मृतिसारे ॥ समित्युष्यकुशादीनि श्रोत्रियः
 स्वयमाहरेत् ॥ शुद्राहृतैः ऋपक्रीतैः कर्मकुर्वन्त्यतल्लभः ॥ आदिप
 नैर्दुर्वादि ॥ उत्तरार्धादिदमपि ज्ञायते स्वस्याहरणशक्तौ ब्राह्म
 णक्षत्रियवैश्याहृतैः कर्मकरणे दोषो नास्ति ॥ कुशोत्पादनविधि
 माह ॥ शौनकः ॥ शुचौ देशे शुचिभूत्वा स्थित्वा पूर्वोत्तरामुखः ॥
 ॐ कारेणैव मंत्रेण कुशान् स्पृष्ट्वा दिजो तमः विरंचिना सहोत्पन्न

परमेष्ठिनिसर्गज ॥ तुद सर्वाणि पापानि दर्शनं स्वस्ति करोमम ॥ इ
 मं मंत्रं समुच्चार्य ततः पूर्वोत्तरामुखः ॥ इदं करेण दर्शोत्सुक
 हित्वा समुद्धरेत् ॥ एतदर्शनं हरणं मष्टधा विनैकस्याहो द्वितीयं ना
 गकर्म व्यं ॥ दक्षः समित्युष्यकुशादीनां द्वितीयः परिकीर्तितः ॥
 तदर्शनं न क्षणमुक्ते ॥ संग्रहे ॥ अप्रसूताः स्मृता दर्शनाः प्रसूतास्तु
 कुशास्मृताः ॥ समूहनाः कुतुपाः प्रोक्ताः ॥ छिन्नाग्रास्त ए संज्ञकाः
 ब्रह्मपुराणे ॥ छिन्नमूला गृहीतव्याः प्रसुरार्थं कुशोत्तमाः अग्निका

ये च सागे वसन्तान्परिवर्जयेत् ॥ यमः समल्लसु न वदन्ः पिहणं
 श्राद्धकर्मणि ॥ एतदेकोदिष्टश्राद्धविषयः ॥ यमः एकोदिष्टे कु
 शाः कार्याः समन्ताय न कर्मणि ॥ वहिर्त्नाः सकृन्नाः सर्वत्र
 पितृकर्मसु वहिर्त्नाः असमन्ता इत्यर्थः ॥ स्मृत्यन्तरे ॥ अमन्ता
 देवाकार्येषु पितृकार्ये समल्लकाः आचारतो व्यवस्था ज्ञेया ॥
 शास्त्रे कार्ये नः कुशाग्रैस्तर्पयेद्देवान्मनुष्यान्कुशमध्यतः ॥
 त्रिगुणकृतमन्ताग्रैः पितृसतर्पयदिजः ॥ स्मृतिसागरे ॥ जना

तेति लदन्तस्तु यो नुष्टानाययाचते ॥ नानुष्टानफलं तस्य दातुरेव हित
 स्फुल्लं ॥ शंखः कुशाला नोदिजश्चेष्टकाशैः कुर्वीत यत्नतः तर्पणं शादी
 निकर्माणि काशाः कुशसमाः स्मृताः विलुः कुशानां वे कुशस्थान
 कादुर्वीयवामताः अन्यज्ञा ॥ कुशाः काशाय वा दुर्वीगोधमाश्वा
 यकुदराः दुशीराद्रीहयोमो जादशदर्माश्च वल्गुजाः काशस्तुरो
 त्रविज्ञेयः कौशं ब्राह्मणतया स्मृतं ॥ आर्षं तु द्वौर्वमाख्यातं वैश्वा
 मित्रं तु वैष्णवं ॥ कुशकाशशरोर्दुर्वीयवगोधूमवल्गुजाः सुव

लंरजसेताम्रो दशदर्माः प्रकीर्तिताः स्नाने होमे तथा दाने स्वाध्याये तर्प
 लेपि च ॥ स्मृतिः ॥ काशभावे गृहीतव्या अन्ये दर्मा यथाचिताः दर्मा
 भविस्वर्णरूपतानैः कर्मक्रियात्सदा ॥ नौर्कडेयः कुशपाणिसदा
 तिष्ठन् ब्राह्मणे दंभवर्जितः स नित्यं हंति पापानि तत्पराशिनि वा
 ननः व्यासः सव्यः सोमग्रहः कार्यो दाक्षिणः सपवित्रकः अनं
 तर्गनीं सा ग्रं कौशं द्विदन्ते वाच ॥ प्रादेशमात्रे विरोधे पवित्रं
 यत्र कुत्रचित् ॥ सुमेतुः समन्ताग्रौ विगर्भौ तु कुशौ द्वे दाक्षिण

करे ॥ सव्ये चैव तथा त्रींश्च विन्यात्सर्वं कर्मसु ॥ गोतिलः ॥ वज्रो
 यथा सुरैः प्रसुत्ने हस्ते हरस्प च ॥ वक्रायुधं यथा विलोरेवं विप्रकरे
 कुशः पवित्रधारणप्रकारमाह ॥ अत्रः उजाभ्यामपि हस्ताभ्यां विप्रै
 र्दर्शनं पवित्रकैः ॥ ब्रह्ममयिसमायुक्ते पवित्रे न ध्यपर्वणि ॥ पाणि
 भ्यां सर्वादाधार्य कर्मकाले निशेषतः प्रथमं नैधयेत्सर्वं द्वितीयं तु
 त्रैलोक्यं त्रयोपर्वणे न ध्यपवित्रे धारयद्बुधः अनेन धत्ते प
 वित्रेन धार्यामितीह ॥ अन्यैर्धत्ते गृहीयात्पवित्रं तत्र एव न बं ॥ हेम

दयस्तुसंग्राह्याः समङ्गित्युवहिना॥ मंत्रेणधारयेद्विप्रः पवित्रं सर्व
 कर्मसु॥ मंत्रं विना धृतं यत्तत्पवित्रं मफलैर्न वै तत्॥ तस्मात्पवित्रमं
 त्राभ्यां धारयेदनिमंशं च॥ प्रणवस्तस्य मंत्रः स्यात्समस्तव्याहृतिस्त
 या॥ दध्यात्पवित्रमनयोरेकेन श्रुतिवर्जितः॥ श्रुतिवर्जितः अध्ययन
 रहित वेदाध्ययनवोस्तु॥ पवित्रे स्थो वै सव्यौ॥ इति त्रेणधारयेत्॥
 पवित्रोक्तप्रकारेण हेन्ना कुर्यातीहिदितानि वै॥ तानि स्वर्वाणि कुर्वी
 पवित्रकरो विजः नित्येनैमित्तिके वापि कर्मपक्रमेण विजः॥

धृतं पवित्रं कर्माते ग्रथिमुक्त्वा यातव्यजेत्॥ पवित्रलक्षणं॥
 स्मृतिभास्करे॥ चतुरंगुलमग्रं च ग्रथिमेकांगुलं तथा॥ वलनयद्यं
 गुलं वै च पवित्रस्यापि लक्षणं॥ सर्वं वेदीनां पवित्रकरणं॥ वल
 पस्वांगुलीमानं ग्रथिरेकांगुली प्रमा॥ चतुरंगुलमग्रं स्यादस्य
 स्थानममामिका॥ पवित्रनिर्माणप्रकारः अगुष्टं ध्वं ध्वं प्रेदुर्ध्वं त
 र्जन्यां तु पुनः पुनः॥ शानमुद्रामधः कृत्वा कूर्चं वज्रं धिर्वधने
 ॥ गरुडपुराणे पि॥ अस्य न्यो वै सव्यो मा गौत्रात्ममार्गविनिर्मितः॥

सकृत्प्रदक्षिणीकृत्यपवित्रमग्निध्वयत्॥ तच्चक्षुःग्रंथिमत्प्रोक्तं पवि
त्रं वेदे वेदीभिः पवित्रकृतुरग्निमुखः प्रदेशो ब्रह्ममार्गः तत्र विशे
षमाह॥ अश्वत्थानायनः॥ साग्राभ्यामनुदर्शनाभ्यां प्रदक्षिण्येनम
ध्वयतः॥ मन्त्राग्राबुद्धतौ कृत्वा कुर्यात्तुं धिचमंत्रतः॥ तरेण कुर्या
त्तं ग्रंथिं पवीत्रस्य धिजो न माः॥ स्नानदीपिकायां प्रकारांतरेण
ब्रह्मयन्त्रीः त्रिगुणीकृतं त्रिस्तुत्रिष्टसा संनियोजयेत्॥ ब्रह्म
ग्रंथिः सविज्ञेयः सदा मौज्यादि कर्मसु॥ कात्यायनः॥ स्नाने

होमो तथा दाने स्वाध्याये पितृ तर्पणे॥ स पवित्रौ सदमौ वाकरो कुर्वि
तना न्यथा॥ संखस्तु ब्रह्मयज्ञे जपे चैव ब्रह्मग्रंथिर्विधीयते॥ भोज
ने वर्तुं न प्रोक्तं एव धर्मो न हीयते॥ तदकरणं प्रायश्चित्तमुक्तं॥
स्मृतिमास्करे॥ मुक्तदर्शने न प्रोक्तं व्यनुक्ता देव्याः शतं जपेत्॥ अ
थ कुशपवित्रं चतुष्टयविवेकः॥ एको ब्रह्मग्रंथिः द्वितीयो वतु
नग्रंथिः तृतीयं वलनयपवित्रं॥ ब्रह्मग्रंथिः नक्षत्रं पूर्वं विहितं॥
भोजने पयोगी वतु नग्रंथिस्तु नौतिकः पूर्वं पोशने कृत्वा प

श्चातयेधिबंधनं पश्चात्प्राणहुतिर्हि मादिसंपूर्णभोजनं कृत्वा ग्रंथि
 मोचनमात्रं कृत्वा पवित्रसहितहस्तेनैव उत्तरापोशनं कृत्वा मुंड
 ने पवित्रे प्रक्षिपेत् ॥ एतवान्परिश्रमः इति सात्वाखल्यप्रयासेन
 बंधनं मोचनं च यथा न वेत्तया अथ वज्रं वर्तुः नयेधिः कर्तव्यः
 भोजनब्रह्मयसजपेषु ग्रंथिविधानमात्रं कर्तं ग्रंथिरहितपवि
 त्रधारणं कृत्वा भोजनादिकर्मन कर्तव्यमिति निषेधपूर्वकं प्र
 त्यवायस्तु नोक्तः ॥ अतः कारणत्वं विहितग्रंथिर्भोजनादिषु अ

वस्य कर्तव्यं एव ॥ यदि देवान्ननुषादाप्रतिवधात् आत्मस्या
 दिना अशक्यत्वेन वा बलनयपवित्रयुक्तहस्तेन भोजानादिक
 र्मं कृत्वा चेदोषो नास्ति ॥ भोजनव्यतिरेककर्मणी मुक्तदर्शनहस्ते
 नापि कृतव्यानि ॥ कुतः ॥ स-पवित्रः सदर्शो वेत्यादिका त्याग
 नस्मृतिविधातात् ॥ तृतीयं बलं पवित्रे कथं कृत्वा व्यामित्या
 शं कायां तस्य शिष्टाचारानुसरणप्रकार उच्यते ॥ पर्वण्यम
 ध्यं अनामिकायां सकृत् वेष्टित्वा अविशिष्टमूलाग्रभागा

आचार्यः पदास्थं पवित्रं च वर्जयेत्तृणान् नृवं॥ विप्राणां चरणस्थं पादाप्र-
 क्षालने च यत्॥ यत्पत्रं तृणमयमपिशंसं न दुष्पति॥ त्यजेत्प्रारब्धक-
 र्मोत्तेरत्रिंशत्स्याप्यथवात्नेन॥ जिह्वपि पत्रस्य प्रतिपत्तिः तस्मिन् जीर्णे
 क्षिपेत्तोये वह्नौ वा स सूत्रवत्॥ नृभिस्वात्वा यद्याशुदाऋग्निस्तारेण
 गृहयेत्॥ पवित्रं प्राप्ते विशेषमाह॥ आचार्यः पवित्रं प्रतिज्ञाते तथा ज-
 पमाणवपि॥ प्राणायामं च कुर्यात्स्नात्वा विप्रो धर्मवर्णं॥ कुशहस्तः पि-
 वेत्तोयं कुशहस्तः सदा चरेत्॥ स ग्रंथि कुशहस्तेन न कदाचिदुपस्य-

शेत्॥ भुक्त्वा ग्रंथिं विमुच्यते न पित्वा जलं सह॥ तत्पवित्रं त्यजेद्भूमा-
 वप्यामंत्रिन जातु चित्॥ विस्मृत्य यदि पात्रे तु पवित्रं विसृजेद्यदि॥ प्रा-
 जापसंचरेत्तुः कुं तत्किं त्विष विशुद्धये॥ शमलं प्रसवोत्सृष्टौ चंडा-
 त्वजभाषणे॥ पवित्रं करशोक्षास्थं दक्षिणे श्रवणे न्येसेत्॥ गोपुच्छे रो-
 मन्निः कृत्वा पूर्णमिहितलक्षणं॥ पवित्रं धारयेद्विप्रः कर्मोपकर्मणे
 सदा॥ रोमणे पवित्रं करणे मियमेन कुशे धिवा॥ कुशरज्ज्वोर्यथा स्थूल-
 प्रमाणे तथा॥ कर्मोपनरात्राय पवित्रं द्विहिः रोमाणि मध्यमेन बध्ना सु-

प्रदं च कुशैः सह ॥ हेमां गुल्मीयके नापि मार्जनं सर्वपापाहं ॥ रोमसंग्रहणे विप्रप्र
 सुखानां ॥ द्विजन्मनां ॥ धवलीरुणपिताः स्फुर्गावस्तयथाक्रमे ॥ एतासामि
 वसर्वासांप्रशस्ताकपित्नागवां ॥ सर्वेषां विप्रमुख्यानां रोमसंग्रहणे न
 शां ॥ अंजनाभाविजीर्णगौर्वध्वारहितकर्णका ॥ नवप्रसूतासरुजाचि
 त्राकृत्स्नानशोभना ॥ स्वस्वोक्तवर्णयुवतिसवत्साशांतविग्रहा ॥ संपूर्ण
 वयवायागौः सोत्तमा तोमसंग्रहे ॥ स्नात्वा शुचिर्दिजे दात्रं स्वागोनिष्ट
 म्यपूर्ववत् ॥ गांतुप्रदक्षिणीकृत्य मंत्रेण प्रणमेद्यथा ॥ रुद्रमातर्वसु

सुते आदित्यानां स्वासूतया ॥ सर्वदेवात्मिकेणोऽस्यां नैम्यहं त्वंप्रसीद
 मे ॥ मंत्रेण नेन त्वागां पुच्छन्तो मानिदात्रतः नव्यानि छेदपेक्षिप्रः पवित्रा
 र्थं शुभानि च ॥ गोपुच्छं रोमकैर्दर्भैः पवित्रकरणक्रमे ॥ आख्यातो नंतरं
 वक्षि कूर्चस्य करणक्रमे ॥ नवभिः सप्तभिर्दर्भैः पंचभिः क्रमशः कृतः
 कूर्चः श्रेष्ठो मध्यमश्च कनीयश्च इति रिते ॥ तं ह्यथि द्विगुले ज्ञेया
 तद्वर्ध्वचतुरंगुले ॥ षोडशांगुलमायामा मध्यस्ताञ्च नियोजयेत् ॥
 पवित्रप्राग्वथा प्राप्तां ग्रंथिस्तं नक्रमेण तु ॥ ग्रंथिदद्यादि जीह्वः कूर्च

तद्विध्यास्यात् आसने देवतादीनापि चरत्तानि वारिणि पञ्चगव्ये च यो
 जे च द्विजः कूर्चं प्रयोजयेत् अमृतं च पुञ्चगव्यं च सुत्रौ तत्कर्मणि॥
 पुण्योदकं न तोयं पुण्यं द्विजः कूर्चं प्रयोजयेत् प्रागग्रमुदगग्रं वा स्थाप
 येत् कूर्चं मासने॥ कृष्यर्थं देवतार्थं च पितृर्थं दक्षिणग्रकं॥ इति॥
 अन्यत्तु॥ अंगुष्ठं धर्मयेद्दूर्ध्वं तर्जन्यां तु पुनः पुनः॥ ज्ञानमुद्रामधः कृ
 त्वा कूर्चं च ग्रन्थितं रिष्यन्ते॥ एतत्पवित्रं प्रशंसति॥ कात्यायनः वज्रं
 पथा सुरेन्द्रस्य शूलं हस्ते हरस्य च॥ चक्राद्युधं यथ विस्तारे वं विप्रक

रे कुशः भूतप्रतापिशाचाश्च ये चान्ये ब्रह्मराक्षसाः विप्रागुलिकुशा
 न् प्रहृष्टा दूरं गच्छन्त्वधो मुखाः हारीतः जपे होमहरा ह्ये ते असुरादि
 व्यरुपिणः पवित्रं कृतं हस्तस्य विप्रवन्ति दिशो दश॥ गोबालपवित्रं प्र
 शंसति॥ कौशिकः गवां बालपवित्रेण संध्यापास्तिं करोति यः स वै द्वा
 दश वर्षाणि कृतसंध्यो न वेन्नरः गवां बालपवित्रेण न स्युपास्तिं करो
 तियः पंचाग्नयो हुतास्ते न यावज्जीवं न शंसयः एतत्सार्वकालिकोप
 लक्षणार्थं॥ तथा चोक्तं तेस्तु॥ गवां बालपवित्रे तु धार्य धार्यमाणे तु

नित्यशः न स्पृशति हृषापानि शिखामात्रे नुतिष्ठति विलुः गोवात्ने च कुशाग्रे
 च पवित्रं रुक्मसंयुतं धारयंति शेषः सर्वकाले हेमः पवित्रस्य दोषो
 नान्ति यहा ॥ शौनकः हेमेन सर्वदा सर्वान् कुर्यादि वा विचारयेत्
 ॥ हेमपवित्रप्रशंसा ॥ हेमाद्रौ ॥ अन्यानि च पवित्राणि कुशदूर्वात्मका
 निव ॥ हेमात्मकपवित्रस्य एकां नार्हति त्रैकलो ॥ कात्यायनः हरिता
 पश्यादर्भाः पीतकापाकयश्चिथः समूहनाः पितृदेवात्याः कल्माषा
 वैश्वदेवकाः नीवीमध्ये स्थिता दर्भा ब्राह्मसूत्रे च ये ताः पवित्रा

स्तां चिजानीपाद्यथा कायस्तथा कुशः स्मृतिचंद्रिकायां ॥ करेकं
 कंठेशिखायां च कर्णोरुनयोरपि ॥ पवित्रस्कोयश्च न स पापेन
 लिप्यते ॥ कुशमावातु यः कर्णसमावहति सर्वादा ॥ लिप्यते न स पा
 पेन पद्मपत्रविद्यामसा ॥ वर्णने देन पवित्रदर्भसंख्योक्ता ॥ स्मृति
 भास्करे ॥ सप्तभिर्दर्भपि न कुर्याद्ब्रह्मपवित्रके ॥ पंचभिः क्षत्रिप
 श्वैव चतुर्भिश्च तथ्या विशः क्षत्र्यां शूद्रस्य विहितं आंतराण तथैव च
 ॥ आंतराण अनुत्तोमानो ॥ इति दर्भविधिः अथ स्नानविधिः ॥ तत्र कु

मंभुराणे॥ प्रक्षाल्य देता काष्ठं वै न क्षयित्वा यथाविधि॥ आचम्य प्रयतो नित्यं प्रा-
 ः स्नानं समाचरेत्॥ व्यासः दुषः काले तु संप्राप्ते ह त्वाचा वश्यं कं बुधः स्नाया-
 न्नीदीषु शुद्धाशु श्रौ चरुत्वाप यथाविधि॥ दक्षोपि॥ अस्नात्वा नाचरेत्कर्म जप-
 हैमादीं कंचन॥ त्नात्नास्वेद समाकीर्णः शयनादुत्थितः पुमान्॥ असंतमनिनः
 कायो न वद्विप्रसमन्वितः स्रवत्य वदिवरात्रौ प्रातस्नानं विशेषनं॥ प्रात-
 स्नानं प्रशंसंति दृष्टादृष्टफलहितम्॥ सर्वमर्हति शुद्धात्मा प्रातस्नायी जपा-
 दिकं॥ प्रातस्नानं विना कर्मणि अधिकारो नास्ति अतः कारणम्॥ ह

रिहरकृतत्रिकेंडिकासूत्रभाष्ये एव स्नानविधिरित्येतत्सूत्रव्याख्या
 याशक्तस्य सविस्तरं मध्याह्निकस्नानवत्॥ अशक्तस्य सर्वांगेषु क-
 मस्मत्तापनरूपमस्मादिस्नानानि अग्निहोत्रिणः होमलोपनयात्
 संक्षिप्तस्नानविधिः जटिलादीनां च स्नानप्रकारः सम्पक्त्वि खितोस्ति
 तेनैव प्रकारेण प्रातः स्नानं कृत्वा संध्यापासनं कुर्यात्॥ शक्तस्य उलो-
 दकस्नाननिषेधः याज्ञवल्क्याः वध्यात्सोदकस्नाने वध्या जाप्यमवैदि-
 कं॥ वध्यात्त्रयदानं वध्याशुक्तापसाक्षिकं॥ वर्ज्यदिनित्सोदकस्ना-

नैनिषेधयति॥ यमः अमावास्यां रवे वीरे क्रं॥ राहुदशने उल्लादकेन वेस्ना
यादं धुमित्रकुलक्षयः बद्धनुरपि॥ मते जन्मनि क्रांतौ श्राद्धे जन्मदिने तथा॥
अस्पृश्यस्पर्शने चैवं न स्नायादुल्लावारिणा॥ इत्यादि उल्लादकविचारः ग्रंथो
तरे बहूनि खितोस्ति प्रष्टव्यः अथ प्रातः संध्याविधिः अत्रिः संध्या त्रयंतुक
तर्व्येद्विजेनात्मविदा सदा॥ प्रजापतिः उपासदि नमारभ्य सायं प्रातश्च
कालयोः मध्यानेऽपि च कर्तव्यं यावत्प्राणविमोचनात्॥ यव॥ संध्यामु
पासते यतु सततं शंसितव्रताः विधृतपापासेयांति ब्रह्मलोकं सनातनो॥

संध्यामाहात्म्यं ग्रंथो तरे ये ये छमवलोकनीयं विस्तरेनः यादत्र न निखिते॥
पराशरमाधवे॥ प्रातः संध्यां सनक्षत्रां मध्यमां स्नानं कर्मणि॥ सादित्योपश्चिमां
संध्यां मुपासीत यथाविधीति॥ स्नानं कर्मणीति माध्याह्निकस्नानानंतरं
मित्यर्थः माध्याह्निकसंध्यायाः गौणकालमदक्षः अर्धयामादासायं स
ंध्यामाध्याह्निकीष्यते॥ पुराणे॥ उपासपश्चिमां संध्यां उपक्रम्य यथाविधि
॥ गायत्रि मभ्यसेतावत्प्रातश्च विदुः सदर्शनात्॥ तत्रापि कालविशेष उच्य
ते॥ अग्निस्मृतौ॥ संध्याकालेः प्रागुदयादिप्रस्यदि प्रमहूर्तकः॥ क्षत्री

यस्य तदर्धस्यातदर्धस्याविशेषः ॥ तथैवास्तमिते तैजोवैश्यानादीनमये
क्रमः अर्धस्तमद्वेत्नादिसोयंनक्षत्रदर्शनात् ॥ विप्रादीनां त्रयाणां तु सामान्यमि
तिकेचन ॥ कात्यायनकृतत्रिके हि कामाष्यस्तानदीपिकापद्धतौ मध्या
ह्नसंध्यानेतरं गौणकालस्तु स्मृतिसारे ॥ उदयात्प्राक्तनीसंध्याघटिका
त्रयमुच्यते ॥ सायंसंध्यात्रिघटिका अस्तादुपरिमाखतः दशमानेर
वौ वैकमदृश्येदिमहूर्तकः ॥ संध्याकालः सावितीयस्तत्र सर्वसमाचरे
दिति ॥ अनुकल्पकाले उत्तमो धर्मसारसुधानिधौ ॥ उत्तमातारकीपेता

मध्यमानुत्ततारका ॥ अधमासूर्यसहिता प्रातः संध्यात्रिधामता ॥ उ
त्तमासूर्यसहिता मध्यमानुत्ततारका ॥ कनिष्ठातारकीपेता सायंसंध्या
त्रिधामता ॥ योगीयास्तबन्धः संध्यौ संध्यामुपासीत नास्तं गेनोद्यतेरवौ ॥
तेन संध्यावेवार्घदानं ॥ पूर्वापरप्रयविचारेण नक्षत्रेषु सत्त्वे व उद्यतः
सूर्यस्य संध्याने कृत्वा अर्घदानं कार्यं ॥ न तूदये अर्घदानं ॥ तेन सर्वेषां
आविरोधः ॥ स्पष्टं सिंहपुराणे ॥ पूर्वासंध्यासनक्षत्रामुपक्रम्य यथा
विधि ॥ गायत्रिमन्त्रसेतावद्यावदादित्यदर्शने ॥ अतएव अर्घदानं ॥ त

त्रैव अर्धजलैर्मंदेहानामराक्षसबध्नस्तपफलश्रुतेः आशौचेतन्मात्रोक्तेः श्रोत
 त्वाद्यः मंदेहानामराक्षसबध्नकथा तु नागंदेवाह्निकप्रयोगपारिजातादौ
 द्रष्टव्याः॥ आश्वत्थायेन गृह्यसूत्रे॥ संध्यामुपासीत वाग्यतः सायमासी
 नः उत्तरापरमुखो भ्यष्ट मंदे शोसावित्री जयेदक्षी स्तमिते मंडले आनक्ष
 त्रप्रशनादेवताप्राः प्रक्षुब्धस्तिष्ठन्नामंडलदशनात्॥ उत्तरापरमुखो
 वा व्याजिखः नेतत्र तर्नक्षत्रेषु सत्सु अर्धदाने॥ एतदर्थं पशशरमाधवस्पसे
 मतिः पूर्वोक्तैव अस्ति॥ तैत्तिरीयश्रुतौ॥ तदुहवा एते ब्रह्मवादिनः प

वीजिमुखः संध्यायां गा-यत्रि यानि मंत्रिता अप्रार्थं विक्षिपेतीत्याद्युक्ता
 यत्प्रदणं प्रक्रमेति तेन पाप्मानमवध्न्येत्सूद्यंतमस्ते ये तमादित्यम
 धिध्यायनं कुर्वन् ब्राह्मणो विद्वात्सकलं भद्रमश्नुक्तः सावाडिबो ब्रह्मेति
 ॥ इति तैत्तिरीयश्रुतिपठितं त्वात्संध्यायोः श्रोतत्वं॥ नक्षत्राणां गायत्री
 मंत्रप्रतीपाद्यः सवितैव संध्ये त्वनुसंधेये॥ तस्यैव नामे त्रयसूपत्रये च स्म
 त्पे तरे स्मृतं प्रातः काले तु गायत्री सायंकाले सरस्वती॥ मध्यं दिने च
 सावित्री उपास्यानामेदतः गायत्री ह नवे प्रक्ता सावित्री शुक्रवाणि का॥ स

रस्वती तथा रुक्मा उपास्या वर्णजेदतः॥ गायत्री ब्रह्मरूपी तु सा धीत्री रूद्ररूपी
 णी॥ सरस्वती वीष्णुरूपा उपास्या रुजेदतः उदये ब्रह्म तु मध्याने तु मह
 श्वरः॥ सा यो ह्ये विष्णुरूपा वै त्रैणी मती दिवा करे॥ उपासीतेति शेषः॥
 उपासने चात्र ध्यानं॥ वाचं ब्रह्मे सुपासीति ति दर्शनात्॥ तैत्तिरीय ब्राह्म
 णमपी॥ उद्यतमस्ते यत्तमादित्यमधिध्यायन् ब्राह्मणे विद्वान्सक
 लेन नमः श्रुतेः सा वादित्यो ब्रह्मेति॥ ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येतिय एव वेदे
 ति॥ अयमर्थः वक्ष्यमाण प्रकारेण प्राणायामादिकं कर्म कुर्वन्पथो

क्तनाम वर्णरूपोपेतं संध्यासंध्याभित्तेभ्यमदित्वं ब्रह्मेति कालत्रयेऽपि यथा
 क्रमेण भिध्यायनये हि कानुष्मिकं च सकलेन नमः श्रुते॥ एवमुक्तध्या
 नेन श्रुतः करेण ब्रह्मसंज्ञात् कुरुते॥ स पूर्वमपि ब्रह्मैव सन् अज्ञाना
 त जीवत्वे प्राप्नोयद्योक्तज्ञानेन तदज्ञानापगमे ब्रह्मैव प्राप्नोतिती॥ अत
 यव व्यासा॥ नमिन्नो प्रतिपद्येत गायत्री ब्रह्मण सह॥ सोहमस्मीत्युपा
 सति विधिना येन केनचिदिति॥ अथ शंकराचार्यकृतौ गायत्री मंत्रभा
 ष्यलिख्यते॥ अथ सर्वदेवात्मनः सर्वसक्तैः सर्वैश्च भासकते जोम

यस्य परमात्मनः सर्वात्मकत्वद्योतनार्थं सर्वात्मकत्वं प्रतिपादक गायत्री महा
 मेत्रस्योपासनप्रकारः प्रकाशयते॥ तत्र गायत्री प्रया वादित प्रव्याहृत्युपेता
 शिरः समेतो सर्ववेदसारे नन्देति॥ एवं विशिष्टा गायत्री प्राणयामैरुपास्या॥
 सप्रणवव्याहृत्युपेता प्रणवांता गायत्री जपादिनिरुपास्या॥ तत्र शुद्ध गाय
 त्री प्रत्यगुल्लेख बोधिवा॥ धियो योनः प्रबोदयादिति नोऽस्माकं धियो बु
 धीर्यः प्रबोदयात्प्रत्येदिति सर्वबुद्धिसेतांतःकरणप्रकाशवः सर्वसाक्षी
 प्रत्यगात्मे सुच्येते॥ तस्य प्रबोदयाच्छब्दनिर्दीष्टस्यात्मनः स्वरूपभूतं परं

ब्रह्मतत्सवितुरित्यादिपदैर्निर्दिशेते॥ तत्र अतस्तदिति निर्दिशो ब्रह्मण
 स्त्रिविधः स्मृत इति तत्त्वदेन प्रत्यभूतं स्वतः सिद्धं ब्रह्मोच्यते॥ सवि
 तुरिति स्थितिस्थितिलक्षणकसर्वप्रपञ्चस्य समस्तधैतविभ्रमस्याधी
 ष्टाने लक्षणे॥ वरेण्यमितिसर्ववर्णीयं निरतिशयानन्दरूपं॥ नगद्वय
 विद्यादिदौ प्रजर्जनात्मकज्ञानैकविषयत्वं॥ देवस्येति सर्वद्योत
 नात्मकाखण्डविदेकरणं॥ सवितुर्देवस्येति त्रयप्रयोरहोः शिशव
 दौ पचारिकः बुद्ध्यादिसर्वदृश्यसाक्षिलक्षणं यन्मे स्वरूपं तत्सर्व

धिष्ठानभूते परमानन्दनिरस्तसन्तानर्थरूपस्वप्रकाशचिदात्मके ब्रह्मे
 वेवंधीमहिध्यायेमाणं सति सह ब्रह्मण स्वविवर्तज उपपन्नस्य गुणसर्व
 न्ययेनापवा दसामानाधिकरणरूपमे कत्व सोपमिनिन्ययेन सर्व
 साक्षिप्रत्यगात्मनो ब्रह्मण सहतादात्म्यरूपमे कत्वे भवति सर्वात्म
 कब्रह्म बोधकी योगयत्री मे त्रः स पद्यते ॥ सत्ता व्याहृती नाम यमर्थः
 भूतिरिति सम्मात्रमुच्यते ॥ भूतिरिति सर्वभावयतीति व्युत्पत्त्या चिद्रूपत्व
 मुच्यते ॥ सुब्रूयत इति व्युत्पत्त्या सव रितिसुष्ठु सर्वत्रियमाणसुख

स्वरूपमुच्यते ॥ मह इति महीयते पश्यत इति व्युत्पत्त्या सर्वोतिशयत्वमु
 च्यते ॥ जन इति जनपतिति व्युत्पत्त्या सकलकारणत्वमुच्यते ॥ तप इ
 तिसर्वतजो रूपत्वा सत्यमिति सर्ववाधारहितं ॥ एतदुक्तं भवति ॥ लो
 के यत्सद्रूपं तदौकारवाच्यं ब्रह्मैव ॥ आत्मनोऽस्य सच्चिद्रूपस्य भावा
 दिति ॥ अथ भूरादयः ॥ सर्वलोकोऽंकारवाच्यं ब्रह्मात्मकानतद्व्य
 तिरिक्तं किंचिदस्तीति ॥ व्याहृतयोऽपि सर्वात्मकब्रह्म बोधिकाणां
 यत्री शिरसोऽप्ययमेवार्थः आप इत्याप्नोतीति व्युत्पत्त्या व्यापिकैव

मुच्यते॥ ज्योतिस्तिती प्रकाशरूपत्वे॥ रसज्ञते सर्वातिशयत्वे॥ अमृती मरणदि
 संसार निर्मुक्तात्वे॥ सर्वव्यापिक सर्वप्रकाशक सर्वोत्कृष्टनित्यमुक्तमा
 त्मस्वरूपा॥ सा चिदानंदात्मयदौकारवाच्यब्रह्मतदहमस्मीति गायत्री
 मंत्रस्यार्थः गुहापब्रह्मदृष्टतत्त्वज्ञानेहं कर्त्रेदमशाख्याहविर्दुते सत्॥ विनी
 यतेनेदमहं नवानिषत्ये प्रकारस्तु विनियतेत्र॥ १॥ यदस्ति यज्ञासि
 तदात्मरूपं नान्यततो जातिन किंचिदस्ति॥ स्वभावसंवित्रविना विकेव
 ज्ञाग्राह्यं गृह्णितेति मयैव कल्पना २ इति श्रीमत्संकराचार्यभगवतः

कृतौ गायत्री भाष्यं संपूर्णं॥ अथ तैत्तिरीयश्रुतौ नारायणोपनिषद्विविहि
 तत्रिकालसंधौ पसनमंत्राणां विधारण्य स्वामिमाधवकृतं भाष्यं लिख्य
 ते॥ मध्याह्निकसंध्यानुष्ठाने निमंत्रीतजनपानार्थं मंत्रमाहा॥ आपः
 पुनतु पृथिवी पृथ्वी वीरता पुनतु मा॥ पुनतु ब्रह्मणस्पतिं ब्रह्मपुता पु
 नातु मा॥ यदुच्छिष्टमन्नो ज्येष्ठो यदुश्चरिते नम॥ सर्वपुनतु मामापो सती
 च प्रतिग्रहं स्वीहेति॥ या आपः संतिताः पृथिवी पुनतु प्रक्षालने न शोधयेतु सा च
 पृथिवी नो शूद्रा सती ममानुष्ठातारं पुनतु शोधयेतु॥ तथा ब्रह्मणो वे

दस्यपतिः प्रतिपालकं आचार्यमेता आपः पुनंतु तेनाचार्येणोपदिष्टब्रह्मवेद
स्वरूपंपुतास्वयंपूनेसमापुनातु॥ अत्रेभुक्तावशिष्टरूपमुक्छिद्यदस्ति
तच्चानो ज्येष्ठो कुमयोग्येतादृशंकदाचिन्मयाभुक्तेयद्वादुश्चरितं अन्यदपि
प्रतिषिद्धावरणरूपंमम किंचित्संपनंतसर्वपरिहृत्येतिशेषः ततोमापः पु
नंतु॥ तथाऽसतोऽश्रुदीनोप्रतिग्रहंचमयाकृतं पुनंतु तदर्थमिदमभि
मेत्रितमुदकंखाहा॥ मदीयवक्राग्रीस्वाहु नमस्तु॥ इति नारायणीयेत्रयो
विंशोऽनुवाकः॥ सायंसंध्या कालेजलपानार्थमेत्रमाह॥ अग्निश्चमाम

तुश्चमन्युपतयश्चमन्युद्धतेभ्यः पापेभ्योरक्षतोयदह्रापापमकार्षेमनसा
वाचाहस्ताभ्या॥ पदभ्यामुदरेण शिरसा अहस्तद्वलेपतु॥ यत्किंचदु
रितंमयि॥ इदमहंमाममतयोनौ॥ सत्यज्योतिषिर्मुहो मस्वाहेति॥ योय
मग्निरस्त्रियश्चमन्युः क्रौधाभिमानादेवः येचमन्युपतयक्रोधस्वा
मिनः तन्नियामकादेवाः संतिते सर्वेपिमन्यु कृतैभ्यः मदीयकोप
निष्पादितैभ्यः पापेभ्यो मारुतं तापापिनं मां तस्यापविनाशनेन
पादयंतु किंचातीतेनान्हातस्मिन्नुह नियत्यापमकर्षकृत्वा

नस्मिन्केनसाधनेनमनयादिभिः शिश्नातेरवयवैस्तत्सर्वेषां
 पमद्व्यवलं पतुअहरमिमानायेवोविनशयतु॥ परहिंसादिभिः
 तनमानसं पपं अप्रियानृतादिभाषणं वाचिकं अभिचारहोमादिकं हस्त
 कृतं पादेन गोब्राह्मणस्यर्थादिकं पादकृतं अभोज्यभोजनमुदरकृतं अगम्या
 गमनं शिश्नकृतं अथ वा किमनेन परिमितगणनेन यत्किमपि दुरितं मपि निष्यं
 नं इदं पापजातं सर्वं तत्कृत्तारिं मां च लिङ्गशरीररूपं अमृतयो नौ मरणरहिते
 जगत्कारणे सत्ये बाधरहिते ज्योतिषिस्त्ययं प्रकाशे वस्तुनिष्ठो हि मि प्रसिधामि॥

अहमनेनहोमेनतत्सर्वं ज्ञिस्मीकरोमीत्यर्थः॥ तथैवमिदमनि
 मंत्रितं जलं स्वाहामदीयवक्त्रागतौ स्वाहुतमस्तु॥ इति नारा
 यणीये चतुर्विंशोऽनुबकः॥ ॥ प्रातः संध्या काले जलपाना
 र्थं मित्रमाह॥ सूर्यश्च मामन्युपतयश्चमन्युकृतेभ्यः॥ ययि श्रो
 तृक्षंतां॥ यद्रात्र्यापापमकार्षीं॥ मनसा वाचा हस्ताभ्यां॥ पश्या
 मुदरेण शि॥ श्चारात्रिस्तदवलुपतु॥ या किं च दुरितं मयि॥ इदम
 हं माममृतयो नौ॥ सूर्यज्योतिषिबुद्धो मिस्वाहेति॥ सूर्ये अहर्नि

आदके मूर्त्योपाधिके ॥ अन्यस्सर्वेषु पूर्ववद्वाख्येयं ॥ संध्या
त्रये मार्जनं नपा नादध्वं गायत्र्या आवाहनं मेवमाह ॥ आयातु ॥६१
वरदा देवी अक्षरं ब्रह्म संमितं ॥ गायत्री ध्वं दसामते दं ब्रह्म जुषस्व न
ॐ जोसि स होसि बलमसि भ्रातो सि देवानां धामना मासि विश्वम
सि विश्वां पु सर्वमसि सावां पुः अग्नि भूरो गायत्री मावाहयामीति ॥
वरदा अस्मदभीष्ट वर प्रदा देवी गायत्री छंदो मिमानिनी देवता
अक्षरं धिनी शक्तिं सम्यग् वेदां त प्रमीये न निश्चितं ब्रह्म जगौ

त्कारण परत त्वमुदिश्य आयातु आगच्छतु अस्माकं ब्रह्मत
त्वं बोधयितुमागच्छत्वित्यर्थः ॥ अथ मेवमर्थ उत्तरार्धे न स्पष्टीक्रि
यते ॥ छंदसं गायत्री त्रिष्टुपादी नो वेदानां मता ये देवानां गायत्री
गायत्री शक्त्या द्वापि धेया नोऽस्मान्निदं ब्रह्म वेदां त प्रतिपाद्यंतं त्वं
अस्वजोष्य लुपदिशस्वित्यर्थः ॥ हे गायत्री देवित्वमो जोसि ॥
वल्लहे लज्जुतां मया तुरुपासि स होसि शात्रूणां ममिन्नव
न शक्तिरसि बलमसि शरीरगत व्यवहारा मम स्थितिपासि भ्रा

॥६२॥ जोसिदाप्तिरूपासिदेवानामगनीप्रादीनां धामतेजोयदक्षि
 तं नामासितं देवतवनामेत्यर्थः विश्वे सर्वजगद्वर्णवर्मे
 वासि विश्वायुः संपूर्णस्वरूपासिदुक्तस्य व्याख्याने स॥
 र्वाप्तिसिद्धयतिरिति अत्रिन्द्रः सर्वस्य पापस्य तिरस्कारहेतु
 र्वाप्रणवप्रतिपाद्यपरमात्मासितोद्गरी गायत्रीमन्त्रो
 मनस्यावाहयामि॥ इति नारायणीयषड्विंशतिर्वाक्ये॥
 गायत्र्या आवाहनादूर्ध्वप्राणायामार्थं मंत्रमाह॥ ॐ भूः ॐ ॥६२
 भुवः ॐ महः ॐ जनः ॐ तपः ॐ सत्यं ॐ सवितुर्वरेण्यम

गर्गो देवस्य धीमहि॥ धियो यो नः प्रचोदयात्॥ ॐ मा पो ज्योती
 रसो मृतं ब्रह्म भूर्भुवः सुवरो मिति भूरादयः सत्यांता लोकप्र
 तिपादिकाः समव्याह नपः तेषां च लोकाणां प्रणवप्रतिपाद्यब्र
 ह्मस्वरूपत्वविवक्षयापत्येकं प्रणवोच्चारणत्रयस्य वितुस्त्या
 दि कौ गायत्री मंत्रः तत्प्रतिपाद्यस्य ब्रह्मत्वविवक्षया तदा
 द्यौ प्रणवोच्चारणमंत्रस्य चायमर्थः सवितुर्वरेण्यम
 मिणो देवस्य वरेण्यं वरणीयं श्रेष्ठं तद्गर्गस्तजो धीमहि ध्या

॥ ६३ ॥ यामः यः सविता परमेश्वरः नोऽस्मदीयाधियो बुद्धिर्वृत्ती प्रचोदया
 त्प्रकर्षेण तत्त्वबोधे प्रेरयतु स्य ते जो ध्याये मेति पूर्वत्राह्वय
 आपो ज्योतिरियादिको गायत्र्याः शिरोमंत्रः तस्या धृतयोः
 प्रणवद्वयं पूर्ववर्तव्यं ध्यायेते या आपो नदीसमुद्रादिगताः सं
 तियच्च ज्योतिरादिकर्मैदं सियोऽपि सोमधुरा मूढादिः षड्विधो
 स्तियदयमृतं देवैः पार्तिव्यमस्ति तत्सर्वं ॐ प्रणवप्रतिपाद्यं ब्रह्म किंच भूः ॥ ६३ ॥
 भुवः स्वरित्यभिहिता यत्र योषदि श्रुयते स व्याहृतिः स प्र एवा

गायत्री शिरसा सह ॥ त्रिः पठेद्यत्त प्राणः प्राणायामः ॥ स्मृ
 च्यते इति ॥ ॥ इति नारायणीये सप्तविंशोऽनुवाकः ॥ तस्मि
 नेव प्राणायामविकल्पितं मंत्रांतरमाह ॥ ॐ भूर्भुवः सु
 वर्महर्जनस्तपः संत्यत ब्रह्म तदाप आपो ज्योतीर सोम तं ब्रह्म
 भूर्भुवः सुवरोमिति ॥ पूर्ववद्धारय्य ॥ इति नारायणीयेष्टा
 विंशोऽनुवाकः ॥ पुनरपि विकल्पितं मंत्रांतरमाह ॥ ॐ तद्
 स्त ॥ ॐ तद्वायुः ॥ ॐ तदात्मा ॥ ॐ तत्सत्यं ॥ ॐ तत्सर्वं ॐ तत्सु

॥६४

शेर्नमइति॥ॐ प्रणवप्रतिपद्यंतत्सर्ववेदांतप्रसिद्धब्रह्मतत्त्वं
 ॥ तथावायुः सूत्राभारूपो हिरण्यगर्भः ॐ तत्प्रणवप्रतिपाद्यं
 तत्प्रतिद्वब्रह्मैव तथैवात्मजीवोऽष्टांतदिति पूर्वकपुरोपुरा
 णि स्थूल सूक्ष्म कारणशरीराण्यांतदिति पूर्ववत्तादृशाय
 ह्मणेन नोऽस्तु प्रणायामेशक्ति तारतम्यमनुसृत्या विकल्पे
 न मंत्रद्वयमुक्तं ॥ इति नारायणीय एकोनत्रिंशोऽनुवाकः ॥ प्र
 णादूर्ध्व गायत्री देवतीया विसर्जनमंत्रमाह उक्तमेश्वरदेव ॥६४

तेनृप्यापर्वतमूर्धनि ॥ ब्राह्मणेभ्योऽन्यनु ज्ञातागच्छेद्वियथासुखमि
 ति ॥ मिथ्यामवस्थितो यः पर्वतो मेघनामकः तस्य मूर्धन्युपरि प्रागय कुर्वे
 मशिखरमस्ति तस्मिन्निचंगो बत्रीयेव तातिष्ठति तस्मात्कारणदेवि ब्राह्म
 णेभ्यस्त्वदुपासकेभ्यस्त्वदनुग्रहेण परिहरेज्योनु ज्ञानमभिव्यप्य
 यासुखं स्वकायसुखमनतिक्रम्य स्वस्थाने तस्मिन्नुत्तमेशिस्वीगच्छ ॥ इति
 नारायणीये त्रिंशोऽनुवाकः ॥ ॥ इति तैत्तिरीयश्रुतौ संध्योपासनमंत्र
 ज्ञार्थं समाप्तः ॥ ॥ अर्थप्रदान्तः पूर्वमुदयेस्तमयेऽपि वा ॥ गायत्र्यष्टशत

॥६५॥

जाप्यं प्रायश्चित्तं दिजन्मनिः॥ कल्यायनम् ॥ संध्याकाले व्यतित्रोते जापं
 कुर्यात्पुनर्मनः॥ ३॥ चैव च तृचैव जप्या ततः संध्यामुपासयेत्॥ पुनर्मनः ॥ ६५॥
 पनः रायुर्म ॥ आगन्तुनः प्राणाः पुनरह्माम ॥ अगन्तुनश्चक्षुषपनश्री
 आम ॥ आगन्तुविश्वीनी ॥ अदधस्तनूपा ॥ अग्निर्नः पतु दुरिताय वधा
 त्॥ १॥ ३॥ चक्षुषश्चक्षुषो मनोयजः प्रपद्ये साममग्राणि मय्यपद्ये चक्षुःश्री
 त्रं प्रपद्ये ॥ ब्राह्मणः स हो जामयि प्राणापा नौ ॥ ३॥ यन्मे छिद्रं बुभुक्षु
 हृदयस्य मनसो ध्याति हम्बुहस्पतिर्मितदधाना ॥ शनौ नवतुमु व

नस्य यस्य स्पतिः ॥ १॥ भूर्भुवः स्वः तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि ॥ धियो यो नः प्रचो
 दयात् ॥ १॥ संध्यात्रयस्परं ते म्येन देशविशेषमाह ॥ व्यासः ॥ गृहे स्वेकगुणसंध्यागोष्ठे द
 शगुणा स्मृता ॥ शतसाहस्रिकानद्यामनंतं विष्णुसन्निधौ ॥ बहिः संध्या दशगुणा गर्ते
 प्रस्रवलेषु च ॥ ख्यातं तीर्थे शतगुणा सहस्राजान् बीजले ॥ शाता तपोपि ॥ अनृतं म
 घगंधं च दिवमेधुनमेव च ॥ पुनाति वषलस्यान्नं बहिः संध्यामुपासिता ॥ यदा उद्
 रणाद्यं गलोपस्तदा गृह एव संध्यात्रयं कर्तव्यं मित्याह ॥ अत्रिः ॥
 ॥ संध्यात्रयं तु कर्तव्यं हि ज्ञानात्मविदा सदा ॥ ३॥ ने संध्ये तु कर्तव्ये

॥६६॥ ब्राह्मणे अगहेष्टपीति॥ यद्यपि प्रशंसंस्त्वाह हिरेव संध्यात्रयं कर्तव्यत्वेन प्रा-
प्तं तथापि औतत्वेन उद्धरणस्य प्राबल्यात्तदनुशेधेन सायंप्राताः संध्ये गृहेणै-
व कर्तव्ये इति आज्ञा दीयते ॥ ॥ अकरणे प्रसवा यो दर्शितो दक्षेण ॥ अध्या-
स्तेयस्तु नो संध्या ब्राह्मणे हि विशेषतः ॥ स जीवने व मृत्युः स्यान्मृतः श्चात्रा-
भिजायते अध्यास्ते इत्यस्यार्थः ॥ उक्तकाले संध्यां क॥ क्षिप्रव्यामीनि बुद्ध्या
अहोरात्रं काऽगानुसंध्यानस्तपं अध्यासं करोति ॥ संध्याहीनो मुचिर्नित्य-
मनर्हः सर्वकर्मसु ॥ यदन्यत्कारुते कर्म न तस्य फलभाग्भवेत् ॥ यथास्त्रा

तं विना कापि अधिकारो नास्ति तथा संध्या वंदनं विनापि कापि अधिकारो-
नास्ति अतः कर्मणि अधिकारार्थं पूर्वसंध्या वंदनं कर्मैव कर्तव्यं ॥ नात्य-
तः ॥ गोभिलेऽपि ॥ संध्यायेन न विज्ञाता संध्या येनानुपासिता ॥ जीवमानो
भवेद्धद्रो मृतश्चात्राभिजायते ॥ छंदोगपरिशिष्टे ॥ कात्यायनः ॥ सं-
ध्यालोपस्य चाकर्तव्यं शीतश्चपः सदा तदोषा नोपसंप्रतिवै न ते य-
मिवोरगाः ॥ तथा ॥ एतत्संध्यात्रयं प्रोक्तं ब्राह्मण्यत्र धिष्ठितं ॥ यस्य

मकुर्वतां मम ध्यान परायणा नां ॥ तथा विद्या मित्रादिषु दृष्ट
त्वाच्च ॥ गायत्री हृदये तु ॥ गायत्री च जपन् विप्रैर्विदासां गानधी
तवान् ॥ गायत्र्या हीन विदाश्च सांगा अपि हि निष्कलाः ॥ एतत्सर्व
मनात्तं विषयं ॥ तथा च ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ अनर्तश्चोत्सृजेयस्सुसवि
प्रश्नुदसंभितः ॥ प्रायश्चित्ती भवेदेव लोके भुवति निन्दितः ॥ अत्रिः
पि ॥ नोपतिष्ठति ये संध्यां स्वस्थानस्थास्त वै दिजाः ॥ हिंसंति विम
हापाश्च पाभगवंतं दिवाकरं ॥ गायत्री माहात्म्यं ॥ गायत्री कल्पे ॥

गायत्री चैव वेदंश्च तुल्यम् ॥ एकतश्च तुरो वेदं नृपुंड्रं गान्धर्वम् ॥
 ॥ ६ ॥ एकतश्चैव गायत्री तु न्यरूपा तु सा स्मृता ॥ सा या
 णीये ॥ यमः ॥ गायत्र्या न परं जाय गायत्र्या न परं तपः ॥ गायत्र्या
 न रं ध्या नं गायत्र्या न परं हुतं ॥ सूत उवाच ॥ सा य प्रा त अयः संध्या
 मुपा स्ते शुद्ध मानसः ॥ जपन्ति पावनीं देवीं गायत्रीं वेद मातरं ॥ तथा
 सं भावि तो दे व्या ब्राह्म णो धू त कि ल्बि षः ॥ न सी डे त्प्र ति गृह्ण नो अ पि य
 र्ध्वा स सा गरां ॥ सूत के संध्या वंदन वि चारः ॥ भर ण ज ॥ सूत के म

त के कुर्यात्प्रणायाममसं त्रकं ॥ तथा मार्जनं त्रांश्च मनसो आर्यमीतये
 त् ॥ गायत्रीं सम्यगुच्चार्य सूर्यायार्घ्यं निवेदयेत् ॥ मार्जनं तनवा कार्यं
 मुपस्थानं चैव हि ॥ अत्र दश संख्या कं गायत्री जपं कुर्यात् ॥ आपन्ना
 आ शुचि का ले तिष्ठन् न पि ज पे द शे त्या श्रु ता य ना चार्ये णो क्त्वा त् ॥ इ
 ति सूत के संध्या वंदन विधिः ॥ आपत्का कें ले संध्या वंदन विधिः ॥
 स ग्रह कारः ॥ रा द्र क्षो भे न पक्षो भग्ने गार्त्तेशा वनु कै सू तै के ॥ संध्या
 वंदन विधि र्ति र्त्त दो षाय कदा च न ॥ ए त स्मां गा नृ णा न वि षयं

॥६८॥ अग्निसूतावनुकल्पविधिस्मरणात्॥ तदुक्ते॥ जलाभावेमहामार्गेवं
 धनेम्वशुचावपि॥ उभयोः संधयोः काले रजसावर्धयमुक्षिपेत्॥ तदभा
 सूर्यध्यानमेवकर्तव्यमिति॥ महाभारतेव्यासः॥ तेनैवमहाराजदेशिता
 रणसूत्रं नि॥ संध्यागतं सहस्रांशुमादित्यमुपतस्थिरे॥ देशिताः सन्नद्धाः
 ॥ संधिर्मागतं संध्यागतं॥ इति प्यापक्तात्नकर्तव्यसध्यावदनविधिः॥
 ॥ अथ संक्षिप्तं॥ प्राणापानविधिः॥ सर्वकर्मांशे अधिकारार्थं तदहं ॥ ॥
 रधमनुः॥ प्राणायामास्यकुर्वीत सर्वकर्माणि संतपः॥ प्राणायामैस्त्रैभिः पूत ॥ ६९॥

स्ततः ॐ कारमर्हति॥ प्राणायामलक्षणं सूत्रकल्पद्रुमेस्तानदीपिकायां आचाराकौ
 प्रयोगपारिजातेभिताक्षराद्रेदृष्टव्यं॥ त्रिकंडिकाभाष्येस्तानदीपिकायां॥ वामेन
 दक्षिणेन वावायोः पूरणमुभयमपिशस्त्रार्थः॥ अनेनैव वापु पूरणविकल्परूपशा
 स्त्रार्थेनैव प्रथमप्राणायामे एकः॥ शास्त्रार्थः द्वितीयप्राणायामे अन्यः शास्त्रार्थः
 एवं शास्त्रार्थविपरीत्येन संततप्राणायामं त्रयकरणेपि अनुलोमविलोमसिहिर्न
 विद्यति॥ अयमेव अनुलोमविलोमप्रकारः प्रयोगे स्पष्टो भविष्यतीति॥ त्रिष्वपि एकै
 र्व्याहय अन्यनरेचनं कुर्यादिति केचिदिकमलाकराहिके॥ प्रयोगपारिजाते

७ कंमूलं न दृश्यते अतः कारणं तस्य वैदिको न भवति इति शिष्यैः अनुमीयते। शोधकेन तस्यापि मूलं न
 तास्मृतिः शोधनीया इति सज्जनानां प्रतिप्रार्थना॥ वैदिक प्राणायामस्य मूलं वाक्यविशेषस्तु पूर्व ७
 ॥ कुंभजपविधिमाह॥ पांखः॥ दक्षिणे रेचकं कुर्यात् वा मेनापूर्य बोधर॥

॥ १०० ॥ कुंभकेन जपं कुर्यात् प्राणायामस्य नक्षत्रं॥ अत्र कुंभके जपविधानं
 सामर्थ्यात् नाना सिद्धयं रूढ्या दशप्रणवसहित गायत्री मंत्रस्य आद्य
 ति त्रयं कुंभके एव कुर्यात्॥ पूरकरे च कौतूहली॥ इत्येकः प्राणायामः
 ॥ एवमेव मंत्रसहितो द्वितीयः॥ एवमेव मंत्रसहितः तृतीयः एवं नवार
 ति निरूपः प्राणायामा भवन्ति॥ अयं वैदिकः प्राणायामः सर्व शिष्टसमा
 तः॥ आचार्यदर्शे पुरकं कुंभकरे च कुंभजपविहितोऽस्ति तत्र समातिवा

लिखितरूढकल्पद्रुमादिग्रंथेषु सविस्तरः अस्ति तद्विशेषा
 नुसारी प्रयोगोपसंध्यायां लेखयिष्यामि॥ ॥ प्रातः स्नाना
 नंतरं कृत्यमाहुरिहरोक्तप्रकारेण स्नानं कृत्वा दीपिकात्
 प्रकारेण प्रातःपुण्यं पूर्वं कृत्वा स्वपरिधानं कृत्वा द्वाचमनं
 ॥ मृदाकुरुकरौ सक्तसक्तप्रक्षाल्य॥ अथ स्नानं नंतरं धार्योर्ध्वं पुंड्रं त्रिं
 इविधिरभिधीयते॥ तस्य तावत् आवश्यकत्वं माह॥ आश्वलायनाच्चा
 यः॥ अपवित्रेण यजुर्मम स्नातेन कृतं हुतं॥ यच्च शुभं न नादेन

॥बे॥ दस्यन्यफलं लभेत् ॥ ततः शिष्टाचारप्राप्तिं तीर्थं मृत्तिकायां निजं
 कंभस्मना वा त्रिपुंड्रं मुभयं वा यथा वा श्रद्धया कुर्यात् ॥ मृत्ति
 ॥११॥ काचंदनं भस्मतोयं चैव चतुर्थकं ॥ एभिर्द्रव्यै र्यथा कालं पुं
 ध्वं पुंड्रं भवेत्सरजि लेनो ध्वं पुंड्रं धारणा कालं स्तावत्ततः लावणी
 हनानंतरं आवस्मपरिधानात् ॥ त्रितयस्यानधिकारात् ॥ तत्र
 णे ग्यमृत्तिका उच्यते ॥ मगवता पर्वताग्नेन दीतीरे मम द्वे त्रिविधे
 षतः ॥ सिंधुतीरे च वल्मीके तु लसी मूलमाश्रिताः ॥ मृद एतास्तु

॥वे॥
 ॥१॥

लाद्वारयेद्विजः ॥ अत्र स्थानविशेषेणाकृतिविशेष उच्यते ॥ वि
 हिले बाहुवच्चैव दंडवत्कर्णपक्षश्च वेहृदये कमलाकार उद
 रं दीपवक्त्रिखेत्र ॥ वेणुपत्रसमाकारं बद्धोर्मध्यं तिरवत्सुधी
 : ॥ अधः पृष्ठे स्कंधदेशे लिखेत्तुजवपां लाशवत्तत्रागुलि
 नियम उच्यते अगुष्ठः पुष्टिदं प्रोक्तो मध्यमायुष्करी भवेत् ॥ अ
 नाभिकान्न दानित्यमुक्तिश्च प्रदेशिनी ॥ एतैरगुलिभेदैस्तका
 रयेन्न न स्वैः स्पृशेत् ॥ तत्र विशेष उच्यते ॥ स्मृतिरह्ना वल्या ॥ सदेन

७ति॥ तद्विशेषोक्तः॥ स्मृतिसंग्रहे॥ उर्ध्वपुंड्रं त्रिपुंड्रं चामध्ये न्यप्रधारयेत्॥ अष्टपुष्पं रत्नमध्ये उममाहं श्रिया हरिरिति॥
एतच्च वश्यकमि साह भगवान्मस्ति याये शुभाये वा रक्षार्थं च तुरानन॥ मङ्गलौधारये नि सं ऊर्ध्वपुंड्रं नरः सरेति॥

॥ आ॥ ॥ नतु हस्ते नयाः कुर्यात्तिलकं बुधः॥ आचम्य सविशुद्धा तदर्नसागेन

॥ ७३॥ च वहि॥ चंद्रिकायां ब्रह्मांडपुराणे॥ ललाटे केशवं विद्यान्तारायणमथोदरे

॥ माधवं हृदि विन्यस्य गोविंदं कंठकूपकै उदरं दक्षिणे प्राश्वे विष्णुरित्याभिधी
यते॥ तसार्धं बाहुमध्ये तु विन्यसेन्मधुसूदनं॥ त्रिविक्रमं कर्णमूले वामे कुक्षौ तु वाम
नं॥ श्रीधरं बाहुके वामे हृषीकेशं तु कर्णके॥ पृष्ठे तु पद्मनाभं तु ककुपामोरं स्मरेत्॥

द्वादशैतानि नामानि वासुदेवेति मूर्धनि॥ पूजाकाले च होमे च सायंप्रातः समाहितः॥
नामान्युच्चार्य विधिनाधारयेदूर्ध्वपुंड्रं॥ संकर्षणादिभिः कृष्णशुक्लैश्च केशवादिभिरि

तस्य फलमाह सत्यव्रतः॥ ऊर्ध्वपुंड्रं शोभां शुभो ललाटे यस्य दृश्यते॥ स चं ग्लोषि शुद्धात्मा पूज्य एव न संशयः॥ अन्यच्च।
अशुचिर्विषयनाशरो मनसा पापमाचरेत्॥ शुचिरेव भवेन्नित्यं ऊर्ध्वपुंड्रं कृति नरः॥ स्मृति सारं समुच्चये॥ गोपीचंदन ७

य
लिप्तांगे यं पश्यति चक्षुषा॥ तं तं शुद्धं विजानीयान्नात्र कार्या
विचारणा॥ अकरेण पश्यन्वाय उक्तस्तत्रैव॥ उर्ध्वपुंड्रं विही नस्य श्र
शानसदृशं मुखं॥ अवलोक्य मुखं तस्य चादित्यमवलोकयेत्॥ किंते
न ज्ञानमात्रेण नृनारेणान्न शत्रुरा॥ यो जानाती नार्चयेद्विष्णुं न स्म
रन्नापि कीर्तयेत्॥ इत्येतद्भगवानाह ब्रह्मरो ब्रह्मवादिने॥ मसू
जा होम काले च सायंप्रातः समाहितः॥ मङ्गलौधारये नि सं ऊर्ध्व
पुंड्रं विना त्रुतत्॥ यत्कर्म कारयेन्नित्यं तत्सर्वं निष्फलं भवेत्॥ प्रह्ला

॥११४॥

दसंहितायां॥ तुलसी काष्ठसंनृतयो मा लोवह तेनर॥ प्रायश्चित्तं न त
 स्यास्ति नाशौचं तस्य विग्रहे॥ येन॥ ॥ न जस्रौ तुलसी मा लं॥ धात्री
 मा लो विशेषतः॥ महापातकसंहर्त्री धर्मकामार्थदायिनी॥ न पापुक
 स्थो नादर्शनेन जलेष्ववलोकयन्॥ न पावत शिरा कुर्व्यादितुल्यं धर्मसा
 धनं तथा॥ ऊर्ध्वपुंड्रं त्रिपुंड्रं वा उग्रयं धारयेद्भिजः॥ ऊर्ध्वपुंड्रं त्रिपुंड्रं
 त्रिपुंड्रं त्रिपुंड्रं के॥ तथा न सूत्रं के न च आदिन न्यंगेन च शूद्रतः॥ गो
 पिचंदनलेपं तु न कार्यं मनुजैर्ब्रवीत्॥ कात्यायनगृह्यसूत्रनाथेन

शधरे॥ अभंगे सूतके चैव विवाहे पुत्रजन्मनि॥ मांगल्येषु च
 सर्वेषु न धार्यं गोपिचंदनं॥ अथ शंखचक्रधारणविधिमाह सा
 यणायेपांखः॥ शंखचक्रीद्यं कनंतु तुलसीय न भक्षणं॥ यः
 कुर्यान्नियमं नित्यं स पाप्मिणरमांति॥ मान्यदेवं न मस्कुर्यान्नाभ्यये
 वं निक्षीयते॥ चक्रांकितः स पातिष्ठे न्मदुतः पांडु नंडनेति
 ति॥ आश्वनाथनाचार्यस्तु॥ शिवकेशवयोश्चिह्नान् चक्रं शूलं दिका
 न्द्विजः॥ न धारयेत्तमतिमान् वैदिके वर्मनि स्थित इति॥ अत्र ब्रह्मरतो व्यव

स्थादृष्टव्या॥ इति शंखचक्रधारणविधिः॥ गोपिचंदनेन उर्ध्वपुंड्रं मस्मना
 ॥७५॥ त्रिपुंड्रचस्मानदिपिकानुसारेण कुर्यात्॥ मस्मनो विशेषः॥ प्रयोगपारिजा
 ते॥ तद्भस्मधारणे अधिकारितः॥ संकग्रहे॥ शैवागमोक्ताश्च मवितिष्ठमान
 सस्त्रिपुंड्रचिह्नं तु सदैव धारयेत्॥ तदुक्तं मंत्रेण ललाटे मध्ये॥ तदा-- जैवसिते
 नमस्मना॥ एतत्सर्वगमविषयं॥ तथा चोक्तं तत्रैव॥ सर्वगमेषु निष्ठा नंतत
 मंत्रेण शस्यत इति॥ एतद्भस्म स्वरूपमुक्तं॥ तत्रैव॥ अग्निहोत्राग्निजंतद्वत्वि
 रजाहोमजंतया॥ ओपासनसमुत्पन्नं समिपग्निसमुद्भवं॥ पचनाग्निसमुत्प

नंदवानलसमुद्भवं॥ भस्मानिषड्विधान्याहुः सर्वपापहराणि च॥ त्रैवर्णिकानां सर्वेषां अग्निहो
 त्रसमुद्भवं॥ विराजानं जलं चैव सुधार्य मस्मशक्तिः॥ ओपासनसमुत्पन्नं धार्यं वै ब्रह्म चा
 रिणाम्॥ श्रुद्वाणां श्रोत्रिणां गरिपचनाग्निसुमुद्भवं॥ अन्येषामपि सर्वेषां धार्यं दवानलौद्भवं
 इति॥ तत्रैव ता उच्यते॥ ललाटे पृथिवीक्षेत्राहृदये जले देवता॥ नाभावग्निरगले बाम्बोर्बाहुमूले
 नमस्कृतं॥ आदिसोबाहुमध्ये तु मणिर्नक्षत्रप्रजापतिः॥ विश्वेदेवाश्च साध्याश्च वसवोऽष्टावतः
 स्मृताः॥ पृष्टदेशे हरिः साक्षात्॥ शंभुं शिरसि विन्यसेत्॥ अत्र मंत्रांतराण्याह पुलस्त्यः॥ अ
 ग्निरित्यादिभिर्मंत्रैः शुद्धं ब्रह्म निमज्जितं॥ शिवमंत्रेण तद्भस्म मंत्रेणाष्टाक्षरेण वा॥ गायत्र्या

॥७६॥ वाचदेवर्षेर्मेत्रेणैप्रणवेनवेति॥ एतदावश्यकमिह्यक्तं सापैर्जीये॥ त्रिपुंड्रकंसदाकुयुनिमेत्र
 पूतेन भस्मना॥ आगमोक्तेन मार्गेण शिवसापूज्यमाप्नुयादिति॥ तत्प्रमाणमुक्तं स्मृति
 रत्नावल्यां॥ मध्यमर्त्तानामिकांगुष्ठैरनुलोमविलोमतः॥ अतिस्वल्पमनापुष्टमतिदीर्घतपः
 ५४ क्षयां॥ नेत्रयुग्मप्रमाणेन त्रिपुंड्रधारयेद्धिः॥ तत्र विशेष उक्तः॥ स्मृतिसंग्रहे॥ धार्यं भस्म
 त्रिसंध्यंतु गृहीणाजलसंयुतं॥ सार्वकारं नवेस्त्रिणां यतीनां लवर्त्तितां॥ वानप्रस्थस्य क
 न्यानां दीक्षाहिननृणां तथा॥ मध्याह्नाह्नाकूजैर्युक्तं परतो जलवर्त्तितां॥ मध्यांगुलिष
 त्रयेणैव स्वदक्षिणा करस्य च॥ त्रिपुंड्रधारयेद्धिः सर्वकालमनाशनं॥ अकारो

नामिकांगुलिरुकारो मध्यमांगुलिः॥ मकारस्तर्जनीस्थानेत्रिभिरेव त्रिपुंड्रकं
 ॥ ॐकारप्रणावब्रह्मतद्विद्यादक्षरत्रयं॥ तन्मूलाश्च त्रयो वेदाः ब्रह्म
 सूत्रं तथैव च॥ षट्पदं गुणं॥ प्रमाणेन ब्राह्मणानां त्रिपुंड्रकं॥ नृपाणां चतु
 रंगुल्यं वैश्यानां च द्विरंगुलं॥ सुशृणा मथ सर्वकाले कांगुल्यं त्रिपुंड्रकं॥ पृथ्वीतीनां विशेष
 उक्तस्तत्रैव॥ त्रियापुष्टेण मंत्रेण प्रवेन युत न च॥ एतदेतदुपुंड्रकं चैव योर्च्चयेद्भक्तिं
 यतं॥ त्रिपुंड्रधारयेत्तित्यं स न्यासाश्च ममागत इति॥ स हृदये प्रयुक्तं तत्रैव॥ न मेने
 न शिबेनैव शूद्रः शुभक्तितः उद्धूलनं त्रिपुंड्रचकैर्त्तयिष्येत्तथा॥ धिग्भस्म

नियं भक्त्या समाचरेत् ॥ अयेषामपि सर्वेषां विनामंत्रेण भक्तितः ॥ उद्धृतं
 नलिपुं च कर्तव्यं श्रद्धया तथा ॥ धिग्भस्मरहितं भालं धिक्कृत्वा भूमि
 शिवालयं ॥ धिग्नीशार्चनं नमो धिग्विद्यामशिवाय ॥ त्रिपुंड्रं ब्राह्मणो
 विद्वान्भक्त्या पिबेत् ॥ तत्र विशेष उक्तः स्मृतिसंग्रहे ॥ उद्धृतं पुंड्रं पिबे
 त् ॥ मध्यं शुभं प्रधारयेत् ॥ शुण्डा एव मुखे तन्मध्यं उमयाह श्रिया हरि
 ति ॥ ब्रह्मांडं पुराणं ॥ त्रिपुंड्रं धारणेन विप्रैः प्राणांश्चैव चैव ॥ तस्मादप्यमि
 णामेव धारयेत् ॥ त्रिपुंड्रं ॥ सर्वेषामेव भूजानामेव वर्गफलप्रदं ॥

विप्राणां वेदविदुषां वेदोक्तं नानादिना ॥ संतनमन्मना कार्यं
 त्रिपुंड्रं पद्ममुरिति ॥ येषां वर्णमनुयायि त्रिपुंड्रेण मिश्रितं ॥ श
 शान्तसदृशं तस्मात्प्रेक्ष्य युष्य कर्जने ॥ अद्भुतं जलेनैव भस्म
 नाचत्रिपुंड्रं क ॥ यो धारयेत् स रक्ष्यते संप्रामातिसंशयः ॥ य
 कृशानुहरितैर्धधरेन विराजते ॥ स भारसंभृततद्वत् भस्मही
 नशिवा र्चनं ॥ आद्वैतज्ञेन पेहो भवैश्च देवैः कर्मसु ॥ त्रिपुंड्रं धार
 येद्यासौ विप्रो क्षपफलं तत्र ॥ न तद्दीनं न तद्धानं न तद्दानं न तज्ज

॥१८॥ यः॥ त्रिपुंड्रेण विनायेन विप्रेण यदनुष्ठितं॥ त्रिपुंड्रे ब्राह्मणे वि
 दिसन्मनुस्मापिनत्तं घयेत्॥ शुल्यविधीयते यस्मत्तया नीपति
 नो भवेत्॥ त्रिपुंड्रधारिणं विप्रयः श्राद्धं भोजयेत् यो हनः॥ पित
 रस्त्रस्य तृताश्च मोदते सुचिरं दिवि॥ यस्यापत्तौ द्विजो मुंते शि
 वभक्तश्चिपुंड्रधृक्॥ सनापतिपुना येन सकलं चतुरस्रनाशि
 पुंड्रधारणात्पुण्येनास्मादमुबनत्रये॥ तस्मात्त्रिपुंड्रं सध्याय
 शुभकर्मण कारयेत्॥ एवं भस्मविधिः॥ प्राक्तः प्रमांस्ववचुः॥१८॥

मुखा॥ कृतैव भसां यो भक्त्या धारयेत्तत्र शिवं व्रजेत्॥ स्मृतिसं ग्रहे
 पि॥ भाते त्रिपुंड्रं कं भागलेखद्राक्षमां लेका॥ कर्के परश्चरो मंत्रः स्रु
 द्रो नात्र संशयः॥ भूतिर्भूतिकरी पवित्रपरमापापौघविध्वंसिनी सर्वोप
 श्वनाशिनी पदतरासौ ग्यसंपत्करी॥ भूतप्रेतपिशाचराक्षसगणारि शक्ति
 रक्षणी सा ह्यहो सकरी फलप्रकटिता भूतिः भसदा धार्यतां॥ ये भस्मधा
 रणं दृष्ट्वा नाचा निदं मानवातिषां शुद्धेण संभूतिरनुसेन विपश्चिता॥ ये भस्म
 धारिणे कुक्षान्तरकुर्वन्ति तांतिषां चोदलतो जन्मसम्यगुत्थं विश्रिता॥ चडा
 उनं॥

॥१९॥

लोथयवाश्चद्रोमस्तनिप्रीतिमानमः॥ सोनतरेभवेदिप्रोनात्रकार्यकिना
 रणा॥ येनस्मधारिणंदृष्टपरितुष्टाभवंतिते॥ देवासुरमुनीद्वैष्टपु
 ज्यानित्यनसंशयः॥ सायणीयेनारदोपि॥ त्रिपुंड्रं परमं पुण्यं ब्रह्मविष्णु
 शिवात्मकं॥ ये भूताराक्षसाः प्रेतास्तथान्येष्टुर्जंतवः॥ त्रिपुंड्रधारिणंदृष्ट
 पलायंते न संशयः॥ मदीपीत्वागुरुदाराश्च गत्वा स्वर्णस्तेयं ब्रह्महंसां च कृ
 त्वा॥ भस्मधूलौ भस्मशय्यासनश्चरुदं ध्यायेन्नुच्यते पातकेभ्यः॥ स्मृ
 तिमास्करोति॥ भासनाद्भूसितं प्रोक्तं भस्म कलशमक्षणात्॥ धृति

॥१९॥

भूतिकरीपुसां क्षारं रक्षाकरं परं॥ कत्यायनः॥ आद्वेयज्ञे जपे होमे वैश्व
 देवे सारार्चने॥ धृतत्रिपुंड्रः प्रतात्मा मृत्युं जयति मानवः॥ भविष्यत्पुरा
 णे॥ सितेन भस्मना कुर्यात्त्रिसंध्यं च त्रिपुंड्रकं॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः॥
 शिवेन सह मोदते इति श्रुत्वा करे प्रत्यवाय उक्तस्तत्रैव॥ सत्यं च ज
 प होम स्तीर्थं देवादिपूजनं॥ तस्य अर्थमिदं सर्वं यस्त्रिपुंड्रं न धारयेत्॥
 इति क्रिया सारे तु॥ वामहस्तं तले भस्मक्षिप्त्वा ध्याय्य पाणिना॥ अग्निरि
 त्यादिमंत्रेण स्पृशन् भस्मानि मेयं च॥ अग्निरित्यादि भस्मानुमं

॥८०॥

त्रेणमंत्रस्यपि प्यलादत्रभिः गायत्री छंदः कश्चिदेवस्मात्तामस्मशु
 ध्यर्थे विनियोगः ॥ ॐ अग्निरिति नस्म वायुरिति नस्म जलमिति
 नस्म अलमिति नस्म आमेति नस्म सर्वदेवा इदं नस्म मनश्च
 एतानि चक्षुषि नस्मानि ॥ इति मंत्रेण अग्निं यत्राह्वयः संध्यात्र
 येपि आर्द्रमेव नस्म सर्वगो दूतन पूर्वक दीपिकानुसारिणमध्या
 मुक्तित्रयेण वा चतुर्दशस्थानेषु गायत्री मंत्रेण इष्टनत्रेण वा धार
 येत् ॥ स्थानानि तु प्रयोगपारिजति ॥ (तत्तदेदयेनामौ गलांस्वा

॥८०॥

हं संधिषु ॥ एष्टदेशिरस्य वस्थाने ह्येतेषु धारयेत् ॥ नस्मिति शेषः ॥
 नस्म धारणानंतरं हस्तद्वयप्रक्षालनं जलं दक्षिणहस्तं तुलकैर्गृ
 ह्णीत्वा आपः पुनंतु दृष्टिं वीत्रिमंत्रेण अथवा धिवषडक्षरेण ॐ कारे
 ण वापि वेत् ॥ न तु तज्जलं प्रक्षिपेत् ॥ कुतः ॥ जाबालानिषधश्च
 पात् ॥ ब्रह्माडपुत्रे ॥ स्मात्वा पुंड्रं दक्षिणं कुर्यात् ॥ इत्वा चैव तु नस्मना ॥ द्वा
 नम्य च गंधेन सर्वपापानुत्तरेये ॥ ॥ इति तिलकविधिः वैदिक क
 र्मणि न तश्च स्थादिनां अनावश्यकत्वं उद्भूतं न द्रुमे ॥ उत्तिष्ठतु मह

॥८१॥

इति तादृश्यादिमंत्राभ्यां वमपाहिर्निनाजूमो त्रिः प्रहस्य मृतात्सारणं
 कुर्वन्ति॥ तन्नेमन्ये॥ अस्मत्तत्रोक्तात्वातांत्रिकेष्वेवमत्रजपा
 पादिष्वगत्वं न वैदिकमंत्रमपद्यं गत्वं प्रमाणाभावात्॥ यत्तु के
 चिदत्राहुः॥ संकल्प्यान्तरं प्राकन्यासकृत्वा तत्र भूतशुद्धिप्राणप्र
 प्रतिष्ठां मोतृकान्यासांश्च कुर्वन्ति॥ सर्वमंत्रजपाद्यं गत्वं न तत्रे ॥८१॥
 शुक्तत्वादिति तन्न॥ इदं ते ध्यायमानानां धातूनां हियथामनाः॥
 तथेन्द्रियाणां दह्यते दोषाः॥ प्राणस्य निग्रहात्॥ प्राणपानिस्त्रिभिः

प्रेतस्तक्षणा ज्वलन्ते गतिवत्॥ यथा पर्वतधातूनां दोषा दहन्ति पा
 वकः॥ एव तर्गितं पापं प्राणायामेन दह्यते॥ इति यागयाज्ञवल्क्या
 नप्राणायामैरेवेन्द्रियगतदोषदहतिपादनद्वारांश्च शुद्धिप्राणनादैदिकमंत्रज
 पादियोग्यतायास्तैरेव सिद्धेः॥ अतश्च मृतशुद्धादीनां वैदिकमंत्रपूजा
 पागत्वबोधात् कवेदिकप्राणभावात् न वैदिकमंत्रेषु पूजाजपयोग्यता
 जनकत्वं तेषां तांत्रिकाणां भूतशुद्धादीनां तांत्रिकमंत्रपूजाजपोगत्या
 तांत्रिकेष्वेवमंत्रेषु पूजापयोग्यताजनकत्वं अतश्च न वैदिकरूद्र
 जपादिषु तद्योग्यताजनकत्वेन तेषां मंत्रेषु पेक्षास्ति॥ अतए

॥८२॥

वसं ध्यो पासनदौ भूत शुद्धा दीनामना चरणं शिष्टानां ॥ अ
 यथातत्रापि भूत शुद्धाद्यापतः ॥ इत्यादिग्रन्थः ॥ अत एव ह
 मादौ मरुणवे देवयाज्ञिकपद्धतौ नाशयणमदृष्टतौ च भूत
 द्यादिकनोपयस्तं ॥ एवमेव संध्यादिषु त्रिकमुद्राभ्यासंध्याना
 दीनामपि अपेक्षानास्ति इदं स्पष्टं ॥ अथ लानगृह्यापरिशिष्टात्रि
 लपवहंरिरुंरभाषादौ संध्याप्रयोगे त्रिकमुद्राभ्यासादिकं न
 लिखितं ॥ आसनान्या रु ॥ आसः ॥ कशयंकवेलचैव अजिनप
 दमेव च ॥ दारुजता लपत्रं न आसनं ॥ परिकल्पयेत् ॥ तत्रैवका ॥८२॥

मना परत्वं नासनाद्युच्यते ॥ सर्वेष्वप्यसनेषु कुशागुपरि धारयेत् ॥ ए
 धित्व येथिति मंत्रस्य मेरु पृष्ठं ऋषिः सुतलं धृदः ॥ क्रमो देवता ॥ आस
 नोपवेशने विनियोगः ॥ पृथिव्यया धृता लोका देवित्वं विष्णुना धृता
 त्वं च धारय मां देवि पवित्रं चासनं कुरु ॥ इति मंत्रेण आसनोपवेशनं ॥
 अथ प्रातः संध्योपासनप्रयोगः ॥ आचम्य प्राणायामं नयं कृत्वा ॥ देराकालौ
 संकीर्त्यै ममोपात्तदुरितक्षयद्वारा ब्रह्मात्मये प्रातः संध्योपासनमरुकरिण्य
 इति संकल्प्य ॥ आचमने ॥ ॐ भूः ॥ अंगुष्ठाभ्यां नमः ॥ ॐ भुवः तर्जनीभ्यां ना
 मः ॥ ॐ स्वः मध्यमाभ्यां नमः ॥ ॐ पवितुर्वरेण्यं अनामिकाभ्यां न

॥८३॥

म॥ॐ भर्गो देवस्य धीमहि कर्णिष्ठि का भ्यां नमः॥ॐ धियो यो नः प्रचो
दयात्॥ करतल करदृष्टाभ्यां नमः॥ॐ हृदयानमः॥ इति हृति॥ॐ भु
वः शिरसे स्वा॥ इति शिरसि॥ॐ स्वः शिरवायेव षट्॥ इति शिरो॥ॐ तत्स
वितुर्वरेण्यं कवचाय नमः॥ इति कवचं॥ॐ भर्गो देवस्य धीमहि नत्रत्रया
मनो षट्॥ धियो यो नः प्रचोदयात्॥ अस्त्राय फट्॥ इति कराग्न्यासः॥ॐ
कारस्य ब्रह्मा ऋषिः॥ गायत्री धृं दः परमात्मा देवता॥ सप्त व्याहृतीनां वि
श्वामित्र जगदग्नि मरुद्वाज गौतमात्रिवसिष्ठ कश्यपा ऋषयः॥ गा ॥८३॥
यन्मुष्मिगनुष्टुप बृहती पङ्क्तिः त्रिष्टुप् जगती धृं दं सि॥ अग्नि वायु सू

र्वद हस्यति वरुणे इविश्वे देवा देवताः॥ तत्सवितु रिति विश्वा पित्र ऋ
षिः॥ गायत्री धृं दः॥ सविता देवता॥ॐ मा पो ज्योतिरि प्रा जापति ऋ
षिः॥ यजुः ब्रह्माग्नि वायु सूया देवताः॥ प्राणायामे विनियोगः॥ अक्ष
नः समंतात् प्रदक्षिणमुदकं प्रक्षिप्य॥ प्राणायामसमाप्ति पर्यंतं नत्रमुस
तिमीलनं पुर्वकं मौर्व कृत्वा कर्णिष्ठिका नामिकाभ्यां वा मनासि कानि
रुध्य दक्षिण नासिकया शनैः शनैर्वायुं पूरयन् स्वनाभिप मेरुत व पर्णं चतु
र्मुखं ब्रह्माणं ध्यायेत्॥ इति हारकः॥ अगुष्ट कर्णिष्ठिका मिर्नासिका द्वये नि
रुध्य तं वायुं संभयित्वा स्वहृत्पद्मे नीलोत्पलदलश्यामं विष्णं ध्यायेत्॥

दशप्रणवसहितं गायत्रीमंत्रं त्रिवारं पठेत् ॥ ॐ ह्रः ॐ भुवः ॐ स्वः ॐ
 महः ॐ जनः ॐ तपः ॐ सत्यं ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि ॥
 धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ ॐ मा पो ज्योती रसो मृतं ब्रह्म भुवः स्वरो
 ॥ इति कुंभकः ॥ अगुष्ठेन दक्षिणनासिकां ददंश धयित्वा कनिष्ठिका
 मिनोके किंचित् शिथिलौ कृत्वा वामनासिकाया एकदेशेन शनैर्वै गरक्षितं
 शरीरमकंपयित्वा वायुरेचयन् स्वन्नलान्मृदुस्फटिकश्चेतं त्रिनेत्रं शि
 वंतु ॐ चिंतयेत् ॥ इति रेचकः ॥ इत्येकः प्राणायामः ॥ पुनः पूर्ववदेव ब्रह्म ॥ ८४ ॥
 नादिहरकानुष्ठानप्रकारं मनसि निधाय वामनासिकाया वरुणैः शनैर्वै पुनः

ॐ ह्रः ॐ भुवः ॐ स्वः ॐ महः ॐ जनः ॐ तपः ॐ सत्यं ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि ॥
 धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ ॐ मा पो ज्योती रसो मृतं ब्रह्म भुवः स्वरो
 ॥ इति कुंभकः ॥ अगुष्ठेन दक्षिणनासिकां ददंश धयित्वा कनिष्ठिका
 मिनोके किंचित् शिथिलौ कृत्वा वामनासिकाया एकदेशेन शनैर्वै गरक्षितं
 शरीरमकंपयित्वा वायुरेचयन् स्वन्नलान्मृदुस्फटिकश्चेतं त्रिनेत्रं शि
 वंतु ॐ चिंतयेत् ॥ इति रेचकः ॥ इत्येकः प्राणायामः ॥ पुनः पूर्ववदेव ब्रह्म ॥ ८४ ॥
 नादिहरकानुष्ठानप्रकारं मनसि निधाय वामनासिकाया वरुणैः शनैर्वै पुनः

॥८५॥ एवन्वधा व्यावृत्त सूर्यार्धत्रयं दद्यात् ॥ अथ ॥ ॐ कारस्य ब्रह्मा ऋषिः ॥
 गायत्री छंदः ॥ परमात्मा देवता भू भुवः स्वरिति स्तृणा प्रजापति ऋ
 षि गायत्र्युष्मि गनुष्टुप् छंदः संसिन्निवायुसूर्यो देवता ॥ तत्सवितुर्विति
 ॥ विश्वामित्र ऋषि गायत्री छंदः सविता देवता सूर्यार्धदाने निनियोगः ॥
 ॥ ॐ भू भुवः स्वः सवि ० रयात् ॥ सूर्याभिमुखो भूत्वा तिष्ठन् स पुष्पं जलं गोमृगमा
 त्रं ॥ ऊर्ध्वं प्रक्षिपेत् ॥ एवं मंत्रेण दीती यं ॥ तथा मंत्रेण तृतीयं ॥ द्रोणादौ तु समौ कलापू
 रयेदु र्दक्षो जलीन ॥ मृगमात्रसमुद्भूत जलमध्ये जलं क्षिपेत् ॥ उद्भूय मिति प्रस्कृत्व ऋषिः
 अनुष्टुप् छंदः ॥ सूर्यो देवता ॥ उद्भूय मिति प्रस्कृत्व ऋषिः ॥ गायत्री छंदः ॥ सूर्यो देवता ॥ चित्रं

देवता मिति कुत्सां गिरसः ऋषिः त्रिष्टुप् छंदः ॥ सूर्यो देवता ॥ तच्च सुरिति दध्यङ्गा धर्वा ऋषिः उ
 स्मिक् छंदः ॥ सूर्यो देवता सूर्ये पि स्थाने निनियोगः ॥ ॐ कारस्य ब्रह्मा ऋषिः ॥ गायत्री छंदः ॥ पर
 मात्मा देवता ॥ भू भुवः स्वरिति प्रजापति ऋषिः ॥ गायत्र्युष्मि गनुष्टुप् छंदः संसि ॥ अग्निवायु
 सूर्यो देवता ॥ तत्सवितुर्विति विश्वामित्र ऋषिः ॥ गायत्री छंदः ॥ सविता देवता ॥ सूर्यो पश्चान्ने नि
 नियोगः ॥ तिष्ठन् हस्तस्वर प्रदर्शन पूर्वकं हस्ताभ्यां स्वस्तिकं कृत्वा ॥ उपोषु सूर्यो पश्चान्ने कुयति ॥
 उद्भूयं तमसस्पतिः स्वः पश्यन्तः उत्तरम् ॥ दिवदेवता सूर्यमगम ज्योतिरुत्तमम् ॥ उद्भूयं ज्ञातु
 वेदसं सूर्यम् ॥ २॥ चित्रं ऐकना ० स्थुषश्च ॥ ३॥ तच्च सुदेयहितं ० शतात् ॥ ४॥ हस्तस्वर प्रदर्श
 न पूर्वकं करमालयै बसं रयां कुर्वन् उपोषु ॥ ओष्ठ बाल न रंत प्रकाशन वज्रैरकाग्रं चित्तं कृत्वा

॥८६॥ यमं प्रणवमुच्चार्य नमि समीपे हस्तां कृत्वा एकप्रणवामेव गायत्री
जपेत् ॥ अथ रुद्राचारिणः अंते प्रणवनिषेधात् ॥ ॐ नमः ॥
स्वः सत्सु देयात् ॥ यथाशक्ति गायत्रीपैजे ॥ अनेनाष्टोत्तरशतसं
ख्या केन गायत्री जपेन प्रातः संध्यां गमूतेन श्रीमद्गवान्ब्रह्म
पीसविता प्रीयंतो नमः ॥ यदक्षरं पदं भ्रष्टं मात्राहीनं नुयद्भवेत् ॥
सर्वक्षम्यतां देविकश्यपप्रियनादिनि ॥ ब्राह्मणेभ्यो ह्यनुज्ञातामध्वरे
वियथासुचं ॥ इत्युदकप्रक्षुपः ॥ हरिहरस्य उपनयनप्रयोगानुसारे ॥८६॥
अभिवादनं ॥ ॐ काश्यपसगोत्रः काश्यपः अवसारनं दुर्वेति त्रि

। वरान्वितयजुर्वेदांतर्गतवाजसनेयंतर्गतमाध्यंदिनीशान्वा
यीदेवदत्तशर्माहं भोऽश्रीवैष्णानरु अभिवादयामि ॥ इत्यु
क्त्वा दक्षिणहस्ते नदक्षिणं कर्णं वामेन वामं कर्णं स्पृष्ट्वा शिरोव
नमनं ॥ एवमेव गोत्रोच्चारदिमंत्रमुच्चार्य भोऽवरुण अभिवा
दयामि ॥ एवमेव गोत्रोच्चारदिमंत्रमुच्चार्य तोऽआ चर्या अभि
वादिदयामि ॥ एवमेव गोत्रोच्चारदिमंत्रमुच्चार्य भोऽसूर्य अभि
वादयामि ॥ ततो अन्योनमिवादयेत् ॥ आचम्य ॥ इति

॥ ७७ ॥ स्नादनेन पिकानागदेवादि कानुसारी प्रतः सध्योपासनं यो
 गः ॥ सूत्रोक्तं कर्म नौपेप्रसवा यो मविष्यति ॥ अतः कारणात्
 कार्योत्तरवशेन एतद्योगापेक्षया न्यूनं सध्योपासनेन कर्तव्यं
 चेत् ॥ तद्यथा ॥ अचमनप्राणाया मंत्रं यं अर्ध उपस्थानांतं
 अवश्य कर्तव्यं ॥ कतः ॥ बहू ॥ यं वा स्वर्गद्वयं ॥ तं यस्य वा तत्प्र
 कीर्तितं ॥ तस्य तावन्निशास्त्रार्थं कर्तुं सर्वः कृतो भवेत् ॥ इति ॥ ७७ ॥
 स्मृतैः ॥ गद्या संगत रुकारः ॥ यः स्वशरीरोक्तं मुस्तु ज्येष्ठं ॥

रवोक्तमारभेत् ॥ अप्रमाणमृषिं कृत्या संधेतमसिमज्जति ॥ अयो
 वसूत्रोक्तं क्रमो हरिहरपद्धतौ ब्रह्मयज्ञात्पूर्वं अचमनं विहाय उक्तं ॥
 तेषामते आर्चनं संध्याग्नं भवति ॥ दीपिकाकारमतेन आचमनं
 संध्याग्नं कर्तव्यं ॥ एतद्योगापेक्षया अधिकमनुष्ठानमपेक्षितं चे
 त् ॥ हरिहरपद्धतौ सनुत्तरेण कर्तव्यं ॥ देवपेक्षया अधिकमनुष्ठानं सा
 संध्यानादिकमपेक्षितं चेत् ॥ नानागदेवादि कानुसारी प्रतः सध्योपासनं यो
 गः ॥ सूत्रोक्तं कर्म नौपेप्रसवा यो मविष्यति ॥ अतः कारणात्
 कार्योत्तरवशेन एतद्योगापेक्षया न्यूनं सध्योपासनेन कर्तव्यं
 चेत् ॥ तद्यथा ॥ अचमनप्राणाया मंत्रं यं अर्ध उपस्थानांतं
 अवश्य कर्तव्यं ॥ कतः ॥ बहू ॥ यं वा स्वर्गद्वयं ॥ तं यस्य वा तत्प्र
 कीर्तितं ॥ तस्य तावन्निशास्त्रार्थं कर्तुं सर्वः कृतो भवेत् ॥ इति ॥ ७७ ॥
 स्मृतैः ॥ गद्या संगत रुकारः ॥ यः स्वशरीरोक्तं मुस्तु ज्येष्ठं ॥

॥८८॥ तं वे दोजमिहो ब्रंचनास्तितस्य ब्राह्मण्यं संदिग्धं वैदिकं
 यानुसरिण देवपूजादिकं कुर्यात् ॥ अथ गरु देवपूजा ॥ दद्यात्पुरुषसू-
 क्तं नयः पुष्ट्याप्यपरवत् ॥ अर्चितं स्याज्जगदिदं तेन सर्वं चराचरं ॥ इ-
 त्तिनागदेवाहिके ॥ श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं यथा मीलितोपचारैः पर-
 मेश्वरपूजमरुं करिष्ये ॥ सरुस शीर्षितिनारायणकृषिः पंचनुष्टुप अंश्या
 त्रिष्टुप पुरुषोदेवता पूजायां विनियोगः ॥ तत आत्मनो वामभागे पूजाक-
 लशं ॥ गंगे च यमुने चैव गोदावरिसरस्वति ॥ नर्मदे सिंधोका नेरिज लेखि ॥८९॥
 असनिधिं कुरु ॥ इति कलशे तीर्थान्यावा ॥ त्र्यगंधादिभिः पूजयेत् ॥ आ

त्मनो दक्षिणे शंखं प्रक्षालिताधारपात्रे विन्यस्य जलेन पूरयित्वा ॥ ॐ अ-
 ग्निर्ऋषिः पवमानः पाचजन्यं पुनो हविर्मीमरु न ह्यगं यं ॥ इति चंदनादिना शं-
 खं पूजयेत् ॥ मयि पूजयेत् ॥ रवौ शंखे ॥ त्तरतः पाद्यार्घ्यं च मनीय पात्राणि
 राजलानि पूजितानि स्थापयेत् ॥ पुरुषसूक्तेन प्रत्यचं न्यासानागदेवाहिके
 दद्यात् ॥ यथा आर्घ्यं ध्यात्वा पुरुषसूक्तेन पूजां कुर्यात् ॥ ॐ सरुस शीर्षो-
 ऽनं ॥ अकारं यामि ॥ १ ॥ ॐ पुरुष एवेति ॥ आ स तं समर्पयामि ॥ २ ॥ ॐ एता
 वानस्य ० दिवि ॥ पा य स मर्पयामि ॥ ३ ॥ ॐ त्रिपादूर्ध्वं अ भिर्धे समर्पयामि ॥ ४ ॥ ॐ त ते
 विद्वा इत्यामतं परं ॥ आ य मं न स मर्पयामि ॥ ५ ॥ अभ्यंग

॥३१॥ हनिप्रदाः॥ शंकरभागतः ईशानकोणात्पारम्यप्रदक्षिणमित्यर्थः॥ ॥ इति यजुर्वेदभेदः ॥
 ॥९०॥ देवपूजा॥ ॥६॥ देवकार्यततः कृत्वा गुरुमंगलवीक्षणं॥ ननु॥ देवतामभि
 गच्छेच्च धार्मिकाश्च दिव्योक्तमाव॥ ईश्वरं श्रेयस्वरक्षार्थं गुरुनेव च पूर्वं
 सु॥ यमः॥ यतीनां दर्शनं चैव स्य दर्शनं भाषणं तथा॥ कुर्वीतः पुण्यमागोच
 स्यात्तस्मात्पश्यतु नित्यशः॥ वामनपुराणे॥ अथ यद्वक्तुं समा लभेत त
 त्त्वात्कुर्यान्तिज्जातिधर्मान्॥ देशानुशिष्टं तु लधर्ममगमस्वगोत्रध
 र्मेन हि सत्यं जेच्च॥ उक्ताधिकारिभ्यस्तमः श्राद्धभक्तिपूर्वककुर्यात्॥
 तदुक्तं बृहन्नारदीये॥ श्राद्धपूर्वास्तु वैधर्मी मनोरथफलप्रदाः श्रद्धया

नोः

साध्यते सर्वं श्रद्धया तु यते हरि॥ यत्किञ्चिन्कुरुते कर्म श्रद्धया यत्पुमात्रे
 कंतमहं ज्ञायते पंसाशाश्च तृतीयायकं॥ यथा समस्तलोकाणां जीवनं सति
 लं स्मृतां तथा समस्तसिद्धीर्जायते न भक्तिरिष्यते॥ न दानैर्न तपो मिर्वायते वा न
 दुदक्षितैः॥ भक्तिहीनैर्मुनिश्चैव तु यते भगवान्हरिः॥ अथ मेधसहस्रं वा
 कर्मवेद्यदितं कृतं॥ तत्तत्तत्तैः फलं ब्रह्मयतो भक्तिविवर्जितं॥ भक्त्या युक्तो
 भवन्नस्य सदा संनिहितो हिरिति॥ एवमुक्ता भक्तिर्दशविधेस्तु तंतत्रैवासा
 त्विकराजसतामसादिभेदेन शब्दे विधा॥ विधिबद्धार्चयेद्यस्तु दासकचक्र
 पाणिना॥ भक्तीनां प्रवराज्ञेया सा भक्तिः सा त्विकोत्तमा॥ नारायणस्य म

॥ ५ ॥ हिमां किंचिच्छ्रुत्वा तु यो नरः ॥ तत्त्वयत्नेन संतुष्टः सा भक्तिश्चोक्त
 मोत्तमा ॥ अन्यच्च ॥ अहमेव परो विष्णुर्मयि सर्वं निदं जगत् ॥ इति
 यः स तत्तं पश्येत्तं विद्यादुत्तममिति ॥ एवं दत्तं भक्तिः संसार धेनुं मिका
 रिणी ॥ तत्रापि सात्त्विकी भक्तिः कार्यजना सर्वकामफलप्रदा ॥ तस्माच्च
 पुण्यं पातसंसारधेनुमिधुना ॥ स्वकर्मणोऽविरोधेन भक्तिः कार्यजनने
 दने ॥ ये स्वकर्मपरिसम्यग्भक्तिमात्रेण जीवति ॥ ततस्तनुयते विष्णुपाशे
 ज्यैते यतः ॥ सर्वागमानामाचारः प्रथमं परिकल्प्यते ॥ आचारप्रमोदमौष
 मस्य प्रभूरच्युतः ॥ तस्मात्कुर्याद्रौमः ॥ भक्तिः स्वस्वकर्माविरोधिनी ॥

सर्वचारविहीनानां धर्माद्यथसुरवप्रदाः ॥ त्वयामहीशायल्लष्टं तत्सर्वगदितं
 या ॥ तस्माद्दुर्मयो भूत्वा सुखी भवददत्तव्रत ॥ पूजयेत्स्वप्रयत्नेन नायणमनामयं ॥
 स्मिन्संपूज्यमानेन तु सर्वाकामानवाप्स्यसीति ॥ ॥ इति भक्तिप्रशंसा ॥ एवमुक्तां भक्तिं
 रिहयोर्भेदबुद्धिमत्कृत्वा कुर्यात् ॥ अन्यथा दोषस्मरणाय ॥ तथा चोक्तं तत्रैव ॥ शिव
 एव हरिः साक्षात् ॥ हरिरेव शिवः स्वयं ॥ तयोरेतरकृत्वा तिनरकान् कोटिकोटिशः ॥
 हविरूपधरं लिङ्गं लिङ्गरूपधरो हरिः ॥ ईषदप्यंतरं नास्ति भेदकृत्यापममुतो ॥ अनादि
 धने देवो हरिश्चाकरसंजिते ॥ अशावसागरे मगना भेदं कुर्वन्ति पापिनः ॥ यो देवो जगता
 मीशः ॥ कारणानां च कारणं ॥ युगांते जगदस्येतररूपधरो मयः ॥ रुद्रो वै हरिः

॥ ५२ ॥
राम

पैणपालयसखि लं जगता । ब्रह्मरूपेण सति रक्षायेव स्वयं हरिः हरिश्च
करयोर्मध्ये ब्रह्मण अपियो नरः ॥ मे दक्षिणर कं भुंक्ते यावदाव्यं दत्ताम् ॥
हरिहरं विधातारं यः पश्येदेक रूपिणं ॥ स याति परमानंदं रास्त्राणामे
निर्णयः ॥ अमेदशी लो देवेशी नारायण शिवात्मके ॥ संबंधो ब्राह्मणो
नित्ये अस्माभिः किमु तोत्तम इति ॥ अत्र गृह्य परिशिष्ट ॥ अथ गृहस्थे
त्यह्न हविषा नृदेवानिष्टाभीष्टानर्थान् चिन्तयेत् ॥ यत्किंचित् न सदानं क
तव्यं ॥ इति अष्टधा विभक्त्ययं ऋतुः प्रथमभागः कृतः ॥ अथ वेदाभासः ॥ सो ॥ ५२ ॥
गवेदाध्ययनं कृत्वा धर्मं विचार्य कर्मकांडपयोगाध्ययनं समाप्तं राम

तं कृत्वा भवादि धर्मशास्त्रं सम्यक् ज्ञात्वा तु पतिपदं गवहीतादि ब्रह्म ।
विद्यां संपाद्य आत्मज्ञानं संपादयेत् ॥ खशाखेनोपतिपदं विष्णोर्ना
मस हस्तकं ॥ श्रीरुद्रं चैव गायत्रीं नित्यमावर्तयेत् ॥ वेदस्वीकरणं
पूर्वविचारेभ्यः सनेन जपः ॥ तदानं चैव शिष्येभ्यो वेदाभ्यासादिपेचध्यास
र्वकर्मसु प्रायश्चित्ताद्यं परमपुरुषार्थं मोक्षसाधनार्थं च ब्रह्मवाहमस्मि
ति ब्रह्मज्ञानं संपादयेत् ॥ संनयेदमेव श्रेष्ठं ॥ एतेषां अध्यअध्यापनार्थं
च ब्रह्मज्ञानस्य

॥ ५२ ॥
राम

पैणपालयसखि वलं जगत् ॥ ब्रह्मरूपेण सतिरक्षयेव स्वयं हरिः हरिः
करयोर्मध्ये ब्रह्मण अपि यो नरः ॥ मे दक्षन् नर कं मुं ते याव य चंद्रतप्त ॥
हरि हरं विधातारं यः पश्य देव रूपिणं ॥ स याति परमानंदं रास्त्राणामे
निर्णयः ॥ अमेदशी लो देवेशी नारायण शिवात्मके ॥ संवंधो ब्राह्मणी
नित्ये अस्माभिः किमु तो तम इति ॥ अत्र गृह्य परिशिष्ट ॥ अथ गृह्ये
हृदय हरि शिवा न देवा निष्ठाभी शान्तर्यामि च विनोति ॥ यत्किंचित् तसि दानं क
तं यं ॥ इति अष्टधा विभक्तं स्य गुरुः प्रथम भाग कृतं ॥ अथ वेद व्यासः ॥ सां ॥ ५२ ॥
गवेदाध्ययनं कृत्वा धर्म विचार्य कर्म कांड योगाध्ययनं समाप्तं राम

नं कृत्वा त्वादि धर्म शास्त्रं सम्यक् ज्ञात्वा तु पति पदं गव क्रीता दि ब्रह्म ॥
विद्यां संपाद्य त्वात्मानं संपादयेत् ॥ खशा रनो पति पदं क्रीतां विष्णोर्ना
मस हस्तकं ॥ श्रीरुद्रं चैव गायत्री नित्यं भावयेत् ॥ हृदी ॥ वेदस्वीकरणं
पूर्व विचारेभ्यः संनजपः ॥ तदानं चैव शिथेभ्यो वेदाभ्यासा हि पंचधा ॥ स
र्वकर्म सुप्रायश्चित्तार्थं परमपुरुषार्थं मोक्षसाधनार्थं च ब्रह्मेवाहमस्मी
ति ब्रह्मज्ञानं संपादयेत् ॥ संनरे इदमेव श्रेष्ठं ॥ एतेषां अध्ययनं समाप्तं
च ब्रह्मज्ञानं राम

९३ २५
बनारस संस्कृत कालेज अमिन वसंगत हे
ने टल सदाचार प्रशंसा

